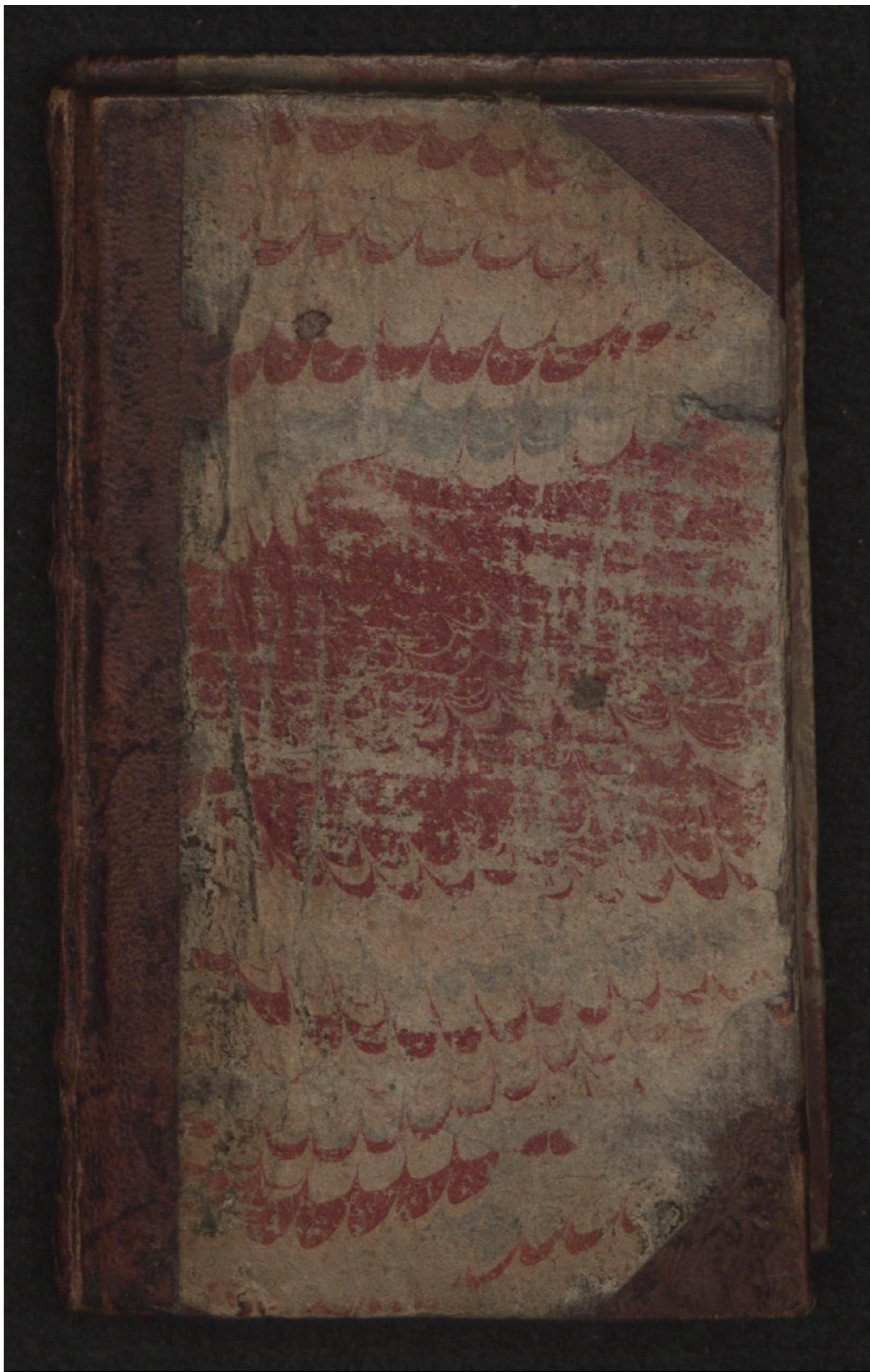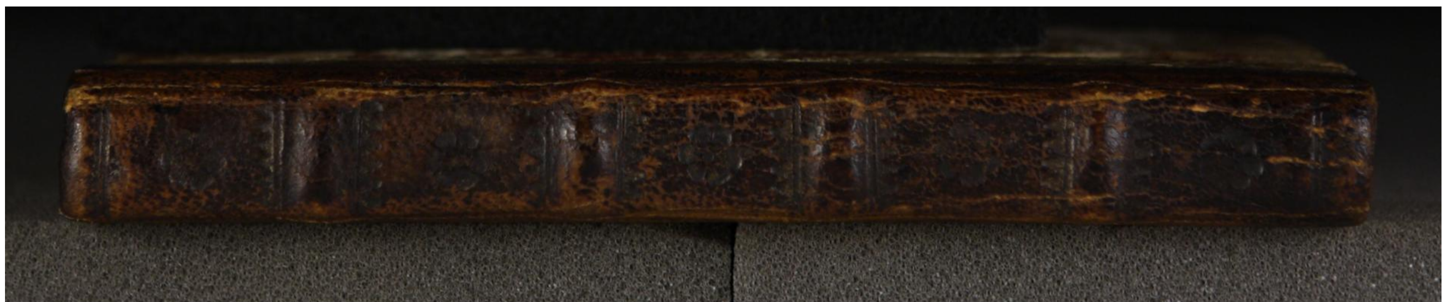
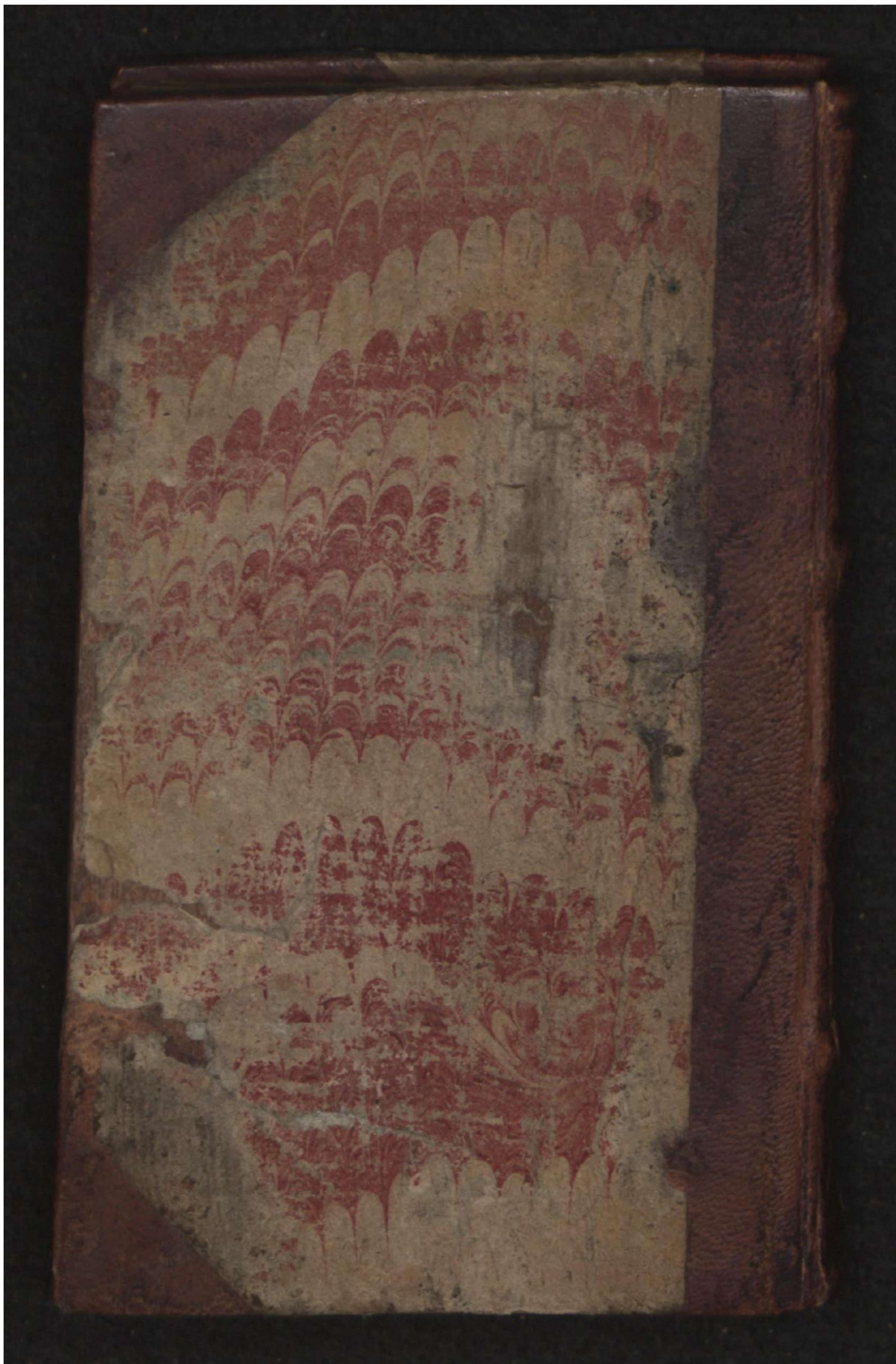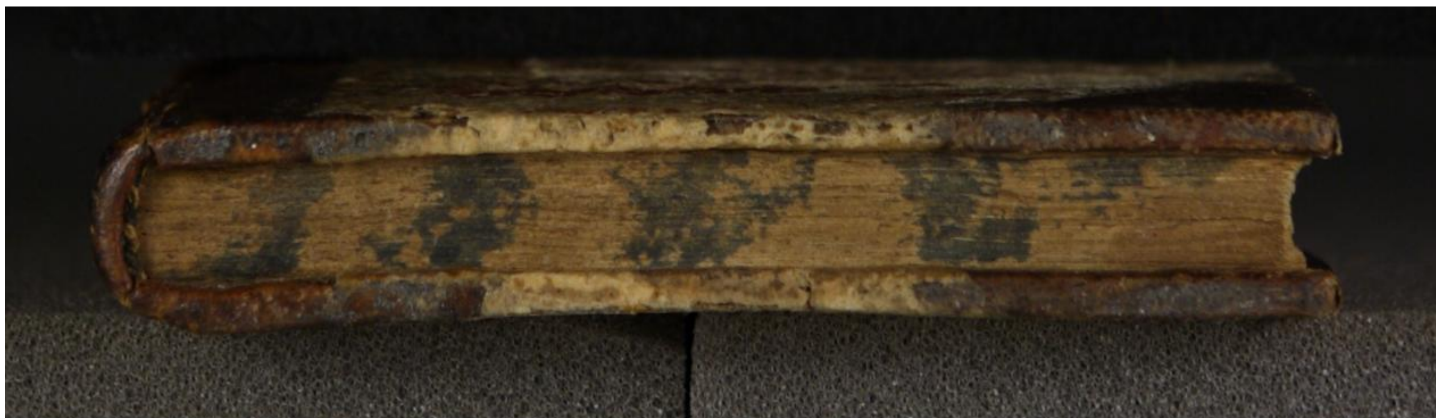

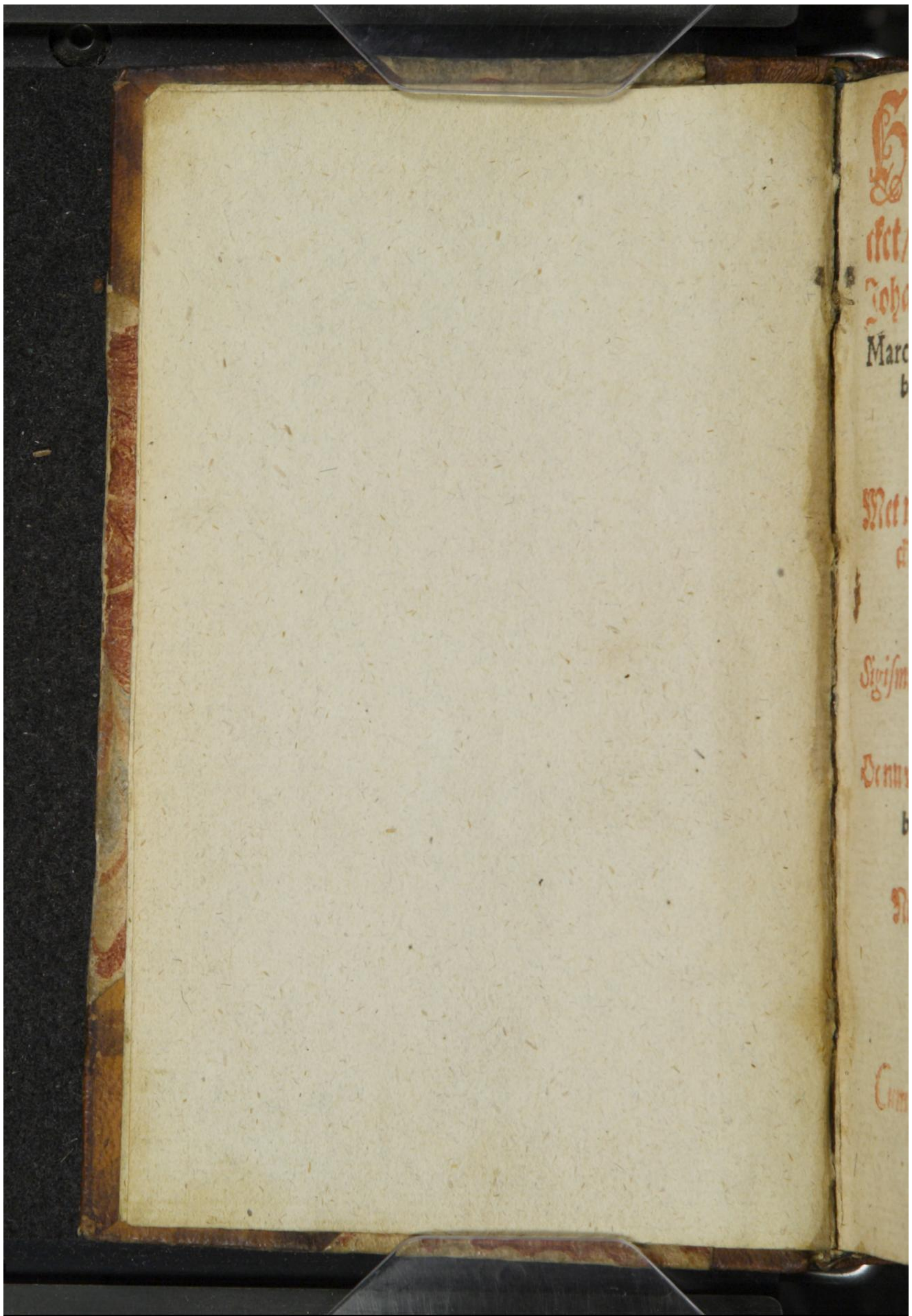

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENS

Herodis Ban-cket/ eller Giestebud/ offuer Johannis *Baptistæ* halshuggelse/

Marci 6. Vdi huilcken faaregiffuis nogle besønderlige Synder oc Laster/ som Sathan pleyer at sammen bringe oc opøse vdi Verden.

Met mange skøne Sprock oc merckelige Historier/ met Vers oc Rim forklaret oc vdlagd/ ved

Sigismundum Sueuum Freistadiensem, Predicker til Lauben.

Oc nu vdsæt paa Danske/ oc met Vidnesbyrd oc Exempler aff Scrifften formeret/ ved

Niels Jørgenssøn/ Predicker vdi Malmø.

Kiøbenhaffn:

Cum Priuilegio Regiæ Maiestatis.

Anno 1 5 8 1.

BIBLIOTHECA REGIA
HAFNIENSIS

Erlige / vise / forstandige oc velacte / Borgemestere oc Raad: Dißligeste alle fromme oc gudfryctige Borgere oc Indbyggere / vdi den Kongelige Stad Malmø / mine gunstige Herrer / oc tilforladendis gode Venner / ynsker ieg / euig Fred / Naade oc Lyckſalighed / baade til Siæl oc Liff / aff Gud Fader / ved vor HERRE Jesum Christum.

GVnstige Herrer oc gode Venner / Den hellige Apostel Paulus siger til de Rom: vdi det 8. Cap: Jeg holder det saa / at denne tids Pinactighed / er icke den Herlighed værd / som skal obenbaris i oss.

Vdi disse hellige Ord / vil den værdige Apostel lære oc paaminde den hellige Christelige Kircke oc Menighed om tuende Stycker:

I. Først / at Guds Børn skulle haffue megen Sorg oc Modgang her vdi Verden.

II. Dernæst trøster hand oss igien / at all denne timelig Modgang oc Sorg / skal snart oc vel faa ende.

Om det Første.

At Guds Børn / som ere de ret-te Lemmer vdi den Christne for-samling / skulle haffue megen Sorg oc Bedrøffuelse her vdi Verden / giffuer Paulus tilkiende i Apost-lernis Gierninger / i det 14. Cap: oc siger / at Guds Børn skulle gaa i Guds rige / met megen Bedrøff-uelse.

Oc saadan Bedrøffuelse til-falder Guds Børn vdaff mange oc atskillige Aarsager: For Syn-dens skyld / som kommer aff onde Tancker / oc onde Affecter oc Be-

gierel-

gierelser/som den oprindelige Synd fører met sig / oc vdbryder sig met slemme oc onde Gierninger: Oc der som saadanne Synder icke bleffue straffede oc igienholdne/ ved atskillige Modgand oc Sorg / da skulde dette syndefulde Legeme/ indfalde vdi saa mange oc wsigelige Synder / at det aldelis skulde omkomme til euige Død oc Fordømmelse/ saadan en ond oc forgifftig Rod / er den oprindelige Synd/ som oc de helligste Mennisker vdi Verden / haffue bestaad oc ynckelige beklaget sig der vdi / Som den hellige Kong Dauid/ i sin 51. Psal: siger / der hand bleff paamint aff Nathan/ om sine Synder / da bekiender hand sig skyldig faar Gud: *Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum; & in peccatis concepit me mater mea:* Det er: See / Jeg er fød aff

syndig Sæd / oc min Moder haff-
uer vndfanget mig i Synd. Item/
den hellige Paulus siger til de
Rom: vdi det 7. Cap: *Infœlix ego
homo, quis liberabit me de corpore morti
obnoxio?* Det er: Jeg ælendige Men-
niske / huo skal frelse mig aff denne
Døds legeme? Fordi aff denne
Aandelige oc legemlige Strid oc
Uenighed / fornam hand saa stor
Sorg oc Hiertens bedrøffuelse vdi
sig selff / at hand meget helder vilde
vere død / oc frelsis saa fra all den-
ne legemlige Sorg / end hand len-
ger vilde leffue vdi saadan Hierte
Sorg oc Bedrøffuelse.

Saa er det fornøden/at Mod-
gang oc Sorg skal følge oc paa-
leggis den Christne Kircke / paa
det at Legemet kand temmis oc spæ-
gis/ lige som met Bidzel oc Tøme/
at det skal icke opsætte sig imod
Aanden/

Aanden/ Som David siger: *Bonum mihi, quia humiliasti me, vt discam statuta tua.* Det er: HErre/ det er mig kiert/ at du haffuer ydmyget mig/ at ieg maa lære din Ræt. Psal: 119.

Dieffuelen legger sig oc der effter/ at hand kand føre den Christne Kircke oc Guds Børn vdi all Sorg oc Wlycke i denne Verden/ Som den hellige Apostel S: Peder siger i sin 1 Epistel i det 5. Cap: Eders Modstandere Dieffuelen gaar omkring lige som en brøllende Løue/ oc søger effter den hand kand opsluge. Denne Sathans flitighed/ at hand saa søger omkring/ effter Menniskens skade oc fordærffuelse i Verden/ giffuis klarlig at forstaa/ aff hans Listighed/ som hand brugte met vore første Foraldre vdi Paradis/ at hand ocsaa

 vdaff

vdaff Verdsens begyndelse haffuer indførd megen Modgang oc Bedrøffuelse offuer det gantske Menniskens kiøn/ oc endnu daglige bruger sit Vaald oc Tiranni/ paa Mennisken/ vdi hues maade hand kand det bekomme/oc det giør hand aff den vsigelige Had oc Affuind/ hand haffuer baade til det gantske Menniskens kiøn / oc saa til Christum Guds Søn / som er den hellige Kirckis Frelsere oc Saliggiørere: paa det / hand vdi saa maade/ kand forføre Christi hellige Brud met sig til euig Fordømmelse/ oc at hand kand formindske oc forringe/ Guds oc vor HErris Jesu Christi Ære oc Værdighed. Til saadant at bestille/oc fuldende/ bruger Sathan sine Lemmer/at Guds Børn skal io altid besuæris / oc lide allehaande Sorg oc Bedrøffuelse aff den-

dennem. Oc haffuer Sathan fire slags Lemmer / som hand giffuer Bestilling / oc bruger imod den hellige Christelige Kircke oc Menighed / her vdi Verden.

Det første slags / ere de verdslige vise oc skarpsindige / som met deris Sophisteri / oc egen Menniskelige visdom / bekrige den Christne Kircke / iblant disse ere alle slags Secter oc Kættere / som met deris Vildfarelser / staa Guds sande oc salige Ord oc Lærdom imod / oc stunde altid der effter / at de kunde foruende / den rette Saligheds lærdom / oc der met ville de vere deris Høffuidsmand Dieffuelen til vilie oc tieniste. I.

Det andet slags ere onde oc gruelige Tiranner / som met obenbare Vaald oc Tiranni / ville ødelegge Guds Børn / som mange Hi- II.

storier

storier giffue tilkiende / baade i det gamle oc ny Testamente: Som wi maa læse om den wgudelige Kong Saul / i den 1. Samuelis Bog / i det 22. Cap: at hand lod myrde oc ihielsla 85 Guds Prester / ved Doeg Edomiter / for Kong Dauids skyld. Jtem / den wgudelige Kong Achab / oc Jesabel / lode ødelegge HErrens Prester / oc ihielsla dennem met Suerd / Som giffuis klarlig tilkiende / i den 3 Konge Bog / i det 18. oc 19. Cap: Oc nu i vor tid er Tyrcken oc andre Christendoms Fiender / som staar effter at ødelegge Guds Menighed met Vaald oc allehaande Tiranni.

II. Det tredie slags / ere hine Øyenskalcke / som vnder en hellig vduaartis / oc løgnactig Religion / ere Christi Kircke / til stor Sorg oc Bedrøffuelse / som Paffuen met

sine

sine skadelige Tilhengere / vnder it
helligt skin oc vduaartis Hellig-
hed/ vdøser mange Christne Men-
niskers Blod/met Mord/brenden/
hengen / oc allehaande Pine oc
Martir. Exempel er den hellige
Mands Johannis Hussis iam-
merlige oc ynckelige Histori/ etc.

Det fierde slags Sathans Lem-
mer / ere hine store forgifftige oben-
bare oc lønlige Syndere oc Syn-
derinder / som Øffrigheden icke eff-
ter deris fortieniste straffer / for de-
ris skyld kommer oc megen Sorg
oc Bedrøffuelse / offuer den hellige
Kircke vdi Verden/Som Historier
klarlig giffue tilkiende/ for Achans
Synd oc Misgierning skyld/ bleff-
ue der mange aff Israels Børn
slagne/Josuæ i det 7. Cap: Item/
Roboams misgierning vaar en
Aarsage/ huorfaare Israels tolff
Slecter

Slecter bleffue atſkilde vdi tho Kongeriger/huor aff Jſraels Børn bekom megen ſkade oc forfølgelſe/ 3. Reg: 12. Jeroboams ſlemme Miſgierning/at hand lod ſtøbe tho Guldkalffue/ oc der aff ſtifftede det ſlemme Affguderi i Jſrael/ vaar Aarſage til meget ont / 3. Reg: 12. 13. 14. Saa er der ingen tuil / at der io bedriffuis mange ſtore Synder / ſom icke bliffue tilbørlige ſtraffede / Thi foraarſagis Gud / til at ſtraffe / baade dem ſom ſaadant giøre/oc andre ſom ſamtycker met dem/met atſkillige Forfølgelſer oc Plager.

Om det andet Stycke.

Nu ville wi ſee huorledis Guds Børn ſkulle bekomme Trøſt oc Huſualelſe / vdi Kaars oc Modgang / ſom dem tilfalder her vdi Verden. Førſt

Først er det alle Christne oc Guds Børn / alsomstørste Trøst oc Husualelse / at de vide / at dem vederfaris intet ont / vden det skeer aff den Almectigste Guds tilladelse. Thi Christus siger klarlig hos Matth: vdi det 10. Cap: Eders Hoffuit haar ere alle talde / derfaare frycter eder icke.

Saa haffuer den Almectigste Gud / vor kiere Himmelske Fader / sine sønderlige Sager / huorfaare hand tillader / sine Børn / som hand haffuer kier / at de skulle lide Modgang oc Forfølgelse.

1 Den første Sag som er hos Gud / er Guds Retfærdighed / som er tilsammenføyet met hans Faderlige Kierlighed / fordi lige som Guds Retfærdighed vdkreffuer Heffn oc Straff offuer oss for Syndens skyld: Saa forbarmer

Gud

Gud sig offuer oss igien / oc tager oss til Naade / aff sin Faderlige Kierlighed / naar wi omuender oss til hannem / oc begiere Naade. Men de som gaar hen i denne Verden / foruden Straff oc Tuct / dem kalder den Mester til de Hebreer / i det 12. Cap: Wecte / oc icke Børn.

At Gud vor kiere Fader vil spæge oss met Bidzel oc Tøme / at wi skulle icke falde hoffuitkulds hen vdi atskillige Synd oc Last / Derfaare siger Dauid i den 32. Psal: *In chamo & freno os eius obturabis, qui non appropinquat ad te.* Du legger hannem Bidzel oc Tøme i Munden / som icke vil skynde sig til dig.

I. At Synden skal neddempis i oss / oc aldelis miste sin krafft / som Dauid siger / i den 38. Psal: Naar du straffer nogen for hans Synders skyld / saa fortæris hans Deylighed /

lighed / som aff Møl / etc. Item / Paulus til de Rom: i det 8. Cap: Der som Christus er i eder / da er io Legemet dødt for Syndens skyld.

At Guds Børn skulle prøff- II
uis / oc offuerhøris ved Modgang oc Sorg / saa bleffue Abraham / Joseph / Job oc andre flere / prøffuede / ved Kaarsset / lige som paa en Prøffuesteen. Derfaare siger oc Job i sit 5. Cap: See / salige ere de Mennisker / som Gud straffer / Derfor foracte icke den Almectigstis straff. Thi hand giør saar / oc forbinder / hand knuser / oc hans Haand læger.

At Guds Børns Modgang oc V.
Forfølgelse skal vere en sand Beuisning om det euige Liff / som dem er bered / fordi Gud loffuer alle dẽ som tro paa hannem meget gaat / men

nu bekomme de icke det gode i denne Verden / Derfaare er der it andet Liff / vdi huilcket Gud vil fuldkomme sit Løffte / Thi Gud kand icke liuffue.

VI. At de Gudfryctigis Sorg oc Modgang / skal paaminde de Wgudelige / oc Whodfærdige / om den euige Plage / som dennem er bered / vden de snart omuender sig til Gud / met en sand Penitentze.

VII. At Gudfryctige Menniskers Kaars oc Modgang skal vere sande Vidnesbyrd / om den sande oc salige Lærdom. Derfaare vender alle Helgens Taalmodighed oc Bekiendelse vdi deris Martir oc Pine der hen / at de bestaa oc bekiende den sande Lærdom / oc det stadfeste de oc besegle met deris Blod / etc.

Saadanne oc mange andre Sager / haffuer Gud Almectigste / huor-

huorfaare hand tillader / at Guds børn skulle haffue Sorg oc Bedrøffuelse i denne Verden / huor wi kunde bekōme stor Trøst oc Husualelse / naar wi dette rettelige saa ville betencke.

Her kand nogen sige: Huorledis skeer det / at de Wgudelige oc stundem haardelig plagis oc pinis vdi denne Verden? Dette haffuer oc sine Sager.

Naar de Wgudelige lider Modgang oc Sorg / det skeer aff Guds retfærdige Vrede oc Heffn / at Gud tilbørlige straffer dem / lige som sine obenbare Fiender oc Modstandere.

Mange wgudelige Mennisker lide Kaars oc Modgang vdi denne Verden / som den Røffuere der hengde paa den venstre side hos Jesum / de angre icke deris Synder / icke paakalde Gud / men foracte CHristi Naade oc Barmhiertighed / oc do

 hen,

hen i Fortuilelse / oc der met bliffue fordømde. De som saa lide Modgang oc Pine / oc icke indfalde til Gud / met en stadig Tro / de haffue dette timelige Kaars oc Pine / til en Paamindelse / om den euige Pine de skulle lide i Helffuede met alle Dieffle / oc fordømte Mennisker til euig tid / foruden all Husualelse oc Formildelse vdi nogen maade.

Nu efterfølger fremdelis / huorledis de Gudfryctige skulle trøste sig vdi Modgangs tid.

De skulle giffue god act paa / om saadan Bedrøffuelse som dem tilfalder / er for deris onde Synders eller Misgierningers skyld / eller ey. Er det icke for deris egne Misgierningers skyld / da skulle de trøste sig aff en god oc rolig Samuittighed. Men der som det tilfalder dem for deris Synders oc Misgierningers skyld / da skulle de

le de snart giøre Penitentze / oc met den arme Røffuere omuende sig til Gud / oc begiere Naade / saa bliffuer deris Sorg oc Modgang / til it tacknemmeligt Offer for Gud vdi Himmelen.

Christne Menniske skulle oc trøste sig i deris Modgangs tid / aff vor Herris Jesu Christi / oc mange Helgens Exempler / som oc for oss / oc i vor tid / haffue lid megen Forfølgelse / met stor Taalmodighed / lige som det oc endnu gaar til paa denne dag / mange fromme Christne lide Forfølgelse / for Retfærdigheds skyld / som mange hellige Martires giort haffue / huilcke som Christus siger at vere salige / hos Matth: i det 5. Cap: Salige (siger hand) ere de som lide Forfølgelse for Retfærdigheds skyld / fordi Himmerigs rige hører dennem til.

Det er oc en stor Trøst/at Gud er nærueerendis hos dem som lide Sorg oc Modgang/ som hand siger ved Dauid i sin 91. Psal: *Cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum:* Det er/ Jeg er hos hannem vdi Nød/ Jeg vil riffue hannem vd/ oc giøre hannem til ære.

I. Guds Børn skulle ocsaa trøste sig aff denne herlige Pauli Lærdom oc Paamindelse/ som hand siger: Jeg holder det saa/ at denne tids Pinactighed/ er icke den Herlighed værd/ som skal obenbaris vdi oss. Det er/ Christne Mennisker oc Guds Børn offueruinder snart denne timelig Sorg oc Modgang/ oc der effter bekommer de euig Glæde oc Herlighed/ som skal vare euindelig.

Den Herlighed oc Værdighed/ som følger met Kaarsset/skal oc trøste Guds Børn i deris Modgangs tid/

Det

Det er / at de ſkulle bliffue Guds enbaarne Søn lige / paa det de kunde oc leffue met hannem vdi hans Herlighed. Det er det ſom Paulus ſiger til de Rom: i det 8. Capit: Ere wi Børn/da ere wi ocſaa Arffuinge/Ja Guds Arffuinge oc Chriſti Metarffuinge/ſaa fremt ſom wi lide met hannem/paa det wi oc kunde ærefuld gioris met hannem. Vdi diſſe oc andre maade / haffue mange gudfryctige Forfædre trøſtet ſig vnder Kaars oc Modgang/oc ſeet hen til en euig Forløſning / ſom dem er bered aff Gud ved Jeſum Chriſtum.

Oc effterdi denne hellige Mands Johannis Baptiſtæ halshuggelſis Hiſtori / er ocſaa it merckeligt Exempel/ſom alle Chriſtne oc Guds Børn i denne Verden ſkulle effterfølge / vdi Lærdom/Leffnet/ Bekiendelſe/ Taalmodighed oc Beſtandighed / i Mod-

gang oc Forfølgelse / Oc de sønder-
lige Laster / som indeholdis vdi denne
Histori / oc ere bedreffne / i den vgu-
delige Kongis Herodis Bancket oc
Giestebud / met dette Blodbad / ere til-
forne screffne / aff den fromme Sigis-
mundo Sueuo Freistadiense / Predi-
cker til Lauben / oc aff hannem vd-
lagd / da tyckte mig det oc at vere nyt-
teligt oc gaffnligt / at det kunde aff-
sættis paa vort Danske maal / Thi
haffuer ieg taget mig faare / oc haff-
uer denne Herodis Bancket affsæt
paa Danske / det bedste mig haffuer
veret mueligt. Oc vilde ieg her vdin-
den beuise mig tacknemmelig mod
eder alle / som mit Embede ocsaa vd-
kreffuer / icke aleniste met predicken
vdi Kircken / Men ocsaa met scriffuel-
se oc all anden tilbørlig Tieniste / saa
vijt Gud forlener mig aff sin Naade.
Oc effter fromme lærde Mends sam-
tycke

tycke vdi Kiøbenhaffns Vniuersitet/ haffuer ieg ladet det vdgaa paa Prenten vnder Eders Naffn. Thi vil ieg haffue mine gunstige Herrer/ oc gode tilforladendis Venner / Borgemestere oc Raad / sampt menige Borgere oc Indbyggere vdi Malmø/ saa vel som alle andre frõme Christne/ gantske ydmygeligen ombedet / at I dette ringe Arbeyde / ville tage til tacke / oc denne Bancket flitelig igiennem læse / oc lade Eder vel befalde/ Jeg haabis met Guds hielp / at det skal icke skee vden stor nytte oc gaffn.

Den Himmelske Gud vor Herris Jesu Christi Fader / oc den værdige hellig Aand / beuare vor naadigste Herre oc Konge / Kong Frederick / oc giffue hannem it languarigt Leffnet/ oc lycksaligt Regiment / sampt met Høybaarne Førstinde/ Dronning Sophia/ den vnge Herre/

met

met andre deris Elskelige oc Høybaarne Børn / Gud beuare Danmarckis Raad oc menige Adel / vnder sin Guddommelige Beskermelse / oc alle andre Øffrighed / baade her vdi Malmø oc andensteds / at Guds salige Ord oc Lærdom / kand ved saadanne Gudfryctige Øffrigheds handthaffuelse oc beskermelse / forfremmis vdi disse Lande oc Stæder / met Rolighed oc Fredsommelighed / den euige Gud til ære / oc hans hellige Kircke oc Rige / til Formerelse oc Salighed / Gud bønhør oss naadelig for sin Søns Jesu Christi vor HERris skyld / Amen. *Malmogiæ pridie Calend: Iulij. Anno* 1581.

Eders villige
Tienere

Niels Jørgenssøn
Suenburgensis.

Historia

Om Johannis Baptistæ halshuggelse.

Marci 6.

HErodes haffde vdsent/ oc grebet hannem/ oc lagd hannem vdi Fengsel/ for Herodias sin Broders Philippi Høstru skyld. Tht hand haffde taget hende til ecte. Oc Johannes sagde til Herodes: Det er icke ret/ at du haffuer din Broders Høstru. Oc Herodias stod effter hannem/ oc vilde slaget hannem ihiel/ oc kunde

icke. Oc Herodes fryctede hannem/ Thi hand viste/ at hand vaar en from oc hellig Mand/ Oc hand foruarede hannem / Oc atlydde hannem i mange Sager / Oc hørde hannem gierne.

Oc der kom en belenlig Dag/ at Herodes giorde de Offuerste oc Høffuidsmendene oc de Ypperste i Galilæa it Giestebud/ paa sin Aarsdag. Da traadde Herodias daatter hen ind / oc dantzede / Oc det behagede Herodes vel / oc dem som sade til Bords. Da sagde

Kongen

Kongen til Pigen: Bed aff mig huad du vilt / Jeg vil giffue dig det. Oc hand soer hende en Eed / huad du beder aff mig / vil jeg giffue dig / indtil halffdelen aff mit Kongerige. Hun gick hen vd / oc sagde til sin Moder: Huad skal jeg bede om? Hun sagde: Johannis den Døberis Hoffuet. Oc hun gick strax hastelig ind til Kongen / bad / oc sagde: Jeg vil / at du skalt nu strax giffue mig / paa it Fad / Johannis den Døberis Hoffuet.

Kongen vaar bedrøffuet/ dog for Eedens skyld/ Oc deris som sade til Bords/ vilde hand icke lade hende bede til forgeffuis. Oc Kongen sende strax Bødelen bort/ oc befalede at hente hans Hoffuet. Hand gick hen/ oc halshug hannem i Fengselet/ Oc bar hans Hoffuet frem paa it Fad/ oc fick Pigen det/ Oc Pigen fick sin Moder det. Oc der hans Discipler hørde det/ komme de/ oc toge hans Legeme/ oc lagde det i en Graff.

Forkla-

Forklarelse offuer denne Histori.

HVi denne ynckelig oc iammerlig Historia / om denne hellige Mands Johannis Baptistæ halshuggelse / haffue wi it bedrøffueligt Billede oc Affmalning / om den hellige oc varhafftige Christelige Kircke: huor vdi wi maa see / at oc fromme Christne i denne ælendige Verden / maa bucke / oc suede Blod / vnder den grumme Dieffuel / oc hans Lemmer / huor offuer mange høyuise oc fornufftige Mennisker / effter deris egen Forstand oc Vijsdom / forundrer / forarger / oc meget hefftig bekymre sig / huorledis det dog gaar til / at vor HErre oc Gud / kand see oc lide saadan Jammer.

Der om finde alene wi Christne / grundelig Lærdom / Vnderuisning oc Trøst i den hellige Scrifft. Oc iblant mange Aarsager / som findis vdi den hellige Scrifft / huor faar Gud lader det saa skee / at hans kiere Børn / oc christne Mennisker / bliffue her vdi Verden / saa ilde oc skendelig aff Dieffuelen oc hans Lemmer / marterede oc

metfarne / oc bliffue dreffne lige som igien-
nem en Speds/til mange slags Modgang
oc Bedrøffuelser : Ere disse effterfølgende
Sager de besynderligste :

I. Paa det / at Guds rette oc tilbørlige
Vrede/ kand obenbaris imod alle Menni-
skers Synder. Oc effterdi alle Mennisker
ere vndfangne oc fødde i Synden / Oc vdi
deris gantske Leffnet/ ere beladne met
Synd/ oc allehaande Syndsens skrøbelig-
hed : for den skyld skulde de oc alle sammen
vere vndergiffne / saa megen Jammer oc
Modgang. Propter peccata corripis fi-
lios hominum : for Syndens skyld/
straffer HErren Menniskens Børn.

II. At saadan Modgang oc Forfølgelse/
skal vere Vidnesbyrd / om den sande Lær-
dom / som predickis oc forkyndis om den
kaarsfeste Jesu Christo / Fordi / huo som
lader sig rette / oc ihielsla / for Christi Be-
kiendelse oc hans salige Ord oc Lærdoms
skyld : Hand beuiser visselig/ at hand icke
met sin Lærdom / søger effter gode Dage/
eller effter timelig Rigdom oc Ære / Men
hand søger effter Guds Ære / oc Menni-
skens Salighed oc Velfart/ som oc den hel-
lige

lige Paulus scriffuer om sin Sorg oc Forfølgelse til de Philip: i det 1. cap. Quæ mihi acciderunt, ad profectum Euangelij prouenerunt: Jeg lader eder oc vide/ kiere Brødre / at huorledis det gaar mig/ det er ickon kommet mere til Euangelij forfremmelse/ Item: Thi Christus er mit Leffnet/ oc det er min vinding at dø/ Som hand ville sige: At ieg vdaff Guds tilladelse haffuer lid saa meget Ont i Verden / det giør ingen skade paa min Lærdom / Men met Guds hielp / da skal det vende der hen / at mange fromme Mennisker / skulle met stor Aluorlighed bliffue bistandige / oc holde sig til den sande Euangelij lærdom.

Til det tredie / at hellige Menniskers blodige Suedbad/ Angest / Marter / Lidelse/ Nød oc Død/ skal vere sande Vidnesbyrd oc den strenge tilkommendis Dom: vdi huilcken Tiranner / oc alle vgudelige oc vblufærdige Mennisker / som haffuer her leffuet tryggelig hen / vdi allehaande Suferi/ vden Penitentz / sampt alle grumme Dieffle / skulle forskiudis oc hen stødis til Helffuedis affgrund. Oc der imod alle fromme/ som haffue her vdi Verden / ve- III

 ret

ret i Sorg oc Skiersilds pine / skulde da henføris til euig Glæde oc Herlighed. Fordi Gud vil icke / at de fromme skulle bliffue vdi Wrolighed. Psal: 55. Kast din Omhu paa HErren / hand skal forsørge dig / Oc hand lader den Retfærdige icke faa wro euindelig.

Derfaare skulle wi vdi dette fremmede Herberg / der som end Dieffuelen / met sine Skandgiester / til oc offte / spytter oss vnder Øynene / met mange sine slemme oc omsledige Dricke / oc end stundem slaer effter met Kanden / ducke oc bucke oss ned / oc lære oss til at lide saadant met Taalmodighed / oc en stadig Tro / vdi denne Forhaabning / at vor Forløsning er icke langt borte / vdi huilcken wi skulle rigelige befries / oc all vor Sorg oc Bedrøffuelse skal vel bliffue forglemt / som Paulus siger til de Rom: i det 8. Cap: Thi ieg holder det saa / at denne Tids pinactelighed / er icke den Herlighed værd / som skal obenbaris i oss.

Saadant altsammen hører til vor Christelig Troes tredie Artickel: der som wi bekiende / at der er en hellig Christelig Kircke / som er vnderlagd det hellige Kaars

vdi

vdi denne Verden. Oc kand denne Lærdom rettelig befattis vdi en Summa/ aff den 75. Psalme. Thi HERren haffuer it Begere i Haanden/ oc er fuld skenckt aff sterck Vin/ oc hand skencker der aff/ Men de Vgudelige skulle alle dricke/ oc vddricke Bermen.

Dette er vißelig Pinens oc Straffens Begere/ aff huilcket mange fromme oc hellige Mennisker mue dricke mangen sterck Drick/ indtil at Øynene løbe oc der aff offuer/ dog dem til ingen skade/ fordi wi vide (siger Paulus til de Rom: i det 8. cap.) at alle ting tiene dem til det beste/ som elske Gud.

Men de Vgudelige som foracte Guds Tienere/ oc hans hellige Ord/ oc fare hen vdi Synden/ vden Penitentz/ de skulle vddricke det Begere/ som er fult aff Helffuedis Berme oc Grundsuppe.

Her om skulle wi finde oc bekomme klar Lærdom oc Vnderuisning vdi denne merckelige Historia/ Om Johannis Baptistæ halshuggelse.

Wi haffue icke her taget oß faare/ at forklare denne Historiam/ Ord fra Ord/

 met

met alle sine omstandigheds Vilkaar / at vdlegge den / vden wi ville aleniste tage Herodis Bancket for oss / oc der aff betencke oc ansee / huad forskreckelig Synder oc Laster / denne Løgnens Fader oc Mørdere Dieffuelen / haffuer kaaget oc stegt til denne Bancket. Oc huad hand haffuer opøst / anrettet oc frembaaret for sine Giester vdi Herodis Hoff oc Pallatz.

Som er besynderlige: huorledis Kong Herodes / met sin Fruerstue oc gantske Hoffolck / haffue foractet Guds ord / oc hans hellige Ords Tienere / fraadset oc drucket / oc øffuet sig i all Vtuct oc Letfærdighed / haffue forød oc fordaait meget Gods / haffue wrettelig oc falskelig foret. Oc huorledis de Hycklere haffue allesammen tagd stille / oc vdi saadan maade haffue samtyckt oc forfremmet saadant / indtil paa det sidste / at deris Callatz oc Giestebud er induied til en mordiske Kirckemyss / ved den hellige Mands Johannis Baptistæ Blod / Saa at baade Værten oc Giesterne haffue paa det sidste bekommet deris tilbørlige Løn oc Straff / alle fromme Christne til Atuarsel / at de skulle fly oc foracte

saadan-

ſaadanne wgudelige Bancketer / Callatzer oc Gieſtebud/ vdi huilcke Dieffuelen ſelff er den ypperſte Vært. Vbi peccata regnant, Der ſom Synderne haffue fremgang/ det er/ der ſom Skam oc Skade bliffue omſier/ den ſidſte Ræt/ etc.

At mand nu kand diſſbedre/ oc til gaffns lære oc begribe/ denne Hiſtoriam / om den hellige Johannis Baptiſtæ halshuggelſe/ ſkal wi acte diſſe ſiu efterfølgendis Laſter/ ſom indeholdis vdi Herodis Bancket oc Gieſtebud.

1. Guds ords Foractelſe.
2. Fraadſeri oc Druckenſkab.
3. Wtuct oc Løſactighed.
4. Godſis ødeleggelſe oc fordaaielſe/ved ſtore Skenck oc Gaffuer.
5. Wrette oc falſke Eeder.
6. Hyckleri oc falſk Samtycke.
7. Tyranni oc wſkyldigt Blods vdgydelſe.

Om diſſe ſiu Laſter ville wi ordentlig lære oc vnderuiſe/ ſaa meget Gud forlæner oſſ Naaden.

Om den første Last/ som er Guds ords foractelse.

TIl det første giffuis klarlig faare vdi denne Bancket / om Guds ords foractelse/ som er en forskreckelig Synd imod det Tredie Budord / vdi huilcket Gud haffuer aluorlig befalet / icke at mand skal lære trolig alenište / oc predicke Guds ord : Men ocsaa flitelig at tilhøre oc beuare det.

Effter denne Befalning/ haffuer Johannes Baptista/ oc trolig predicket oc lært Guds ord/ Oc met Haand oc Mund vijst oss til Christum / som er det rette Guds Lam/ der haffuer borttaget alle Verdsens Synder. Hand haffuer ocsaa aluorlig straffet Synd oc Last/ Oc formanet alle til Bod oc Bedring / Lige saa oplæste hand en skarp oc haard Text for Kong Herode/ oc sagde : Det er icke ret / at du haffuer din Broders Høstru/ etc. Som hand vilde sige : Du Kong Herodes leffuer i Wtuct oc Blodskam / met din Broders Høstru/ imod Guds Low/ oc all Verdslig oc natur-

lig

lig Ræt / Ja imod all Kyskhed oc Ærlighed. Thi er nu høyt paa Tiden / at du giør en aluorlig Penitentz / bekiender oc fortryder dine slemme Synder / oc søger Hielp oc Trøst hos Christum / oc leffuer her effter gudfryctelig / Eller Guds rette Vrede / ved tilbørlig Straff oc Heffn / vil visselig offuerfalde oc hiemsøge dig / at all Verden skal vide at sige oc siunge om dig / oc din Vgudelighed.

Her aff kand mand vel forstaa / at Johannes haffuer skarpelig tiltaled Kongen / oc icke stucket vnder stoel / men friie obenbare vden all Redsel / oc vden Personers anseelse / for det gantske Herodis Hoffolck / oc Fruerstue / oc for alle vgudelige Mennisker / fremsæt denne Lærdom oc Formaning.

Summa / effter som oc giffuis tilkiende / aff alle omstendigheds Vilkaar / da haffuer Johannes / den fromme Hoffpredicker / met saadan stor aluorlighed / predicket Louen oc Euangelium for sine Tilhørere / at de visselig alle / maatte enten skamme sig / eller io før / io bedre / omuende sig til Gud / oc forbedre sig met en sand oc aluorlig Penitentz. Men

Men huad skeer her: Kongen sampt alle Fruer oc Iomfruer/ vdi hans Fruerstue/ oc det gaatske Hoffolck/ haffue icke aleniste foractet Iohannis predickede: Men de oc ananme den met saadan fortred/ lige som Iohannes haffde taled baade imod deris Embede oc Ære/ de vilde icke helder vdi nogen maade/ lade sig sømme/ at lide saadant/ aff slig en ælendig Predicant.

Herodias tractede oc stod hannem effter hans Liff/ Herodes lader gribe/ fengsle oc foruare hannem: Item/ det gantske Maaltid offuer/ bliffuer icke Gud met sit salige Ord/ icke helder den fromme Predicant/ met det alsomeniste Ord/ lagde til bedste/ vden alle sammen tracted de effter/ oc vende der hen/ at den wnyttige Vaskere oc Ordgydere (som de holt Iohannem at vere) kunde hastelig omkomme/ paa det de kunde der effter leffue som dem selff lystede/ vei lyst oc glæde/ etc.

Lige saa gaar det endnu til/ paa denne dag vdi Verden/ at Gud sender til oss Propheter/ Viise oc Scrifftkloge/ Ja Guds Søn sider oc derfor hos sin Faders høyre

Haand/

Haand/ paa det hand vil sende oss Prophe-ter/ Euangelister oc Siæle hyrder/ som skulle effter hans Befalning/ predicke faar oss Guds ord/ formane alle Menniske til Penitentz/ vise dem hen til Christi fortieniste/ oc vise dem den rette Vey til det euige Liff.

Men den ledige oc grumme Dieffuels Lemmer oc Hofftienere/ met den vgudelige Hob/ gaa secker oc trygge hen/ oc acter fromme Siæleſørgers Predicken oc Lærdom/ raaben oc skrigen/ lige som de kunde høre en Gaass raabe til dennem. Ja de tør vel strax sige: (som mange oc giøre) wi ville intet giøre eller holde aff det oss læris.

Oc der som de end kiende sig skyldige/ oc de fornemmer/ at mand oc saa rammer paa dem/ mene de dog/ at det staar deris Stat oc Ære for nær/ oc ville for ingen deel lide saadant.

Derfaare vrie de icke oc snerper Næsen sammen/ oc seer aleniste surt vd/ Men de oc saa forbande/ oc bliffue rasendis/ met snurcken oc pucken/ Oc staa oc tracte aluorlig der effter/ at de kunde

igien

igien beuise de fattige Predicanter nogen Puds / oc saaledis komme dennem vdi stor Wuenskab oc Vidunder / hos mange Mennisker / met obenbarlige oc løgnactige Skandscriffter / Oc at de kunde enten til Hoffue / eller vdi andre maade / bestille dennem it Bad / at dennem kunde iagis it Laad igiennem Liffuet / eller oc bliffue vel offuerbred met it Knebbelspiud / at de saaledis vdi nogen maade kunde giøre deris Mod til intet. Wanseet / at fromme Mennisker som acter Ære / oc haffue en god Samuittighed / icke tørre fordriste sig til Onde eller nogen Argelist / at modstaa saadan Straffpredicken. Disligest / at de som ere skyldige / icke vdi nogen bedre maade / kunde komme der fra / vden at de bliffue fromme / oc omuender sig met en aluorlig Bekiendelse oc Penitentz til Gud / etc.

Men det gaar effter det almindelig Sprock / at naar mand slar iblant Hunde / huilcken mand rammer paa / den skriger oc huin strax / oc lader sig høre.

Item / Lige som en slem Hund / der falder vdi it Vand / hand bider oc snapper grummelig effter den / som vil hielpe han-

nem

nem op igien: Saa gaar det oc almindelig til / at naar de Vgudelige straffis aff Guds ord/ for sine Synder / Oc de siden komme tilsammen / vdi deris Bancketer/ Giestebud/ oc Drickehus / da snacker de spaatskelig oc letfærdig om Guds ord/ oc Ordsens Tienere/ oc atskillige vdi mange maade / optencker oc stiffter mangeslags forgifftige Practicker imod dennem.

Saadanne foractere vil Gud hiemsøge/ met aluorlig Straff/som hand oc truer Deut: 28. Men om du icke lyder HERrens din Guds Røst/ oc holder oc giør effter hans Bud oc Ræt / som ieg biuder dig i dag/ da skulle alle disse Forbandelser komme offuer dig / oc falde paa dig. Forbandet skalt du vere i Staden / forbandet paa Ageren / forbandet skal din Kurff vere/ oc huad der leffnis. Forbandet skal din Liffs Fruct vere/ din Jords fruct/ dit Fæis fruct/ oc dine Faars fruct. Forbandet skalt du vere/ naar du gaar ind/ forbandet naar du gaar vd. Deut:

Item/ Herren skal sende dig Veermod/ Wraad oc Wlycke/ i alt det du tager for Hender at giøre / Indtil du bliffuer øde-

lagt oc snart forderffuet / for dine onde Gierningers skyld / at du forlodst mig. HErren skal lade Pestilentze komme paa dig / indtil at hand ødelegger dig i Landet / som du drager til at indtage. HErren skal sla dig met Heffuelse / Kaaldesiuge / Hede / Brynde / Tørcke / forgifftig Luct / oc Gulesot. Oc hand skal forfølge dig / indtil at hand fordærffuer dig / etc. Læs det hele Cap: igiennem.

Item / Jeremiæ i det 29. Cap: See ieg vil skicke Suerd / Hunger oc Pestilentze iblant dem / Oc ieg vil handle met dem / som met onde Figen / som mand vemmer ved at æde / Oc ieg vil vere bag effter dem / met Suerd / Hunger oc Pestilentze / oc ieg vil icke lade dem bliffue i noget Kongerige paa Jorden / at de skulle bliffue til Forbandelse / til Forundrelse / til Forhaanelse / oc til Spaat iblant alle Folck / til huilcke ieg skal bortstøde dem. Fordi at de icke lydde mine Ord / siger HErren. Jeg som altid sende mine Tienere / Propheterne til eder / Men i vilde icke høre / siger HErren.

Matthei i det 23. Cap: lader den Herre Christus sig høre / met aluorlige Ord / oc

siger:

siger: Jerusalem/ Jerusalem/ du som ihiel- M
slar Propheter/ oc stener dem som ere sende 23.
til dig/ huor offte vilde ieg forsamlet dine Børn/ som en Høne forsamler sine Kyllinge vnder sine Vinge/ oc i vilde icke. See eders Hus skal forladis eder øde/ etc. Dette samme siger hand endnu til alle dem som foracter hans Ord/ som hand vilde sige: Jeg haffuer lenge boet hos eder / met mine Ord/ oc Sacramenter / oc altid søgt effter eders bedste. Men efftersdi i haffue foractet det altsammen / da vil ieg igien vandre fra eder / oc tage fra eder all Naade oc Lyckfalighed. Oc i maa forуente/ at allehaande Suermeri / oc hoffmodige Suerme Aander/ oc en gantske stor Krigsmact/ skal vendis eder til haande igien/ Oc skal giøre eder alle sammen til intet / oc legge eder øde.

Paulus til de Romere vdi det 1. Cap: truer ocsaa met Guds grumme Vrede aff Himmelen/ offuer alt vgudeligt Væsen.

Theodolus offuer det 1. Cap: til de Romere siger: Inobientibus & incredulis pœnam interminatur Evange-

 lium,

lium, Det er/Euangelium truer de wlydige oc vantro met Straffen/ etc.

Lutherus (met salig hukommelse) den fromme Guds Mand / haffuer tit oc offte hiertelig beklaget / Guds ords Foractelse/ oc truede dem som foracter Guds ord / met Guds forfærdelig Vrede oc Heffn/ som vdi disse oc andre saadanne Ord:

Skal Gud icke bliffue vred paa dennem/ som foracter hans Ord/ skal der icke komme dyr Tid: skal icke Pestilentze / blodig Sued / store Siugdommer oc Plager finde oss: skal icke forblindede Mennisker/ grumme oc onde Tiranner regere: skal der icke komme Krig oc Wenighed: skal der icke bliffue ond Regiment/ vdi disse Lande: skal icke Tørcker oc Thatter plyndre oss: Ja/ det vaare oc icke vnder/ om Gud obnede baade Dørre oc Vinduer vdi Helffuede / oc lode opkomme idel Dieffle/ eller at hand vdaff Himmelen / lode regne offuer oss Suoffuel oc Ild/ oc lode oss saa forsiuncke/ lige som Sodoma oc Gomorrha.

Gud beuiser oc selff met Gierningen offuerflødig/ at saadan Trusel / som Gud bruger / oc lader vdraabe / ved sine Ords Tiene-

Tienere / er ingen Skemt/ men ret sand Aluore.

Som alle Mennisker kunde see oc betencke/ huorledis Gud haffuer icke skemtet met den første Verden / der ingen Predicken eller Formaning kunde hielpe / Men den fromme Noe bleff foractet oc bespottet/ met sin Predicken oc Lærdom/derfaaro maatte den gantske Verden/ druckne oc vndergaa / ved Vandfloden / vden otte Personer aleniste bleffue beuarede.

Hos de Sodomiter/bleff det dem en dyre Bespottelse / der de spottede den fromme Predicanter Loth / at de bleffue opbrende met Ild oc Suoffuel/oc der vdi nedsiuncke ot vnderginge.

De Egipter maatte oc affsale oc spende fra deris Vogne/ vdi det røde Haff / oc de siuncke ned/ oc bleffue fordærffuede/ oc ødelagde vdi lige saadant it Herberg / som den wgudelige Pharao tilforne lod vdkaste/ druckne oc ombringe / mange smaa oc wskyldige Børn i Israel.

Den wgudelige Sennacherib / som tenckte aldelis at ødelegge / myrde oc ombringe Guds folck/Men der bleff slagen i

hans egen Hær / paa en Nat / ved Herrens Engel / hundrede fem oc firesindstiue Tusinde Mennisker / oc Kongen bleff selff ihielslagen aff sin egen Søn / der hand flyde hen til den Stad Niniue.

Den wgudelig Jesabel / som met sin skendsels Mund / lastede oc bespottede Gud / oc hans Ords Tienere / bleff nedtraad vnder Hesteføder / oc siden opædt aff Hunde.

Den wgudelig Antiochus / som forfærdelig haffde holdet Hus vdi Jerusalem / oc vdi Afftaaget vaar til sinds / at giøre den hellige Stad til en Morder kule: Hand fald aff sin Vogn / oc sønderslo alle sine Ledemod vdi sit gantske Liff / Oc hand bleff fuld aff Orme / raadnede oc luctede / at ingen kunde vere nær hos hannem / for den Stanck der gick aff hans Legeme / saa maatte hand / som vaar Guds oc hans Ords Fiende / skendelig dø / oc omkomme vdi it fremmet Land.

Den iammerlig Jerusalems Ødeleggelse oc Forstøring / vdi huilcken mange hundrede Tusinde Mennisker / ere gantske ælendig oc ynckelig omkomne / ved Hunger / Pestilentze oc Suerd / er en merckelig oc sønder-

sønderlig Speyel / om Guds forfærdelig Vrede / offuer dennem som foracter hans Ord.

Krønicker oc Historier giffue oc mangfaaldelig tilkiende / at mange Romerske Konger oc Keysere haffue skendelig forbrent oc fordærffuet sig selff / baade paa Hender oc Munde / vdi det de haffue foractet Gud oc hans hellige Ord.

Cosroes den Konge vdi Persien / som vilde aldelis ødelegge oc fordærffue Guds Folck / oc hans hellige Kircke / Oc hand lod sige den Keyser Heraclio : Non parcam vobis, nisi crucifixum Deum abnegetis, & Solem vna mecum adoretis. Jeg vil icke forskone eller spare eder / vden i benecte den kaarsfeste Gud / oc tilbede Solen met mig. Hand bleff offueruunden aff Keyser Heraclio / oc vdi Flucten bleff hand ihielslagen aff sin egen Søn.

Anno Christi 627 den 12 Decem

Greffue Fælix aff Verdenburg / lod sig obenbarlig høre / vdi den Rigsdag til Augsburg : Om mand skulde føre Krig imod de Lutheraner / da vilde hand lade sig bruge der til / vden all Besoldning / mod dennem / met megen anden Trusel oc Skendsels ord

Anno Christi 153

hand fremsætte. Den næst efterfølgendis Nat/ bleff den gode Herre funden død/ liggendis paa sin Seng. Der nu en anden Herre eller Første hører dette / som ocsaa vaar imod Guds salige Ord oc sande Lærdom / da bleff hand oc samme tid saa forskrecket / at hand der aff oc fick sin død. O fœlix quem faciunt, aliena pericula cautum. O huor lyckſalig er den / som bliffuer viis aff en andens Vlycke oc Skade.

Sandelig Gud skiemter icke / som den høylærde Mands Eobani Hessij Vers oc lyder: Iratum grauis est res habuisse Deum. Det er en gruelig oc forfærdelig Ting / at haffue Gud til Vuen / Mand skulde meget helder fortørne den gantske Verden/ oc alle Dieffle/ end haffue Gud i Himmelen til Vuen / fordi ingen kand vndløbe/ eller giøre hannem nogen Modstand.

Mand skal oc visselig tro/ at de almindelig Landplager: dyr Tid/ Pestilentze Krig oc Blodstyrtning/ere besynderlige Straff/ ved huilcke Guds ords foractelse bliffuer saa vel forfærdelig oc iammerlig straffet/ som andre Synder. Oc

Oc der som mand vilde rettelig giffue act paa/ oc mercke/ skal mand finde store oc vnderlige Ting iblant den menige Mand/ huor forskreckelig fald oc skade/ Guds ords foractere/ tilkommer/ at alle deris Anslag oc Practicker gaa til bage/ lige som Krabben giør/ at de oc tit oc offte/ vden all Trøst paa deris sidste Ende/ fare der hen. Lige som det oc gick en Borgere til Torga/ som vdi sin gantske Liffs tid/ huercken actede Guds ord eller Sacramentet/ indtil saa lenge hand skulde dø/ oc laa i sit allerydersste/ da skickede hand hastelig bud effter Presten/ Men der Presten nu kom/ oc vilde metdele hannem Sacramentet/ da kunde samme Borgere icke leffue saa lenge/ at hand det anammede/ Men døde hen/ vdi Henderne paa dennem/ som tilstede vaare/ vden Sacramentet. Vdi en Summa/ Gud pleyer almindelig saa at handle met dem/ som foracte hans Ord/ at de maa end ocsaa met skam oc deris egen skade forsøge oc bekiende/ huad der er sagt: Qui contemnit verbum, male habebit, Huo som foracter Ordet/ hand fordærffuer sig selff/ Prouerb: 13. Prou. 13.

Derfaare skal huert Menniske lære at tro/ oc øffue sig i Guds ord/ oc effter sit Kald oc formue/ære oc forfremme det/ saa bekommer hand der aff Ære oc Retuis-hed/effter som den første Psalme loffuer oc trøster.

Oc den anden Psalme paaminder oss/ at wi skulle kysse Sønnen.

Oc vdi den 65. Psalme prisis de at ve-
65. re salige/ som haffue den rene Lærdom / oc Sacramenternis rette brug / huor aff wi tilbørlig siunge oc sige: Salig er den som du vdueler/ oc lader komme til dig/ at hand maa bo i din Forgaard / hand haffuer rig Trøst aff din hellige Tempels hus.

Salig foruist er alle mand
Som sig paa Gud forlader/
Oc i hans Forgaard komme kand/
Det er dem til stor baade.
Huo Gud kand kiende aff hans Ord/
Hand haffuer Trøst i Hiertet stor/
Hand maa vist salig prisis.

Her om skal mand oc vel acte oc mer-cke disse Vers oc effter følgende Rim:

Omnia si perdas, uerbum seruare memento,
Amisso uerbo, postea nullus eris.

Det

Det er:
Hør Guds ord oc acte dem vel/
Beholt dem met fornufft oc skel/
Du kand ey bedre Rigdom faa/
Huor det om Gods oc Liffuet gaar.
Lad ey Guds ord fra dig vige/
Saa beholder du Guds rige.

Den anden Last/ Fraadseri oc Druckenskab.

DEn anden Last vdi Herodis Bancket/ vaar Fraadseri oc Druckenskab/som er en Synd imod det siette Budord / vdi huilcket Gud icke aleniste forbiuder Wkyskhed/oc allehaande Wrenlighed/ Men hand forbiuder ocsaa der met/ Slemmeri oc Offuerflødighed/ vdi Mad oc Dricke/ som er Aarsage til alt wskickeligt Væsen.

Det er icke forbudet / at faa Mad oc Dricke til maadelighed / Men Fraadseri oc Druckenskab ere forbudne/ Derfaare er det icke Synd/ at Herodes æder oc dricker met sine Fruer oc Jomfruer / oc met sine Hoffsinder / Men at de misbruger de

herli-

herlige Guds gaffuer/til Offuerflødighed/ oc ſaaledis giffuer Dieffuelen rom / oc bedriffuer megen Wtuct oc Synd / det er imod Gud oc hans hellige Bud.

Som mand kand oc aff mange Omſtendigheder/ vdi denne Hiſtoria ſee oc forfare/at Herodias met ſin Daatter/ haffue vel giffuet act paa denne beleilige oc bequemmelig Tid / i det de ſaae/ at Herodes vaær drucken oc lyſtig/ de da kunde diſſlættere offuertale hannem/ oc da fremſætte deris Practicker oc onde Forſect/ imod Jo=
2. hannem. Dernæſt/ er det oc værd at betencke/ at de alle/ den ene met den anden/ vdi det gantſke Gieſtebud / icke vilde betencke/ eller tage dette vdi beraad/ til en anden tid/ om denne Handel/ de bleffue faſtendis.

Men den ſkøne Vin talede oc raad=
3. de Dronningen met ſit gantſke Jomfru Kammer / til alt ont / Herodes vdi ſin Druckenſkab affſiger Dommen / Vinen ſmager oc befalder Gieſterne ſaa gantſke vel / at de ſiunger alle placebo, Det er/ de ſamtycke alle vdi Johannis dødt/ Oc der er icke en eniſte / ſom vilde betencke/

huad

huad Skam oc Skade der kunde effter komme.

Dißligeste kand mand her see / huor meget ont Dieffuelen kand vdrette ved Druckenskab / at naar mand øffuer sig vdi denne Synd / da opladis for Dieffuelen / alle Vinduer oc Dørre / at hand kand ind age / met store Hylæss fulde aff atskillige Synder / oc paa det sidste indføre euig Fordærffuelse / som Salomon i sin Ordsprocks Bog / vdi det 13. Cap: opregner atskillige Wlycke oc Skade / som kommer aff Druckenskab / Den Retuise æder / oc hans Siæl bliffuer mæt / Men den vgudeligis Bug haffuer aldrig nock. Oc Paulus giffuer det samme tilkiende / til de Epheser / i det 5. Cap : Dricker eder icke druckne aff Vin / aff huilcket der følger it vskickeligt Væsen.

Origenes stemmer oc met hannem der vdi offuer it / der hand siger : Ebrietas est mater omnium vitiorum. Det er / Druckenskab er en Moder til alle Laster. Dette kand oc beuisis met denne efterfølgende Histori : Der vaar en Mand / som Dieffuelen altid besøgte met sine onde Fristelser /

ſer / oc begerede at Manden ſkulde giøre hannem til vilie / enten hand vilde en gang dricke ſig drucken / eller hand vilde bole met ſin Naboes Hoſtru / Eller oc hand vilde ſla ſin Nabo ihiel / oc omkomme hannem / Da paa det hand kunde bliffue ſaadan Dieffuels Friſtelſe quit / meente hand / at det vaar en læt Sag / at dricke ſig en gang drucken: Men vdi ſin Druckenſkab / bleff hand hendragen / aff Dieffuelens tilſkyndelſe / vdi ſaadanne Tancker / at hand anſaa ſin Naaboes Hoſtru / for den alſomſkøniſte oc deyligſte / oc bolede met hende / indtil ſaa lenge / paa det ſidſte / at hendis egen Hoſbonde kom til maade / oc fant dem tilſammen / vdi deris onde Leffnet. Da ſtod den anden op / oc myrdet ſit Bolſkabs ecte Hoſbonde / etc. Der aff kand ingen met rette holde Druckenſkab for en ſlet oc enfaaldig Synd / Saa burde derfaare huer mand aluorlig at hade / foracte oc fly denne ſkendelig oc ſlemme Laſt oc Synd.

Wi ſkulle nu ocſaa vel acte oc mercke / at vdaff Fraadſer: oc Druckenſkab / til Skade oc Heff,a / [b]ekommer Menniſken Skade oc Straff vdi fire maade:

Paa

1. Paa Æren oc gode Rycte.
2. Paa Godset.
3. Paa Liffuet.
4. Paa Siælen / som wi her om nu ydermere ville omtale.

TJl det første giør Druckenskab stor skade paa Menniskens ære / oc gode Rycte / I
Fordi huo som øffuer sig vdi megen Offuerflødighed / den acter mand icke meget / Men de bliffue gierne / aff forstandige Folck foractede oc bespottede / oc regnede for Giecke oc Daarer / De bliffue icke helder lættelig anammede eller brugte / til nogen Verdslig Embede eller Bestilling / vdi høyuictige Sager / Men bliffue helder mee rette / affsagt oc affskild fra saadan Bestilling. Baade vnge oc gamle vide at pege Fingre / oc bespotte saadanne offuerflodige Mennisker / Summa de ere huer mands spot.

Oc huo vilde meget holde aff den / som altid lader sig finde vdi Fraadseri oc Druckenskab:

Plutar-

Plutarchus scriffuer om de Spartaner/ huorledis de paa Høytide oc Glædskabs Fester/ lader deris groffue Tienere/ som mand kalder Helotas, dricke sig meget oc offuerflødig druckne/ oc sætter dem saa hen til Spectackel/ lige som andre wskickelige Monstra, eller vanskabte Creaturer/ for deris Børn/ at de skulde see dennem/ oc aff deris slemme/ narriske oc skendelige Druckenskabs sæder/ skulde de lære/ at holde sig fra saadan skendelig oc gruelig Last.

Fordi de Mennisker/ som ere offuerflødige druckne/ de haffue saadan skick oc facter paa sig/ at alle de som haffuer fornufft oc forstand/ maa forfærdis oc grue for dennem.

Mand pleyer at sige/ Druckenskab staar Quinder meget ilde oc slemmelig an: Oc naar mand rettelig anseer deris vduaartis Skickelse oc Omgengelse/ da er det oc sanden/ fordi der findis mange Quinder/ som kunde stundem/ naar de end ere fastendis/ met stor Nød styre oc holde i Tømme deris onde Art oc Begierelser: Huorledis skulde de da kunde regere oc holde sig ret oc tilbørlige/ naar de ere offuerflødige druckne:

Syrach

Syrach 26. En drucken Quinde er en Syr.
stor Plage/ thi hun kand icke skiule sin egen
Skam.

Derfaare haffuer de Romere vdi for=dom tid/ handlet vijselig/ oc ret berammet/ at de haffue forbudet deris Quinder/ at dricke Vin. Lige som endnu vdi Hispa=nien/ oc i mange andre stæder/ bliffuer icke Quinderne tilstedde at dricke Vin/ etc.

Oc naar mand vil ellers rettelig ansee/ oc betencke Menniskens art oc natur / da befinder mand/ at Quindekiøn / ere skrø=belige Kar / Oc der imod / Mands perso=ner findis at vere begaffuede / met Styr=cke/ Vijsdom oc Forstand/ Thi er oc Men=dene Regimentet befalet/ saa er derfaare oc Druckenskab dennem en større Last oc Skam / end Quinderne / Saa skulle oc Mendene dißbedre met flitighed oc aluor/ tage sig vare for saadan Synd oc Last/ oc saaledis øffue deris Mandelighed der imod.

Dernæst til det andet/ bekommer mand stor skade paa sit Gods / aff Offuerflødig=hed oc Druckenskab. Der findis mange/ som iager saa meget igiennem deris Halse paa en Afftens tid / som de vel ellers / til 2.

Sparſommelighed oc Maadelighed / kun-
de vdi mange Dage behielpe ſig met.

Item/det ſom mange Handuercks folck/
Arbeydere / oc Tienere / kunde fortiene/
oc met ſtort Arbeyde oc Møde/ tilſammen
ſancke/en heel Vge igiennem: det maa om
Søndagen/ eller paa fri Maandag / alt-
ſammen vdi Slemmeri oc Druckenſkab
ødeleggis oc fortæris / ſiden gaa de hen met
Hyſtru oc Børn/ blote oc nøgne/ maa lide
Hunger oc Kummer/oc paa det ſidſte bliff-
ue arme Betler oc Tryglere. Prouerb: 23.
uerb: Ver icke iblant Drancker oc Fraadſere/
Thi Drancker oc Fraadſere forarmis/
Oc den ſom er fuld aff Søffn / ſkal bære
reffne Klæder.

r: 19. Item/Syrach 19. Ver icke en Dran-
ckere/oc ven dig icke til Slemmeri/paa det
du ſkalt icke bliffue en Tryglere. Item/En
Arbeydere ſom dricker ſig gierne fuld/
hand bliffuer icke rig / Oc huo ſom icke hol-
der en ringe Ting til raade/hand forarmis
dag fra dag.

Saa gaar det i ſtore Gieſtebud oc Ban-
cketer/ at mand icke aleniſte fraadſer oc dri-
cker/ mere end behoff giøris / Men ocſaa
vdi

vdi atſkillige maade / met offuerflødig Pract oc Hoffmod / tager ſig meget wtilbørligt til / oc meget Gods vdi ſaadan maade ombringis oc bortkommer. Huor om her efterfølger ydermere Vnderuiſning/ Men her talis alene der om / at mange Menniſke tager ſtor ſkade paa ſin Næring oc Gods / naar de øffue ſig vdi ſtor Offuerflødighed.

Til det tredie / da bliffuer Liff oc Leffnet forkortet oc forderffuit aff Druckenſkab oc Offuerflødighed/ alt det ſom er baade induaartis oc vduaartis paa Menniſken/ſom er Hukommelſe/ ſind oc forſtand/ oc alle Lemmer oc Ledemod bliffue ſuage oc ſkrøbelige / ſom den hellige Lærefader Auguſtinus ſiger : Ebrietas aufert memoriam, diſsipat ſenſus, confundit intellectum. Det er Druckenſkab borttager Hukommelſen/ atſkiller Sindene/ oc forderffuer Menniſkens forſtand. 3.

Oc Syrach i det 19. Capittel ſiger: Vin oc Quinder forbiſtre de Viſe.

Mange dricker ſig oc aldelis til Narre / at de ſelff huercken vide huad de ere/ huad de tale/ eller giøre.

Det ſom mangen Mand ſkulde icke faſtendis oc ædru lade drage aff ſig / met en ſterck Tang: Det kand Druckenſkab driffue aff hannem.

Den drabelige oc veltalendis Orator Hyperides aff Athenis / der hand bleff fangen oc henført til Corinthum, til Antipatrum, oc vdi Fengſelet bleff pinet oc offuerhørt / da bed hand ſelff ſin Tunge aff ſig / paa det hand vilde icke met Ord eller Tale / komme den veldige Stad Atheen / vdi nogen Vanlycke eller Fordærffuelſe.

Men nu tør mand icke mere / end dricke en drucken aff god Vin eller Øll / da ſiger oc obenbarer hand alt det hand veed / der kommer effter huad der kand / Ja mand kand da icke døllie ſin egen Skam / det maa da altſammen her vdøſis.

Quod in animo ſobrij, id in lingua ebrij. Det ſom er vdi den Ædruis ſind / det er paa den Drucknis tunge / Det er / Huad den ædrue kand tie / det taler den ſom er drucken.

Item / Naar de druckne ſkulle ſoffue / da gaar det dennem lige ſom den der ligger oc ſoffuer paa it Skib / ſom ſeyler vdi Haffuet.

haffuet. Der om taler Salomon vdi sine Ordsprock / i det 23. See icke til Vinen at hand er saa rød / oc staar saa skøn vdi Glasset / hand gaar slet ind. Oc du bliffuer som en der soffuer mit vdi Haffuet / oc som den der soffuer offuen paa Masten. Prou 23.

Ludouicut Cœlius scriffuer vdi en Historie / om nogle vnge Seller / som vdi Druckenskab laa oc soffue / oc viste icke andet / end de haffde veret til Skibs / oc vdi stor Haffsnød / saa at Skibet vilde forgaa oc slaas sønder / Thi ere de alle til lige opfaren i søffne / Oc huad de funde vdi Huset / Boskab oc andet / det kaste de vd paa Gaden / aff Huset / lige som mand giør til Skibs / naar mand kommer vdi Haffsnød / alt hues Gods derfaare kommer / det kaster mand hastelig vd i Haffuet / paa det at Skibet kand lættis.

Sammeledis / naar som en haffuer veret drucken / om hand end haffuer vdsoffuet / da er hand wbequem oc wbeskickelig til alting.

Det er dog vdi mange stæder hos atskillige Folck denne Seduane / at de ere altid oc idelig fulde oc druckne / oc haffue der hos

denne mening / at de kand vel hielpis til ret-
te igien met en god Søffn. Lige ſom en
Munck aff Benedicti Orden / ved naffn
Broder Sperling til Breſlaw/ſom vdi it
Valet haffuer drucket ſaa offuerflødig / at
hand kunde icke ſtaa paa ſine Føder/ Men
tho andre maatte lede hannem igiennem
nno Staden / lige ſom hand haffde vdi nogen
22. maade veret meget ſiug/ Oc vdi en Haffue
vden for Staden / lode de hannem ſoffue/
Da komme der mange godhiertige Quin-
der oc Høſtruer til hannem / oc bare han-
nem allehaande lyſtelig Mad oc Dricke / at
de der met vilde vederquege hannem / de
ſtode omkring/ oc ynckede hannem / oc ſag-
de: Sandelig denne gode Broder er me-
get ſiug oc ſkrøbelig / oc er befryctendis/ at
hand neppelig ſkal leffue en dag lenger. J
det ſamme løffte hand ſit Hoffuet op / oc
ſagde: Ah ney / mine kiere Søſtre / verer
til freds oc wbekymrede / Jeg haabis det
haffuer ingen nød / fordi det gaar ſaa altid
met mig naar ieg er fuld/ Effter ieg haff-
uer vdſoffuet ſaa bliffuer det vel bedre met
mig. Sandelig der ere endnu mange/ ſom
holder ſig effter denne Regel oc maade/

Men

Men det varer dog icke lenge met saadan Søffn/ før end der kommer stor Siugdom oc Skrøbelighed effter.

Item/ alle Aarer oc Ledemod begynder at skelffue oc beffre/ Lige som den gamle Lærere Basilius scriffuer/ at de som leffuer i Offuerflødighed oc Druckenskab/ de kalder aff deris egen fri vilie/offuer sig selff Cains plage/ at lige som Cain beffrede oc skalff for sine Synders skyld/ saa giøre oc de som øffue sig i Druckenskab/ de skelffue oc beffre deris gantske Liffs tid. Basili

Huem kand opregne alle de Siugdommer/ som Druckenskab fører met sig: Aff Druckenskab forkaartis ocsaa Menniskens leffnet: Der haffuer oc veret mange/ som haffue indgaaet karske oc helbrede i Bancket oc Giestebud/ oc ere bleffne døde/ før end de komme der fra igien.

Saa gick det/ der Alexander Magnus opsætte en Guldkrone/ for Dranckere/ oc paa det den Drickebroder Promacus, kunde vinde samme Guldkrone/ da drack hand saa offuerflødig/ at hand strax døde der aff. Om saadan Skade som kommer aff Druckenskab/taler Salomon i sine Ordsprock/

 i det

[...]erb: i det 23. Cap: Vinen gaar vel slet ind/ men der effter bider hand som en Hugorm/ oc stinger som en Ogle. Der om taler oc den hellige Augustinus: Ebrietas est dulce venenum: Om Vinen er end skøn til at see / oc smager end vel / saa er dog Vinens misbrug oc Offuerflødighed en sød Forgifft / som kand meget behendelig oc snart komme Mennisken aff dage.

Lige som it forgifftigt slags Orme/ som kaldis Aspides / Naar de bider eller sticker Mennisken/ da bliffuer der effter ingen Saar eller Pine / Men mand faar strax der effter en sød oc sactmodig Søffn/ oc som det saa soffuer / da døer det lættelig oc hastelig hen.

Saa giorde den Dronning Cleopatra vdi Egipten/ der Keyser Augustus vilde lade hende føre fangen til Rom / met stor Triumph / Efferdi hun dette ingenlunde vilde samtycke/ da tog hun aff disse Orme/ oc lagde dem hos sig/ der aff døde hun sactelig hen/ lige som i en Søffn.

Derfaare huo som icke gierne vil leffue/ men hastelig dø hen/ før end tiden kommer/

mer/ hand maa giffue sig til Fraadſeri oc Druckenſkab/ der effter holder sig oc mange Menniſker/ ſom ocſaa det almindelig Sprock lyder/ oc er vdi Sandhed/ at der druckner faſt flere Menniſker vdi Begerit oc Vinglaſit/ end vdi Haffuit.

Til det fierde/ giør oc Druckenſkab Siælen ſtor ſkade/ fordi den forhindrer Menniſken fra alt gaat/ oc forfremmer dem til alt ont/ imod alle Guds hellige Budord. 4

Imod det første Budord/ kommer Druckenſkab meget ont aff ſted/ ſom er til ſkendelig Seckerhed oc Tryghed/ oc Guds foractelſe/ ſom huert Menniſke kand ſelff betencke/ huad for Guds fryct/ Tro oc Betenckelſe der kand vere hos druckne Folck/ i det de beuiſe ſig vduaartis met Facter/ Ord oc Gierninger/ meget ſlemmere oc argere/ end wſkellige vilde Bæſter oc Diur. 1

Imod det andet Guds bud er oc Druckenſkab/ fordi mand er da tilbøyelig/ at misbruge Guds hellige Naffn/ vdi mange maade/ met Skelden/ Banden oc Sueren. 2.

Lige ſom ſkede til Breſlaw/ Anno 1507. da haffuer der veret en met til- An. Chr. 150

naffn den lange Saxe / hand haffuer sidet vdi en Olkrog paa den Oliske Gade / oc vdi blant gaat Selskab / haffuer hand drucket sig saa meget oc offuerflødig drucken / at hand lige som it galet Menniske / oc som en der haffde veret fra Sindene / begynte at bande oc formaledide / suere oc regere / oc raabte paa Dieffuelen / Oc vdi mange maade bedreffuet stor Galenskab oc Letfærdighed / indtil saa lenge / at Dieffuelen kom til hannem / oc drog hannem hen vd igiennem Vinduet / oc førde hannem den gantske Nat igiennem oc omkring Staden / indtil paa det sidste / at det arme Menniske haffuer noget besindet sig / oc raabte inderlig til Gud om Naade / at Dieffuelen paa det sidste lod hannem falde ned paa Jorden.

Det gick oc lige saa / Anno 1556. til Sancte Galla vdi Suidzerland / der vaar en Blegersuend / som vaar gaaen til dricks / paa en Søndag / met sine Staalbrødre / hand drack sig saa drucken / at hand bleff gantske rasendis / bandede / soer oc regerede / Hand forsoer sig

paa

paa det allerhøyeste / at Dieffuelen skulde sla hans Hals sønder / om hand nogen tid mere gaff sig til Blegere Embede igien. Der hand nu bleff fastendis / om Morgenen / tenckte hand sig om / huad hand vilde giøre / oc kom hannem saa dette til sinds / vilde hand haffue Mad / da maatte hand oc arbeyde / saa staar hand op / oc gaar hen til Blegebanen: J det samme tog Dieffuelen vare / er tilstede / oc strax tager fat paa hannem / kramer oc handler saa gruelig met hannem / at hand bliffuer fordærffuet oc lam / baade paa Hender oc Føder / oc lod hannem falde ned vdi Marcken / vden for Staden / Oc der bleff hand liggendis / saa at hand haffde visselig døet aff Hunger / der som mand icke haffde giffuet hannem Almisse i Guds naffn.

Mand kand endnu see / oc daglige bemercke / huor gruelig druckne Mennisker / vdi Drickehuss / Ølkroer / Bancketer oc Giestebud forbande / met skendsels Ord oc Tale / som de lader deris wnyttige Mund vdøse / at det vaare icke vnder / om

om Dieffuelen komme strax / oc toge dem vd igiennem Vinduene / eller oc om Jorden obnedis / oc opslugte saadanne druckne Mennisker vdi hobe tal / ned vdi Helffuedis affgrund.

Mand hører icke helder / at saadanne druckne Mennisker / giøre deris rette Bøner til Gud i Himmelen / Oc om de end beder / oc giør Gud Tacksigelse / da kommer det dog hannem mere til Spot / end til Loff oc Ære / De tør icke helder tencke / at deris Bøn haffuer nogen fruct eller nytte met sig / Fordi der staar screffuet : Deus peccatorem non exaudit. Det er / Gud bønhører icke Syndere / det er saadanne druckne Mennisker / oc andre Syndere / som icke ville giøre Penitentze.

3. Druckenskab oc Slemmeri ere oc imod det tredie Bud / fordi Guds ord forsømmis oc foractis der met / den som er altid fuld oc drucken / forsømmer oc met fri vilie / forsoffuer Guds ord oc Predicken. Oc om de end stundem kommer til Kircken / da ere de lade / oc fulde aff Søffn / oc wbeskickede at høre Predicken / De sætter sig ocsaa bort i

Vinckeler oc Vraaer / soffue oc snurcke/
oc ingen tør tencke / at de skulle lære noget
aff Predicken / eller vide at tale om det de
haffue hørt.

Druckenskab opuecker imod det fierde
Bud/ Whørsommelighed / oc Wlydighed
imod Forældre oc Offrighed / Fordi vnge
Seller bedriffue allehaande Ondskab /
naar de bliffuer druckne / huor aff icke ale-
niste deris Forældre oc Formyndere bliffue
paa det allerhøyeste fortørnede : Men oc-
saa Regentere oc Offrighed / bliffue tit oc
offte der aff bekymrede / met stor møde oc
wmage.

Saa gaar det oc iblant menige Almue
oc Vnderdane / met fattige oc rige / vnge
oc gamle / at der findis mange iblant den-
nem / som vdi Druckenskab / icke aleniste
forglemmer den tilbørlige Tuct/Reuerentz
oc Lydighed / som de aff rette ere deris Off-
righed oc Regentere plictige : Men ocsaa
gantske foractelig oc spaatskelig taler om
dennem / Oc vdi hues maade de kunde met
all fortræd giøre dennem imod / oc vdlegge
deris Embede til det verste / oc ynske der til
all Plage offuer dennem / etc. som mand
finder

finder mange flere Exempel paa / end be-
hoff giøris.

Druckenskab; opuecker til Vrede oc
Had/ imod det femte Bud / Ja til Mord/
oc Blods vdgydelse / som mand kand offte
see/ at de som ere bedste Venner / sætte sig
op imod huer andre vdi Druckenskab / oc
stundem om en ringe Ting/ oc som mand
siger : de lana Caprina, hade oc trættis/
riffuis/slacs/hugge/sticke/ myrde oc ihiel-
sla huer andre.

Oc almindelig / da yppis der megen
Had oc Trætte/ oc end stundem/ aff en rin-
ge Ting kommer saadant stort Klamme-
ri/ at mand oc maa lide stor møde til Ting
oc Steffne oc allehaande Rettergang / som
allermest haffuer sin Begyndelse aff Dru-
ckenskab. Der om taler oc Salomon i sine
Prouerb: Ordsprock / i det 23. Cap: Huor er Vee?
huor er Angist? huor er Trætte? huor er
Kæremaal? huor er Saar vden Sag?
huor ere røde Øyen? Der som mand er
altid hos Vin / oc kommer at dricke vd
det som er iskencket.

Alexander omnium victor, vino
victus. Det er / den veldig Alexander/
som

som tuingde mange Lande oc Folck / oc offueruant dennem / Hand bleff offueruunden aff Slemmeri oc Druckenskab / saa at iblant mange andre Laster som hand bedreff / da formyrde oc ihielslo hand sin alsombedste Ven Cletum i Druckenskab / etc.

Imod det siette Bud / da er Druckenskab en Begyndelse til den slemme Løsactighed / oc wbeskickelige Blodskam / Som den Poet Ouidius siger : Vina parant animos Veneri. Det er / Druckenskab opuecker Menniskens sind til Wtuct oc Løsactighed. Her vdinden skal mand oc flitelig betencke den iammerlig Histori / om den hellige Patriarche Loth / som formedelst Druckenskab bleff offueruundet / oc falt i den forfærdelige oc slemme Løsactighed oc Blodskam / met sine tuende Døtter / Genesis i det 19. Cap. Huor vil det gaa met dem / som huercken acter Ære eller Redelighed / Mand maa daglige see (diss ver) huad for Wtuct druckne Folck bedriffuer oc vdøser / baade met Ord oc Gierninger / oc huer dag velter oc vender sig der vdi / lige som vdi slemme oc besmittelige Suine tru / etc. som wi her effter ville faa ydermere at høre.

6

Gen. 19.

Imod

Imod det siuende Bud / er Drucken- skab / met Vtroskab oc Vretfærdighed / Fordi de Folck som omgaas meget met Druckenskab / hues de offuerflødig oc v- nyttig iage igiennem Halsen / det bliffuer meste parten røffuet oc staaldet / fra Hø- stru oc Børn / eller stundem fra arme nød- tørfftige oc ælendige Mennisker. Der ere mange Dranckere / som stiele oc drager hemmelig vd aff Husit / forpanter / forsæt- ter oc forborger / huad den fattige Høstru er tilfaldet vdi Arff effter sine Forældre / Tinfad / Klæder / oc Sengedyner / etc. forslemmer oc bringer det altsammen sken- delig om Halsen.

Der findis oc mange som oc tør vdi andre maade omgaas met Røffueri oc Tiuffueri / oc hemmelig bort stiele huad de offuerkommer / oc saa paa det sidste komme vdi Galien / etc.

8. Imod det ottende Bud / er oc Drucken- skab met Løgn oc Bagtale / fordi der ere mange Mennisker / at endog de tilforne neppelig kunde tale it Ord / dog ligeuel naar de bliffuer fulde oc druckne / da kun- de de saare vel bagtale oc baguaske huer

mand

mand paa det aller slemmiste oc skendeligste.

Druckenskab er oc imod det niende oc tiende Budord / met ond Lyst oc Begiering/ Effterdi at druckne Mennisker / som tilforn er omtalet / ere begiffne met mange slemme oc skendelige groffue Synder oc Laster / baade met Ord oc Gierninger/ saa kand oc huer mand vel befinde / at den onde Lyst oc Begiering / gaar altid for Gierningerne/ det maa mand vel oc forstaa / fordi Druckenskab kaldis tilbørlige Mater omnium vitiorum, En Moder til allehaande Wdyd / Eller som mand siger: Ebrietas est africa quædam infœlix, quæ semper noui aliquid apportat.

Derfaare/ huilcke Mennisker som lader sig forhindre fra Guds fryct/ oc fra all Dyd oc Ærlighed / formedelst Druckenskab/ oc tager sig faare / der imod/ at giffue Aarsage til allehaande Synd oc Skendsel / deris Siæle bliffue fordærffuede vdi Offuerflødighed oc Druckenskab / oc siden døer hen vden Bod oc Penitentze / Oc siden paa det sidste fare hen met Legem oc

Siæl til Dieffuelen/ oc bliffue der til euig tid/ Thi det er screffuet: Dranckere skulle icke beside Guds rige.

Derfaare skulle wi aluorlig holde vdi god act/ vor HErris Jesu Christi herlige Formaning/ Lucæ 21. Men vaacter eder/ at eders Hierter icke besuæris met Fraadseri oc Druckenskab/ etc. Item/ 1. Petri 5. Verer ædru oc vaager/ Thi eders Modstandere Dieffuelen/ gaar omkring/ lige som en brøllende Løue/ oc søger effter den hand kand opsluge.

Sobrius & uigilans Domino tua pectora crede:
Nam Leo securas, circuit acer oues.

Disse Vers forklaris met disse efterfølgende Rim:

Ver ædru/ holt dig vel i act/
Din Tro til HErren sætte:
Sathan løber omkring met mact/
Paa dig vil hand sig mætte.
Som Løuen løber i den Marck/
Sin Føde hun opleder:
Saa giør oc Sathan grum oc sterck/
Guds Børn vil hand opæde/ etc.

Den

Den tredie Last / som er Wtuct oc Løsactighed.

DEn tredie Last / som Sathan haffuer kaaget vdi Kong Herodis Hoff / Oc haffuer nu igien opuermet vdi hans Bancket / haffuer veret slem oc gruelig Wtuct oc Løsactighed / som oc er imod det siette Guds Budord / vdi huilcket icke aleniste er forbøden / den skendelig oc wskickelig Blodskam oc whøffuiske Løsactighed / men ocsaa allehaande wtuctig Snack / Gierninger oc Tancker. Disse Stycker handler Herodes strax imod / i det / at hand icke alene forskiuder Kong Aretæ Daatter / som vaar hans ecte Høstru / fra sig / baade imod geistlig oc verdslig Low oc Ræt / oc tager igien til sig / sin Broders Philippi Høstru / den stund hans Broder endnu leffuer / oc ligger vdi Blodskam met hende : Men ocsaa lættelig tilsteder / at Herodiadis Daatter dantzer / oc obenbare paa mangfaaldig vijs oc maade / vender sig oc løber omkring / rencker oc suencker / Oc vdi alle sine Facter / Ord oc Giernin-

 ger/

ger/ beuiser sig/ som er huercken sømmelig eller bequem / for nogen tuctig eller ærlig Jomfru / Dette tager Fader eller Moder icke til mistycke/men haffue der aff stor glæde/oc en sønderlig Velbehagelighed der til. Lige som nu (diss ver) gaar til / at saadanne forfærdelige Synder / holdis meget vdi ære/baade her oc der/hos høye oc laffue/fattige oc rige / oc er nu formeget almindeligt i Verden.

Det er derfaare icke vnderligt/ at Gud vndertiden / slar iblant oss/ met sin aluorlig Straff: Dog ligeuel vil nu snart huer Bonde/ effter sin egen vilie / beile oc frie/ oc aldelis intet ville forskone/ eller acte/ huad Leed der er forbudet/ eller huad Slect oc Frendskab det skeer met / wanseet / huad Gud eller hans Ords Tienere sige der til/ Thi tør de icke foruente / at der er nogen Lycke eller Benedidelse hos dennem / Fordi de som leffuer vdi obenbare Blodskam/ bekommer met Høstru oc Børn / huercken Lycke eller Velsignelse.

Saa gick det Oedipo / som affledc Børn met sin egen Moder/vdi Blodskam/ der offuer kom hand vdi stor Jammer oc

Nød/

Nød/ Oc paa det sidste bleff hand opsluget aff Jorden/ Oc der Børnene opuoxte/ formørde de huer andre/ Oc der Moderen seer dette Spectackel/ stinger hun sig selff ihiel/ oc falder død ned iblant Børnene.

Den Konge Cambises/ haffde oc sin egen Søster til sin Ecte Høstru/ paa det sidste lod hand formørde oc sla hende ihiel/ siden fald hand fra sin Hest/ ned paa sit eget Suerd/ oc døde saa ælendig. Cambises.

Caligula den Romerske Keyser/ leffde vdi Blodskam met sine tre Søstre/ hand bleff ihielslagen aff sine egne Drauantere/ oc haffde 30. dødelige Saar/ der hand vaar 28. Aar gammel/ oc i det fierde Aar/ der hand vaar kommen til Regimentet. Caligul

Mand kand oc vdi vor tid see/ at mange/ som gifftter sig vdi forbudne Leed/ haffue gantske liden Lycke/ at berømme sig aff/ Thi det skeer gierne met saadanne/ at baade Moderen oc Barnet omkommer oc hendøer/ vdi Fødselen/ der oc tit oc offte fødis aff saadanne Forældre/ Krøblinger/ eller Spøgelser/ oc som mand kalder dennem vanskaffte Creaturer eller Monstra, eller oc vdi andre maade/ da mue Forældrene oc

 Børne-

Børnene see stor Jammer oc Elendighed paa huer andre.

Den euige Gud pleyer ocsaa at straffe vdi sin grumme Vrede / allehaande saadan Horeri / Løsactighed / oc slem Vtuctighed.

mer: 5.

For saadan Horeri oc Vtuct / bleffue paa en dag / døde oc ihielslagne / vdi en Plage / aff Israels Børn / fire oc tiue tusinde Mennisker. Numer: 25.

dicum oc 20. p.

For den skendelige Gierning / som de Gibeoniter giorde met den Leuitis Høstru i Gibea: bleff den gantske BenJamins slect haardelig straffet aff Gud / oc til intet giort.

Saadan skendelig Vtuct / er oc haardelig straffet iblant Hedninger / Som oc den merckelig Histori / giffuer besønderlig tilkiende / om de Lacedemonier / at de for den slemme oc vhørlige Gierning oc vtuct / som de beuiste imod Scedasi Døtter / maatte iammerlig betale / oc bleffue nedlagde / vdi den Krig / som de holt met de Thebaner / det gick saa til / som her efterfølger:

Til

Til Leuctra vdi det Land Beotia/ boᷣde en from oc oprictig Mand / som hed Scedasus/ en Herbergier/oc it gaat fromt Menniske / hand haffde tho skøne oc veloptuctede Døtter/ Det begaff sig paa en tid/ at tho vnge Karle/ som vaare baade tho Lacedemonier / oc haffde hiemme vdi den naffnkundige Stad Sparta / vende der ind til Herberge/ Mod disse tho fremmede Giester/ beuiste forbemelte tho Jomfruer sig/ paa det alsomuenligste/ met all Æris tilbiudelse oc tieniste. Men disse tho vnge Seller lode sig her aff beuege / til slem oc vtilbørlig Kierlighed/ dog kunde de icke bekomme at fulende deris onde vilie oc begiering / vdi Faderens næruerelse: Men de toge vare en anden tid / der Scedasus vaar icke hiemme / kommer de igien / oc imod disse skøne oc veloptuctede Jomfruers vilie / berøffuede dem deris Ære / Oc der effter formyrde dem baade / oc kaste dem vdi en Brønd / eller vdi en dyb Dynde puds. Der nu den arme Fader kommer hiem/ oc finder Husit øde oc tomt/ bliffuer hand strax meget bekymret vdi sine Tancker / huorledis det monne dog tilgaa / oc

 bespør

bespør sig met Naboerne der omkring/ effter sine Døtter / der om faar hand ingen anden besked / vden at de tho vnge Seller/ som hand tilforne haffde herbergieret / nu i hans fraucrelse / vaare igien kommen/ oc haffde veret seet der vdi Husit: Der hand dette hørde/ bleff hand meget forfærdet oc sorgefuld/ oc kunde intet andet tencke/ vden disse tho vnge Seller haffde bortført hans Døtter. J det hand saa flitelig søger omkring i Husit effter dennem / oc vdi alle Vinckler oc Vraaer / seer sig om effter dem/ da løber hans lille Hund hen for hannem/til Brønden frem oc tilbage/ met sønderlig skrig oc huinen / oc vnderlige facter/ lige som hand vilde sige: Her finder du visselig baade dine Døtter i denne Brønd. Paa det sidste følger hand Hunden til Brønden/ Oc strax finder hand der baade sine Døtter liggendis / saa drog hand dem der op/met stor Hiertens sorg oc vee. Met det allerførste reyser den bedrøffuede Fader hen til Spartam/ klager haardelig offuer de arge Skalcke/ som haffde giort saa skendelige Gierninger mod hans Døtter / vdi den Forhaabning / at de skulde bekommet

deris

deris rette oc tilbørlige Løn oc Betalning. Men hvad skeer: De Øffrighed oc Dommere vdi Sparta / giffuer hannem ickon en Latter oc Spot derfaare. Oc der met lade de hannem fare fra sig igien.

Der ved bliffuer den arme Fader endnu fast mere bedrøffuet / oc beueget / at hand mit paa Gaden/ falder ned paa sine Knæ/ oc raaber inderlig til Gud / oc beder at saadan slem oc vhørlig Gierning maatte bliffue straffet/ Da forsamler sig en heel hob vnge Skalcke/de iagede hannem vdaff Staden met Steen/ etc.

Icke lenge der effter/ haffuer det sig begiffuet oc tildraget (til en Straff oc Heffn offuer dem som skulde der vere Dommere) at de Lacedemonier bleffue tuingede oc bekrigede aff de Thebaner/ Oc i det de skulde vdi Slactingen dræbe ind paa huer andre / Da traadde de Thebaners Høffuidsmand / som kaldis Epaminundas / frem/ oc sagde met høy Røst : Scedase / vdi denne dag (vil Gud) da vil ieg heffne dig offuer de Lacedemonier / for den slemme oc skendelige Gierning / som de haffue giort mod dig/ oc dine Døtter. Det skede oc lige

 saa/

saa / fordi de Lacedemonier bleffue vdi den
samme Slact offueruundne oc nedlagde /
som stod hart hos den samme sted / som de
tho Iomfruer/vaare tilforne begraffuede.

Der bleffue alenisste icke ihielslagne/ de
som haffde giort denne slemme Gierning:
Men ocsaa de Offrighed oc Dommere/
som vaare forsømmelig vdi deris Embede
oc Bestilling/e ffterlodemeget ont / oc toge
icke flitelig vare paa deris Embede/met den
na- gantske Menighed/ saa der omkom mange
hri- Tusinde Mennisker / oc den ene met den
382. anden maatte bøde oc betale/ etc. Denne
o die Histori skede ante natum Christum 382.
quinto die Iunij.

Det gick ocsaa met den Tyrckiske Key-
ser Solimanno / at hans Brudeseng bleff
oc en gang forskreckelig forstøret / at Tor-
nno den slog ind i hans Keyserlige mag / saa at
risti hans Bisslopperske / den skøne Blandina
42. Iabella kaldet/sampt alle hendis Iomfruer
10. oc Piger / oc alle de som vaare paa den tid
nij. vdi samme Mag / bleffue sønderknusede /
ihielslagne oc til intet.

Petrus Aloisius, den Paffuis Pauli
Tertij Søn/ Hertug til Placentz / som oc
iblant

iblant anden slem Tiranni / hand haffuer øffuet / da haffuer hand ocsaa leffuet vdi allehaande slem Vtuctighed oc Løsactighed / saa hand haffuer veret aldelis it omsledigt oc skamløst Menniske / met vbluferdighed / Hand bleff ihielslagen paa Slaattet til Placentz / aff nogle Edle Mend / som haffde besoret sig tilsammen i Forbund imod hannem / hand bleff hengd offuer Muren / oc der effter kast i Slaatz graffuen / Da løb det gantske Folck aff Staden / at see dette Spectackel / oc mange løbe til / oc stunge vdi det døde Legeme / oc traadde paa det met Føder.

Vtuctig Løsactighed bliffuer tit oc offte meget vnderlig obenbaret oc straffet / Som det oc skede en gang met en Førstinde / som bolede met en fremmed Herre / hun screff paa en gang / tuende Sendebreff / it til sin egen Herre / oc det andet til sin Bole / Oc hun forraadde sig selff / met vdscrifften paa Breffuene / Thi det Breff som hendis Bole skulde haffue / det kom hendis egen Herret til Haande / Men det Breff som hendis Herre skulde haffue / det kom hendis Bole til Haande. Der aff

kunde

kunde den samme Herre vel fornemme sin Førstindis Utroskab / Oc der hand kom hiem/ stack hand sin wtro Høstru ihiel / oc der effter drog hand til Rom / oc tog Affløsning.

Naar mand vil betencke saadanne forfærdelige oc ynckelige Exempler / da skulde alle Mennisker forfærdis / oc lade gaa sig inderlig til Hiertet/ saadan slem oc skendelig Utuct/ oc tage sig vare derfaare: Men huo som foracter allehaande Straff oc Atuarsel/oc giffuer sit gantske Legeme hen/ oc leffuer tryggelig oc secker vdi saadan Utuct oc Lysactighed / tør end oc saa berømme oc rose sig der aff / Oc der offuer døer hen vden Penitentze : De kommer oc hen til Dieffuelen vdi Helffuedis affgrund. Thi det er icke sagt forgeffuis / 1. Cor : 6. at huercken Skørleffnere eller Horkarle/ skulle arffue Guds rige.

Item/ til de Ebreer i det 13. Horkarle oc Skørleffnere skal Gud dømme.

Lige som den Poetiske Dict om Ixione oc klarlig affmaler det samme / at Ixion falskelig rosede oc berømmede sig/ lige som hand haffde bolet met Gudernis Dronning:

ning: Derfaare slog Jupiter hannem met Torden oc Liunild / ned vnder til Helffuedis affgrund / der er hand lagt oc bunden til it Hiul / saa det løber omkring / oc altid driffuis om met hannem / at hand aldrig kand haffuer ro / som Ouidius siger: Voluitur Ixion, se sequiturq; fugitq;. Det er: Jxion driffuis oc vendis omkring / oc haffuer ingen huile / etc. Saa skulle oc alle omsledige Mennisker / som vden redsel / leffuer vdi all Vtuct oc Løsactighed / oc roser oc berømmer sig der aff / leffuer tryggelig der vdi / oc døer saa hen vden all Penitentze / de bliffuer til euig tid omdreffne / aff alle grumme Dieffle vdi Helffuedis affgrund / i wsigelig Martir oc Pine.

De wtuctige oc letfærdige Dantze / ere oc saa en slem oc gruelig ting faar Gud / at naar mand suinger oc løber omkring met all Vtuct / imod all Ærlighed / oc sla Klæderne op / at de fluer offuer Hoffuedet / oc end stundem bliffue hengendis omkring Liusene oc Blusztagerne / Som oc skeer vdi hemmelige Vinckler oc Vraaer / met de Nat dantzer / saa at Forældre oc Offrigheds personer / tit oc offte haffuer stor be-

hagelig-

hagelighed der til. Ja/ de ocsaa selff venne deris Børn til saadan letfærdig Dantzen/ op aff Vngdommen/ de ocsaa roser deris stickelighed der vdi/ Thi kand oc vil vor HErre oc Gud/ icke altid see igiennem Fingre/ Men ocsaa aff sin Vrede/ haffuer stundem straffet saadan Wstickelighed/ som oc tilforn er skeet tit oc offte/ at saadanne whøffuiske oc lætfærdige Dantze ere haardelig straffede.

Saa er det gaaet til Vtrecht vdi Suidzerland/ at en hob Folck haffue offuer all maade wbluelig dantzet/ oc der met bedreffuet megen Løsactighed/ indtil saa lenge at den Bro de dantzede offuer/ er nedfalden/ oc bleffue til lige/ baade aff dem som dantzede/ oc aff dem som saae der paa/ fordrucknede oc omkomne 200. Mennisker.

[A]nno [..]77.

Johan aff Miltitz/ Biscop til Naumburg oc Zeitz/ haffde paa en tid indbødet til sig nogle Fruer oc Jomfruer aff Adelen/ oc det vaar Johannis Euangelistæ dag/ Oc hand haffuer holdet Dantz met dennem/ oc øffuet anden letfærdig Handel/

[A]nno [..]52.

del/ mere end saadanne Personer vel søm=
meligt kunde vere/ Oc den samme tid som
hand dantzede imellem tho Quinder / fald
hand vforuarendis omkring/ oc døde sam=
me stund.

Luduig / en indfødt Landgreffue til Dyringen / oc Erckebiscop til Magdeborg / der hand vaar nu kommen til en temmelig Alderdom/ kunde hand dog icke holde sig fra dantzen oc anden saadan letfærdig Handel/ hand haffde en tid/ budet til sig/ til Kalbe/ nogle Greffuer oc Juncker aff Adelen/ om Fastelaffn / met deris Høstruer oc Døtter / hand lod giøre dem megen tieniste / oc giorde sig meget lystig oc glad met dennem/ met dantzen oc springen/ Hand vaar icke helder selff den sidste/ som vaar io oc iblant dennem som dantzede: Om Mandagen at afften/der de nu brugte allehaande Lystighed / da begaff det sig saa / at Tienerne sloge Ilden aff Blussene / at den falt ned paa Trappen/ oc kom siden ned vnder vdi nogle tørre Vinfad/ oc fattede vdi dennem oc brende / Der nu nogle aff Folckene dette fornomme / oc der bleff omtalet / da løb huer mand aff

Dantze=

Dantzehusit / til Dørren / oc trengde tilmet stort skrig / Oc Erckebispen skyndede sig selff aff Dantzen met / Men der det

Anno 1376.

gantske Folck kõme alle til lige paa Trappen / brast den mit i tho Stycker / oc saaledis fald de alle sammen ned til lige / oc kom ingen aff dem der fra vden alene Erckebispen selff tredie / Men hand størte selff ned paa Hoffuedet saa haardelig / at hand døde den anden dag der næst effter.

Til Hartmansdorp hos Leutmeritz / bleffue mange Folck / vdi en Dantz / begrebne aff it stort hastigt oc wforuarendis Vand / lige som vdi en Syndflod / som haffuer hastelig henført / oc fordrucknet iammerlig / baade dem som dantzede / Spillemendene / oc de som saae der paa / etc. 1310. Jacobi Apostoli dag.

Derfaare er det tilbørligt / at Regentere oc Forældre / aff deris yderste formue / giffuer god act paa / at straffe oc affskaffe saadan wtilbørlig oc letfærdig Dantzen / oc betiden venne deris Børn / vnge Drenge oc Piger til Gierning oc Arbeyde / Thi det wtilbørlige oc løsactige Væsen / kand ved Tuct oc Arbeyde bliffue affskaffet /

som

som oc Syrach siger / i det 7. Cap: Haff= uer du Børn / da opfød dem / oc bøy deris Halss aff Vngdommen. Haffuer du Døtter / da beuar deris Legeme / oc lad dem icke bliffue løsactige. Som disse effter= følgende Vers oc Rim paaminde oss.

Filia, si quando lasciuiat excute mentem,
Fac opus assiduè, quo teneatur agat.

Det er:

Om du haffuer en Daatter skøn/
Som meget kaad vil vere/
Stor Tuct skal vere hendis løn/
At hun kand faa stor Ære/
Hun skal oc altid holdis til/
Guds fryct met tuct oc sinde/
Arbeyde vel oc vere stil/
At hun sit Brød kand vinde.

Seer du at din Daatter begynder at bliffue vildsindig oc kaad / da tag vare oc straffe hende vdi tide/ fortage hende alt det som kand vere imod sig selff / oc huad hun giør vnge Karle formeget til vilie/ giff hen= de Naal oc Traad/ Rock oc Theen/ oc faa hende andet tilbørligt arbeyde for Haan= den / lad hende icke raade sig selff / oc løbe

alleuegne omkring effter sin egen vilie/ Men holt hende hiemme/ vdi Tømme/ tilbørlig Tuct oc Straff/ der gaar effter huad Gud vil / saa kand du haffue en god Samuittighed. Oc der imod alle de som tilsteder deris Børn/ at løbe omkring / oc leffue effter deris egen vilie/ de bekommer icke aleniste Skam oc Vanære aff dennem/ Men de maa ocsaa met en ond Samuittighed/ see stor Hiertens sorg paa dennem.

Paa det at mand skal nu icke her foracte ærlige oc tilbørlige Dantze/ da vil ieg her antegne den hellige Lærefaders Doct: Martini Lutheri (met salig Hukommelse) mening om Dantzen / etc.

...erus. Dantze ere derfaare indskickede oc samtyckte/ oc haffuer veret begynt oc hulden aff de Gamle / paa det at Vngdommen skulde lære Tuct oc Ære oc gode Sæder/ at øffue sig vdi / iblant Folck / Oc vnge Personer skulde lære at beuise Quindekønet Reuerentz/ oc all tilbørlig Æris tilbiudelse / Oc at der kunde i saa maade begyndis tilbørligt Venskab oc gudfryctig Kierlighed / imellem vnge Personer/ oc vnge høffuiske Møer oc Piger/ paa det at de dissbedre i fremtiden

kunde

kunde til Tuct oc Ærlighed / begiere huer andre. Men Paffuen haffuer forbandet oc forbudet alle ærlige Dantze / fordi hand er all tilbørlig Kierligheds oc Ecteskabs Fiende. Til ærlige Bryllupper / oc andre ærlige oc lofflige Giestebud bliffuer indbudne ærlige Mend oc Dannequinder / paa det de skulle haffue god act oc opseende / at alting kand gaa tuctelig / ærlig oc skickelig til. Men en ting er der oc skeer vdi Dantze / som mig icke vel befalder / oc vilde ieg gierne / at verdslig Offrighed vilde tage sig det til / oc obenbarlig forbiude oc affskaffe / at de vnge Geller icke skulde saa wtuctelig tage Møer oc Piger i deris Faffn / icke helder saa obenbare met Vtuctighed omsuinge dennem / Oc besønderlig naar saadant skeer vdi almindelig Dantze / oc meget Folck seer der paa / etc. Hæc Lutherus.

Disligiste pleyer ocsaa wtuctige Folck / at lade falde mange slemme oc omsledige Ord / besynderlig vdi Giestebud / oc løsactig Dantz / Thi er det vel oc troligt / at saadant haffuer icke helder veret borte vdi Herodis Banckett. Oc endnu (diss ver) paa denne dag / er meget almindeligt vdi Verden / at

 skende-

skendelig Snack oc Narreuerck/er den ypperste oc velsmagendis Ret / vdi Bancketer oc Giestebud/ved huilcke dog mange Mennisker/ baade vnge oc gamle/ bliffue skendelig forgiffne / oc bliffue hendragne til Forargelse/ oc allehaande Wdyd. Ja / mange bliffuer ocsaa der aff/baade til Siæl oc Liff fordærffuede.

Saa meget som er behoff at tale her om/ som skede i Herodis Bancket/ ville wi ansee.

1. Huor slemmelig saadanne skendsels Munde synder imod Guds ord / som bruger løsactig oc wtuctig Snack.

2. Dernæst/ huilcken stor oc forfærdelig Straff de kalde offuer sig selff / som bruger løsactig Snack oc tale.

I.

TIl det første er fornøden at vide / at alle skendsels Munde / som bruger skammelige/ narriske oc wtuctige Ord/ sammeledis/ de som haffuer behagelighed der til / de handle suarlig oc gruelig imod Gud oc hans hellige Ord / fordi saadant altsammen er imod det siette Guds hellige Bud/ Oc den hellige Paulus til de Epheser / vdi det femte Cap:

Cap: siger: Lader icke sigis om eder / at i bruger skendelig Ord / oc giecklig Snack / eller Skempt/ som eder icke sømmer. Der aff kand mand formercke/ at de som haffue skendsels Munde / oc alle de som haffue lyst til at høre saadant /ere icke rette Christne/ Fordi der som de vaare rette oc sande Guds Børn/ da hulde de icke aleniste sig selff/ fra saadan slem oc wtuctig Snack oc omflædige Ord / Men de vel oc saa straffede oc paaminte deris Næste / at holde sig der fra.

Oc der som de end kunde det icke affuerge oc aldelis affskaffe / da lode de sig dog met Ord bemercke / som de der icke haffde nogen behagelighed eller lyst til saadant. Oc der som de vaare fromme Christne/ da gick vel saadan skammelig Snack / dem til Hiertet / at de oc met Hiertens suck raabte til Gud/ at hand vilde opliuse oc omuende dennem aff deris Wgudelighed/ Men nu giøre wgudelige Mennisker aldelis her imod/at de forhaaner oc bespotter der met/ baade deris egen oc andre Menniskers onde Last oc Vanart.

Lutherus ligner saadanne Folck / ved galne oc affsindige Mennisker/som bespotter oc leer at deris Wlycke.

Hand ligner dennem ved den besætte Mand / Marci 5. Lucæ 8. som haffuer veret besæt met mange onde Aander / hand førde sig icke i Klæder / oc bleff icke i noget Hus / Men i Graffuer / hand vaar bunden met Lencker/oc fangen met Bolter / oc hand brød Baandene sønder / raabte oc slog sig met Stene.

Vdi dette besætte Menniske/ affmalis rettelig de Mennisker / som haffuer skendsels Munde/ Huo vil icke tro / at de bliffue io omdreffne aff mange onde Aander: De løber ocsaa nøgne oc blote omkring/Det er/ riffuer Klæderne aff sig/ved deris skendsels Ord / oc de bliffue saa nøgne / at mand kand vel see / huad der er inde i Hiertet paa dem/ oc at mand kand vel formercke/ der er intet gaat vdi dennem / Fordi huad Hiertet er fuldt aff det taler Munden/Matthei 12.

Derfor siger oc den Lærefader Ambrosius: Non credibile potest videri, bene viuere eum, qui male loquatur. Det er icke troligt/ at den kand leffue vel/ som snacker ilde oc vhørsommelig/ etc. Pau-

Paulus til de Corinth: vdi det første Breffs 15. Capit: siger: Praua colloquia corrumpunt bonos mores. Slem Snack fordærffuer gode Sæder / etc.

Item/de bo vdi Syndsens Graffuer/lige som en Ligsteen der ligger paa en Graff er it Tegn at betencke den Døde / saa ere oc skends Munde de rette tancke Tegn/ til deris egen/ oc andre Folckis Wdyd.

Item / lige som disse Besætte / slider sønder alle Lencker oc Baand / oc icke fryc‑ter eller beskoner nogen/vng eller gammel/ eller huad slags Folck det kand vere/oc i saa maade/fordærffuer baade sig selff oc andre/ oc derfor skyer oc redis huer mand for dem.

Lige saadan er oc skends Munde/ vilde oc affsindige Folck/ som ingen kand temme eller binde/ Men de foracter all Straff/ de skøder huercken om sig selff eller om andre Folck / de acter ingen Slect eller Frend‑skab/de forskoner icke helder nogen Menni‑skis alder/Men met deris skendsels ord/for‑dærffuer oc besmitte de mange vnge Men‑niskers hierter oc sind/ at de siden kunde det aldrig forglemme. Huorledis kand vnge Folck/ vddrage igien aff deris sind / oc alde‑

lis forglemme saadanne skendelige Tancker/ som de bekomme aff saadanne slemme oc offuerflødige Ord oc Tale? Ja/ vdi saadanne vnge Menniskers hierte oc sind/ ligger saadanne Tancker / lige som en gniste Ild / der skin oc optendis/ indtil paa det sidste/ der begynder at brende vdi dennem/ en stor vslyckelig Ild/ Thi haffuer Horatius ret screffuet/ der hand siger:

Quo semel est imbuta, recens,
Seruabit odorem, testa diu.

Det er:

It nyt Kar som er giord aff Leer/
Smager foruist vel lenge
Aff det der først i ladet er/
Som giffuer sig tilkiende/
Saa gaar det oc met Børn saa smaa/
Huad de i Vngdom lære/
Deris sind der altid effter staar/
Det ey forglemt kand vere/ etc.

Item / huad der kommer først i it nyt Leerkar / der aff smager oc lucter det lenge/ Ja saa lenge at der er noget igien aff samme Kar / saa gaar det oc met Vngdommen / huad den begriber oc lærer met det

første

første/ det beholder den lenge oc fast / huad helder det er gaat eller ont.

Oc er dette besønderlig paa denne tid en iammerlig ting at beklage / at mange Mennisker / formedelst saadan Skade oc forgifftig Lærdom / icke aleniste ombringer dette timelige Gods oc Eyendom / men ocsaa der ved forkaster baade Legeme oc Siæl til euig Fordærffuelse oc Skade. Derfaare haffuer oc den fromme Kong Ludouicus i Franckerige / vel lært dette Sprock aff sin Moder / som hand ocsaa haffuer tit oc offte brugt oc sagt / At hand vilde meget helder / see det at hans Børn skulde vere leffuendis døde / end at de skulde bedriffue dødelige Synder.

Det maa mand oc her aff lære oc mercke / at saadanne skends Munde giøre Vngdommen meget større skade / end Herodes giorde / som lod saa iammerlige omkomme oc formyrde saa mange hundrede wskyldige Børn.

Dissligeste som oc skeer vdi vor tid / at Tyrcker / Tatter / Muscouitter / huor de offueruinder oc indtager nogle Land eller Stæder / da slacter oc formørder de paa det

 grue=

grueligste/ mange aff de Christnis Børn/ sticker dem paa Hellebarder oc Spidse / oc henger dem der paa / met megen anden Tiranni/ som de bruger paa dennem.

Men dog kunde de icke giøre dem skade paa Siælens vegne / eller forrycke dennem den Himmelske Glæde oc Salighed/ som de der giffue onde Exempler oc Forargelser fra sig/ etc.

Derfaare/ effterdi saadanne skendsels Munde ere saa slemme oc skadelige/ oc kunde vdrette saa meget ont/da bør alle forstandige oc ære elskende Mennisker/paa det aller høyeste at fly oc holde sig fra dennem/ etc.

II.

TJl det andet / huilcken en suar Straff saadanne skendsels Munde kalde offuer sig selff/ giffuer Christus Guds Søn/som er selff den euige Sandhed/ tilkiende / met kaarte / dog meget aluorlige oc høyuictige Ord/Matth: 18. Cap: der som hand siger: Men huo som forarger en aff disse ringiste / som tro paa mig/ hannem vaare det bedre/ at der hengdis en Møllesteen om hans Hals/oc hand bleffue senckt vdi Haffuet/ som det er dybest.

Denne

Denne Mølleſteen kaldis paa Latine mola Asinaria, Det er den Steen ſom ligger ſtille / ſom er ſønderlig ſtor oc tyck/ etc. Der met bemerckis de ſtore bedreffne Synder / oc deris ſtore oc forfærdelig Straff.

Som det oc haffde ſig met de Paleſtiner oc Iſraels Børn / naar de haffde bedreffuet ſtore oc groffue Synder / da bleffue de ſaa ſtraffede derfaare/ at de ſkulde ſtenis ihiel.

Derfaare/ Efftherdi Chriſtus ſiger/ at huo ſom giffuer noget Menniſke forargelſe / det vaare hannem bedre oc lideligere/ at der hengdis en Mølleſteen om hans Hals/ oc hand bleffue drucknet i Haffuet/ ſom det vaare dybeſt: Da vil Chriſtus her met paaminde oc giffue tilkiende / at der ſkal endnu komme haardere Plage oc Straff offuer dennem / ſom giffuer andre Forargelſe / Oc der ſom de dø hen vden Penitentze / da ſkulle de bliffue hos Dieffuelen til euig tid.

Thi ſkulle wi høyelig acte Pauli Formaning / ſom hand ſiger: I ſkulle holde eder fra ſkends Ord oc gieckelig Snack/

Oc in Summa/leffue it kyskt/stille/tuctigt oc ærligt Leffnet.

Som ocsaa disse efterfølgendis Vers oc Rim lærer:

Otia si tollas, perierè cupidinis arcus,
Contemptaq; iacent, & sine luce faces.

At ond Lyst oc Løsactighed/
Skal ey sin fremgang haffue/
Holt dig i Gudfryctighed/
Dit Legem skalt du plaffue/
Arbeyde vel oc holt dig from/
Den stund du est i liffue/
Nære dig ret oc see dig om/
Saa kand du salig bliffue/
Lad Ondskab ey regiere dig/
Ver tuctig from oc stille/
Holt du dig vel/giør ingen suig/
Oc spæge din onde vilie.

Om

Om den fierde Last / Ødeleggelse oc fordøielse paa Gods / ved Skenck oc wtilbørlige Gaffuer.

TIl det fierde giffuis her nu Aarsage at tale om den Last oc Synd / som kaldis Fordøielse oc Godsis wlofflige ødeleggelse / Som oc er en stor Synd imod det siuende Budord / vdi huilcket vor HErre oc Gud / haffuer aluorlig befalet oc forordinerit / icke aleniste / at mand lader huer beholde / det hannem tilhører / oc søge sin Næring ved rette oc tilbørlige Middel / Men ocsaa / at mand skal / til maadelighed oc sparsommelighed / rettelig oc vel vddele Guds gaffuer. Her om skal mand besønderlig giffue god act / oc vel mercke disse efterfølgendis tre Regle.

1. Aliena ne concupiscas. Det er: Du skalt icke begiere fremmet Gods. Eller oc som Salomon siger / 5. cap: Prouerb: Drick Vand aff dine Graffuer oc flydende Vand aff dine Kilder / Det er / Du skalt bruge det som dig selff tilhører.

Proue 5.

Ia /

2. Ja / siger du / Huor kand mand bekomme Gods oc Eyendom? Det kaldis: Ora & labora. Det er / giør din Bøn til HErren / oc arbeyde / tag vare paa dit Kald oc Bestilling i Guds fryct / saa lader Gud dig icke suelte ihiel.

3. Naar nu Gud saa oplader sin Haand / oc giffuer dig aff sin Velsignelse / saa skal mand oc giøre / som Periander siger:

Largire cum vtilitate.

Det er:

Vilt du kaldis en Christen from /
Vdskifft dit Gods / oc see dig om /
Giff dem som det haffuer behoff /
Saa faar Gud der aff Tack oc Loff.

Herodes handler meget groffuelig imod disse forscreffne Regle / Thi kand mand vel see aff hans Historier / som Josephus scriffuer / huorledis hand haffuer met vtilbørlige oc slemme Practicker tilsammen draget meget Gods oc Rigdom / effter som hand oc vel haffde lært aff sin Fader. Sammeledis vdi dette hans Giestebud oc Bancket / kand mand oc see oc fornemme / at hand er en Slemmere / Ødeleggere oc Fordoiere / som haffuer ingen

Maade

Maade eller Skickelighed / at rettelig vdskiffte sit Gods / saa at hand icke aleniste vdi denne Banckèt / giffuer offuerflødig Mad oc Dricke / oc lader anrette alting offuer alle maade : Men hand ocsaa loffuer oc tilsiger den løsactige Dantzerinde / imod all Skick oc Tilbørlighed / at hand vilde giffue oc skencke hende / huad hun begierede / indtil halff parten aff hans Kongerige. Oc der imod vilde hand icke betencke / den arme Hoffpredicker / icke helder nogle andre ærlige oc nødtørfftige Mennisker / met det alsomringiste / at giffue dennem. Det kaldis at giffue Horer oc Bolere Skenck oc Gaffuer / Men ærlige oc fromme Folck / giffuer mand neppelig it gaat Ord : Den arme Lazarus maa ligge for Dørren / oc lide Hunger oc Nød / Lucæ 16.

Mand maa dette oc sandelig tro oc acte / at denne store Skenck oc Gaffue / som Herodes her vdloffuede / at vilde giffue til halffdelen aff sit Kongerige / haffuer icke veret hans aluore / Men det haffuer veret aleniste en hemmelig Practica / oc bestillet Raad / ved huilcket de kunde hastelig bringe den hellige Johannem om Halsen. De

store

store oc hoffmodige Braskere / Ødeleggere oc Pralere / som wnyttelig forskencker oc forbrasker deris Gods/bliffue ocsaa vdi denne store Herodis skenck/rettelig affmalede: Fordi Herodes haffuer met denne hellige Johannis halshuggelse / omkommet oc bortkast meget mere end sit gantske Kongerige.

Sandelig det gaar endnu paa denne dag saa til i Verden / icke aleniste hos store Potentater / Men ocsaa iblant den menige Mand / paa Landsbyerne / saa vel / som i Kiøbstøderne / at mand handler sig gantske wskickelig oc wmaadelig / baade at forhuerffue Gods/ oc at vddele det.

At tilhobe samle Gods/bruger Verden Gribs kløer / oc hine lange Diefflefingre/ at de vdi saa maade/ aff en wmættelig Begierlighed / kunde riffue til sig/ alt det som faarekommer.

Men naar det kommer der til igien/ at de skulle giffue noget vd/ til deris Pract oc Hoffærdighed / da ere Henderne paa dennem gantske lamme oc obne / saa at de kunde intet igienholde.

Men

Men naar de skulle vdgiffue noget til Ære oc Nødtørfft / besønderlig til Arme/ Kircker / Scholer / Hospitaler / oc andre som det haffuer behoff / da ere Henderne paa dennem sammen kneppede / oc sammen klembde / lige som met Terpentin eller Beeg: Ja lige som met Suoffuel oc Helffuedis ild / ere de sammen begede / oc sammen limde / oc sammen løddet / at der vil da intet aff dennem: Som mand kand see i disse efterfølgendis Exempler:

Heliogabalus haffuer ladet kaage oc tilrede sex hundrede skøne Fule til it Maaltid.

Vitellius haffuer til it Giestebud / ladet tilrede 2000. herlige Fiske / oc 7000. kaastelige Fule. Ja / mand finder paa denne tid / mange slecte Stads Juncker oc Borgere / som tilreder saa offuermaadige oc prectige Bancketer / som vdi fordom tid / vaar formeget strenge / for Førster oc store Herre.

Ja / mange ville oc giøre / oc aldelis skicke sig effter store Herrer / met Skenck oc Gaffuer / at de ville rosis oc berømmis / oc acter icke der paa / om de end der effter selff skulle fattis / oc haffue brøst oc mangel.

 Sander-

Sandelig det er icke vnder / at vor HErre oc Gud stundem straffer saadanne Folck / met stor Armod oc Elendighed / at de som tilforn haffue badet oc toet sig vdi Vin / der effter kunde de neppelig bekomme saa meget Vand / de kand dricke sig wtørstig aff.

Eller de som tilforn haffuer hoffuerit oc stadserit / met Silcke oc Fløyels Klædedract / der effter maa de gaa hen vdi sønderreffne oc besmittede Klædebon. Item / de som tilforn haffue hafft nock at giffue oc skencke andre / der effter maa de selff lide stor Nød oc Fattigdom / oc bliffue aff mange forladne oc forsmaade / Thi det er icke saget
xb: forgeffuis / Prouerb : 13. Rigdom forminskis / naar hand atspredis : Men den som holdis tilhobe / hand forøgis. Item / Syrach 10. Hoffærdighed driffuer til alle Synder / Oc huo som falder der vdi / hand begynder megen Vederstyggelighed. Derfaare haffuer HErren altid beskemmet Hoffmodighed / oc endelig nedkast hende.

Det kand mange vnge Ectefolck / som icke haffue meget forsøgt Verden / fornemme / met stor skade / Oc de besønderlige / som

gierne ville haffue altid mange Giester/ oc ville icke haffue derfor nogen Betalning/ De ville oc gierne lade see huad de haffue/ at de kunde rosis/ oc der aff vijt berømmis/ Manden der aff / at hand formaar meget/ Quinden der aff / at hun kand vel kaage oc tilrede. Item / at mand kand see oc beskue deris kaastelige Klenodier / Sengeklæder oc andet skønt tingist oc Boskaff / som de haffuer. Det kand sandelig icke lenge haffue nogen bistand / men alting maa flux gaa hen / saa at Hunde oc Katte bliffue paa det sidste / det bedste Fæ oc Klenodier vdi Husit/ det gaar om andet huor det kand. Ja/ det gaar met mange / som disse effterfølgendis Rim lyder:

Huo som meer Gods vil fortære/
End hand faar aff Gud met ære/
Hand maa vist fordærffuit bliffue/
Oc i Galien mister Liffuet.

Derfaare heder det: Mund / rette oc holt dig effter som Pungen formaar. Item/ holt maade vdi alting. Ingen kand forlade sig der paa / at hand er meget formuendis / fordi mand kand oc tømme

Vandet aff en dyb Brønd. Saa kand mand oc giøre stort Gods oc Rigdom til Vand / ved vbeskickelig Husholdning.

XIII. Lige som mand siger / at der er skeet til Lybeck / om Juncker Hans / som lod sig strax aff Vngdommen mercke / at hand met tiden icke vel skulde holde Hus / Thi tenckte hans Fader / at hand vdi tide vilde føre raad der til. Oc den stund hand leffde / sætte hand sit Gods vd til en viss Rente / oc Aarlig affgifft / oc beskickede det saa / at Sønnen effter Faderens død / skulde ingen rede Pendinge haffue vnder Haanden: Men hues hand haffde behoff til sin gantske Husholdning / det skulde hand anamme oc indkreffue altsammen aff Kiøbmend / Kremere oc Handuercksmend / som skulde vdgiffue den Aarlige Rente. Men der Faderen døde / lod Juncker Hans sig tycke / at det vaar hannem en stor Spot / at hand haffde selff ingen Pendinge vnder Haanden / vden hand skulde altid see andre vdi Haanden / effter hues hand haffde behoff. Thi forenede Juncker Hans sig met Skylderne / at de skulde til gode rede betale hannem halff parten aff Hoffuitstolen / den

anden halffue part skulde vere dennem skencket/ der met vaare Skylderne gantske vel til freds / Juncker Hans vaar lystig oc glad / at hand bekom rede Pendinge / saa begynte hand at holde Hus / met bancketeren oc bortskencken/ at hand inden en kaart tid bleff til en arm Betler/ oc nøddis til paa det sidste / at tigge Almisse aff fremmede Folck/ Oc vdi denne maade bad hand Almisse met saadanne Ord : Ah hielper en arm fordærffuet Juncker/ som haffuer forregnet sig vdi sin Husholdning / oc kunde icke betencke / at hannem nogen tid skulde fattis. Om Natten laa hand hos de Vandbrønde / som vaare indlucte met Sprinckeler / der som Antonij Suin / Det er / der som de fattige Folckis Suin haffde deris Tru oc Leye/ dem dreff hand vd om Afftenen / met saadanne Ord : Juncker Antonius stat op / oc lad Juncker Hans gaa her ind. Det kaldis/ Effter Offuerflødighed kommer Maade / derfaare skal alle Mennisker lære at foruare huad huer tilhører.

11. Det er icke heller tilbørligt/ at mand skal bliffue en karg Hund / offuer huad mand haffuer / som huercken vil giøre sig

 selff/

selff/eller andre til gode/ aff det gode mand haffuer.

Lige som Nabal/der benectede at giffue Kong Dauid en Rytertæring / der hand vaar vddreffuen aff Kong Saul: men met spaatske Ord foruiste Kongens Tienere.

Der vaar lige saadan en karg oc gerig Stymper til Breslaw / som kaldis Christopher Hersel/ hand haffde saadanne tancker oc forsæt vdi sin Alderdom / at hand altid oc idleig sørgede/at hannem skulde fattis paa sin Alderdom / oc lide nød/ Oc derfor giorde hand huercken sig selff / eller andre til gode/ Oc hand aff saadan Dieffuels had oc nid betenckte sig/at hand ocsaa effter sin død/icke vilde effterlade/at nogen anden skulde faa nogen nytte oc gaffn aff hans Gods / Derfaare haffuer hand skendelig omkommet alt hues hand haffde / vdi saa maade/ at hand smeltede tilsammen Guld/ Sølff / Kaaber / Tin oc Blij / det ene iblant det andet / Men Sengeklæder / oc alt andet Husraad / hug hand vdi smaa Stycker/ oc kaste saa det ene met det andet/ altsammen ned i it Secret oc Hemmelighed. Der effter vilde hand selff / huercken

æde eller dricke/ indtil saa lenge/ hand døde
aff Hunger. Dette skede Sancti Thomæ
dag / som er den 29. Decembris / Anno
1539.

An 153 den Dece bris

Poeter scriffuer ocsaa it forfærdeligt Exempel / om it gerigt oc kargt Menniske/ som haffde forsamlet mange Pendinge oc meget Gods/ Men hand vilde icke laane eller forstrecke sine fattige Naboer / som vdi deris Armod oc Nød / bade oc begierede Hielp aff hannem/ oc vilde aldelis intet ansee deris Fattigdom. Oc paa det hand kunde dissbedre vndskylde sig / oc met sandhed sige / at hand haffde ingen Pendinge i Husit / da optenckte hand saadan list / at hand bar alle sine Pendinge / en stor Summa oc Skat / vd paa Marcken / oc sætte dem ned i Jorden vnder it stort Træ / oc veltede en stor Steen paa offuer dennem/ til it mercke Tegn / at hand saa meget disß bedre kunde finde dennem / baade Nat oc Dag / naar hand haffde lyst at besøge dennem. Midler tid begaff det sig / at en fattig Mand / som bode hos hannem/ leed stor Armod/ Hunger oc Nød / hiemme vdi sit Hus/met sin fattige Hystru oc Børn/ Oc

der hand icke lenger kunde lide oc see saadan Jammer oc Nød/da betenckte hand sig/ at hand vdaff fortuilelse vilde omkomme sig selff / paa det hand saa meget diss hasteligere kunde faa ende paa sin Sorrig: Der hand nu tager it Reb / oc gaar vdi Marcken/ oc søger omkring effter it Træ / som hand kunde henge sig vdi / da kommer hand lige hen til det samme Træ / som den karge Mand haffde neder sæt sine Pendinge. Oc i det hand begynte at velte Stenen for sig/ vnder Træet/ at hand dissbedre kunde naa til/ oc sticke Hoffuedit i Snaren/naar hand stod paa Stenen/Da fick hand at see/ at der vaar noget begraffuet vnder Stenen/ hand tager ind vnder/ oc finder der en stor hob Pendinge / der ved bleff den arme Mand meget glad/ hand tager op Pendingene / oc legger Rebet i steden/ oc sagde: Nu maa Fanden henge sig vdi min sted/ sandelig ieg henger mig icke i dag / efterdi ieg haffuer fundet saadan en Skat. Nogen tid der effter/ kommer den karge Mand/ oc vil besee sine Pendinge / Men hans Gud som hand forlod sig paa/vaar borte/ oc finder hand intet andet end det Reb / det tager

hand

hand strax/ oc henade sig i Fandens naffn/ vdi det samme Træ / som den arme Mand tilforn haffde i act at henge sig vdi. Derfaare skal en Christen Mand / icke vere en Durandus eller Hartmand.

Syrach siger i det 14. Capit: Det staar icke en Niding vel/at hand er rig/ Oc huad skal en nidsk Hund met Pendinge oc Gods:

Der bliffuer de karge oc gerige kaldet nidinge oc Hunde: fordi de ere lige som de Hunde / der haffuer nock at æde for sig/ dog ville de icke tilstede / at andre Hunde eller Katte skal æde met sig.

Saadant skal intet Menniske eller nogen Christen Mand / som haffuer sin Ære oc gode Rycte kier/ lade sigis om sig/ Men saa skal mand spare oc igienholde/ at andre Folck maa oc faa noget gaat der aff.

Det er oc ret oc vel sagt: Huo der foruarer / huad hand haffuer / hand haffuer det naar hannem trenger.

Men det heder oc saa: En god Seruatius, er en ret Bonifacius, som det almindelig Sprock lyder.

 Men

Men huo som haffuer noget at skencke oc giffue/ hand skal see til arme oc nødtørfftige Mennisker. Der staar: Da petenti. Det er / giff den som beder. Men dette er sagt om de Arme som nødis til at bede/paa dem skal mand giffue god act / saa meget mueligt er.

Fordi mand finder alle steder mange wblusomme Tryglere/ som dog icke haffue behoff at trygle.

Til Hoffue finder mand oc mange aff saadanne Folck / som met deris wblusommelig Tryglcri giøre stundem Førster oc store Herrer arme oc fattige.

Mange ville kiøbe aff en anden alt det de seer en anden haffuer / oc førend det slaer hannem feil/ da maa oc den anden aff sin Fromhed skencke hannem det / etc. Det kaldis oc retteligen Hoffue tryglcri. Huilcket oc høylærde oc fornufftige Hedninger haffuer holdet at vere en wbeskickelig Handel.

Derfaare siger Publianus: Mala est voluptas alienis assuescere Det er saa meget sagt: at det er en ond Vellyst/at ville altid nære sig met en andens Gods.

Huo

Huo som vil sig der aff nære/
Oc aff fremmet Gods fortære/
Oc slar sit sind til Trygleri/
Stiel som en Raffn/ met Tiuffueri.

Den vise Mand Cicero siger: Emere malo quám rogare. Det bekommer en meget bedre oc lætteligere at kiøbe noget/ end at trygle lenge der om.

Paulus siger: Beatius est dare, quàm accipere. Det er meget lyckfaligere at giffue/ end at anamme.

Men der ere mange Mennisker / som holder det huercken for Synd eller Skam/ at de wnødigt / oc vden all blusel trygle oc bede.

Der ere oc iblant de almindelige Tryglere oc Landstrygere mange befundne/ som haffue bedreffuet meget Skalckhed / oc endnu tit oc offte vnder Armods skin/ oc en Staadere Kiortel / bedriffue meget ont.

Lige som oc skede for nogle Aar siden/ icke langt fra Northaus vdi Tydskland/ at der kom en Betler / som vende ind vdi en Faarehiurdis hus / oc bad om Herberg/ Oc efftterdi samme Faarehiurdis Quinde / laa vden Kircke effter hendis Barnefødsel / da

gaff

gaff hand den Betler Mad oc Dricke / oc
der effter lod hand ſin Tienere viſe han-
nem hen i it Skuer / vnder it Høſtenge at
legge ſig/ Oc der ſamme Dreng ſkulde gaa
op at en Stie/oc kaſte Foder ned/ſom ſam-
me Betler kunde ligge vdi/ da vddrog hand
en træeggit Spids aff ſin Betlerſtaff / oc
ſtack igiennem ſamme Dreng / der hand
vaar paa Stien / at hand fald ſtrax død
ned/oc hand ſkiulte hannem i Forit. Faa-
rehiurden begynder at lengis effter Dren-
gen / oc foruentede at hand ſkulde komme
igien/ſaa ſender hand Pigen effter at hente
hannem / hun bleff oc haſtelig formørdt oc
ihielſlagen / oc bleff ocſaa foruaret vdi Fo-
rit/Der nu ingen aff diſſe tho komme igien/
løber Faarehiurden ſelff vd effter/ oc ſpør
den Betler ſom end da vaar i Skuret/huor
hans Dreng oc Pige vaare bleffne/da gaff
hand hannem ſaadan Suar / effter ſom
hand haffde lærd aff Løgnens Fader / oc
den forgifftige Mordere Herre Dieffue-
len/ oc ſiger: at hand haffde ſeet Drengen
oc Pigen gaa op i Halmen tilſammen / oc
met ſtor forundrelſe haffde hand hørd dem
ſtime oc regiere / oc lee tilſammen / Men
huad

huad de haffde for hender / sagde hand sig icke at vide eller forstaa: Aff dette Gienstar bleff den arme Faarehiurde bedragen oc beuegit/ at hand aff vrede gaar op at Stien/ oc vil søge effter Drengen oc Pigen / Men førend hand kom halffpart op/ da igiennem stack den Betler hannem / at hand fald død ned / saa tog hand hannem/ oc skiulte hannem i Halmen hos de andre døde Legeme. Der nu denne Betler viste/ at der vaar ingen flere vdi Husit / som kunde giøre hannem nogen modstand / da gaar hand ind i Stuen / oc driffuer den arme Barsel quinde op aff Sengen / oc ledde hende bort til steden / oc viste hende de tre døde Mennisker / som hand haffde formørdt / oc truede hende aluorlig / at hand oc vdi lige maade vilde handle met hende/ vden hun vilde vise hannem hues Gods oc Pendinge de haffde: Her aff bleff den arme Quinde forfærdet/ oc paa det hun kunde redde sit Liff / da opsøgte hun oc frembar alt det hun haffde oc formaatte / Oc siden maatte hun ligeuel fli sig selff til det bedste hun kunde/ oc saa vandre met hannem/ Oc der de kommer saa met huer andre / vden

for

for Gaarden oc Porten / da kommer den arme Quinde først ihu / at hun haffde forglemt sit spæde Barn vdi Vuggen / Thi vende hun tilbage / oc vilde hente det / dette tilstedde Betleren / oc haabedis at hun skulde endnu tage flere Pendinge met sig / Men der hun kommer met dette spæde Barn / griber denne Betler til / oc tog det om Benene / oc slog det imod den ene Stolpe vdi Porten / at Hiernen springer vdaff Hoffuedet paa det. Saa maatte den arme / ælendige oc bedrøffuede Quinde end da fremdelis vandre met denne offuergiffne Hoffuitskalck / indtil saa lenge de komme til en By / som de skulde vandre deris Vey frem / da skede det aff Guds vnderlige forsiun / at der kommer nogle Tømmermend / som vilde gaa til deris Arbeyde / de kiende denne Faarehiurdis Quinde / dog hun vaar noget langt fra dennem / hun vinckede at dennem / oc gaff dem noget Tegn / huor aff de forstode / at det gick icke ret til met hende / derfaare løbe de hastelig hen / at hielpe oc redde den arme Quinde / Oc de sloge den Betler ned til Jorden / met deris Tømmer Øxer / oc fangede hannem / oc

antuor-

antuordede hannem hen for Retten/ Saa at den slemme offuergiffuen Hoffuitskalck bekom derfaare sin rette oc tilbørlige Løn. Thi giøris vel behoff / oc er fornøden / at mand seer vel til / huo mand skencker oc giør til gode.

Men huad ærlige / oprictige oc velfortiente Folck er anrørendis / baade iblant høye oc ringe Stater / imod dennem skulle oc ærlige Folck met allehaande Æris tilbiudelse/beuise sig met Skenck oc Gaffuer/ oc forære dennem aff deris yderste formue.

De skulle oc vdi lige maade / beuise sig milde oc fromme/mod de som ere nødtørfftige/mod Kircker/Scholer/ Hospitaler oc andre Arme som det haffuer behoff / Som Abraham / Tobias / oc den Encke Lydia/ oc andre hellige Mennisker haffuer giort.

Det giøris oc vel behoff her at vide / oc vel mercke / at det er icke helder smuckt oc gaat / at mand sparer at giffue sine gode Venner Skenck oc Gaffuer / indtil sin yderste tid/ mand skal dø: Endog det er ocsaa vel ret oc billigt / at Christne Forældre betencker arme oc nødtørfftige Venner/ oc andre fromme Folck met tilbørligt Testament.

Dissi-

Disligiste at Arffuingene ocsaa/deris affdøde Forældre oc Venner til ære oc en ærlig Hukommelse / skulde betencke de Arme aff deris Arffuegods / om der end ellers icke vaar bered noget Testament.

Saa er det dog farligt oc besuærligt paa sit yderste at forhandle saadant. Som mand kand oc vel see oc mercke / at end oc velforordinerede oc velbeskickede Testamenter tit oc offte forandris/ oc affskaffis/ oc gaar aldelis intet for sig: Thi huad Arffuingene en gang faar vnder Henderne/ det ville de icke lættelig afflade oc vdgiffue.

Som det er oc skeet til Ferrar vdi Velskland/at der vaar en rig Doctor/ som haffde vdtømt aff stor Gerighed / mange Folckis Tasker oc Punge / oc tilsammen draget meget Gods oc Pendinge / paa det sidste døde hand hen/ oc haffde intet Testament giort / oc efferlod sin Søn meget Gods oc Rigdom. Der nu Presterne oc Munckene formanede oc paaminte Sønnen / at hand skulde stiffte Aarlige Vigilier / Siælemesser oc Begengelser for sin affdøde Fader : Da suarede hand oc sagde: Jeg finder det ingensteds vdi nogen Low

eller

eller Ræt beſcreffuet / at ieg ſkal bortgiffue det Gods ſom ieg haffuer arffuet. Men dette giorde hand / at hand lod ſin Fader ærlig oc hederlig begraffue / oc lod legge en ſkøn Steen paa hans Graff / der paa vaare diſſe effterſcreffne Vers vdhugne.

Durandus durus, iacet hic ſub lapide duro,
Quod is non fecit, nec ego facere curo.

Durandus haard aff ond begier /
Paa denne ſted begraffuet er /
Oc vnder denne haarde Steen /
Ligger Durandi døde Been /
Huad hand ſelff ey vilde giøre /
Lod hans Søn ey helder forførdre / etc.

Thi ſkal huert Chriſtet Menniſke giffue vel act paa den Regel / ſom Syrach ſiger i det 14. Capit: Giør din Ven til gode førend du døer / oc giff den Fattige efter din formue. Som oc Sanct Pouel ſiger til de Galater / i det 6. Cap: Den ſtund wi haffue nu tid / da lader oſſ giøre gaat mod huer mand / oc allermeſt mod Troens tilhengere. Men ingen ſkal lade ſig hendrage til Vildfarlſe / met Vederdøbere eller andre Suermere / lige ſom mand ſkulde

alting vdøſe / oc giøre alting almindeligt
huad mand haffuer/for alle mand : oc ſiden
ſelff trengis til at trygle oc betle. Men huer
ſkal holde ſig effter den Regel / ſom Salo-
mon lærer i ſine Ordſprock/ i det 5. Cap:
Fontes tui deriuentur foras : tu autem
Dominus eorum maneto. Lad dine Kil-
der oc Vandbecke vdflyde paa Gaderne:
Men haff du dem alene / oc ingen fremmet
met dig. Det er / Du ſkalt ſaa giffue en
gang/ at du haffuer noget at giffue en an-
den gang. In Summa/ Maadelighed er
god i alting. Til en Beſluttelſe her om/
ſkal mand vel acte oc lære diſſe efterfølgen-
de Vers oc Rim :

Ille ſapit uerè, qui callens hæc duo nouit,
Non nimium largus, nec nimis eſſe tenax.

Det er foruiſt en viſer Mand/
Som ſit Gods ret vddele kand/
Sit Gods vdøſe rundelig/
Oc vere wſparſommelig/
Er ſlem Wdyd ieg ſiger dig.
Men huo der er en karrig Hund/
Oc ſparer for ſin egen Mund/
Mad oc Øl oc andet mere/
Andre ſkal hans Gods fortære/ etc.

Den

Den femte Last/ er om wrette oc falske Eeder.

DEn femte Last / som Sathan kaager oc frembær i denne Bancket/ er den falske Eed / som Herodes suer/ som er besønderlige imod det andet Guds Bud / vdi huilcket der forbiudis allehaande Guds hellige Naffns misbrug. Her aff kunde wi nu see oc mercke / huor gruelig Herodes oc mange andre haffue syndet imod Gud/ met slemme oc falske Eeder.

Saa skulle wi oc i Begyndelsen nu vel acte oc mercke / at Christne Mennisker ere icke forbudne / Men meget mere befalede aff Gud / at de maa rettelig oc tilbørlig suere : Som der staar i den femte Mosi Bog / i det 6. Cap : Men du skalt fryete HErren din Gud / oc tiene hannem / oc suere ved hans Naffn. Oc Esaiæ 45. Alle Knæ skulle bøyis for mig / Oc alle Tunger skulle suere oc sige : Jeg HErren haffuer Retuijshed oc Styrcke / saadanne skulle oc komme til hannem. Deut: 6. Esa: 45.

Til Ebræerne i det 6. Cap : Mennisken suere vel ved en større end de ere selff/ Ebre: 6.

Oc den Eed giør en ende paa all Trætten/ huor ved det bliffuer fast iblant dem.

Der paa haffue wi oc Exempler i den hellige Scrifft/ baade aff Gud selff / oc aff hans Helligen.

Ezechiel: 33. Ezechiel : 33. der suer Gud selff/ oc siger : Saa sandelig som ieg leffuer. Som mand oc kand see mange steder i den hellige Scrifft.

Abraham oc Abimelech / haffue besoret sig/ oc giort Forbund met huer andre/

Gen: 21. Gen: 21. Den hellige Paulus haffuer oc soret/ som der giffuis tilkiende / i hans Epi-

Rom: 9. stel til de Romere / i det 9. Cap: Jeg siger Sandhed i CHristo / oc liuger icke / etc. Jtem/ i den anden Epistel til de Corinther i det 1. Cap: etc.

Her aff kand wi acte oc mercke/ at det er icke forbudet rettelig at suere.

Men nu bør oss at lære / oc vel acte/ huad det er/ rettelig at suere.

Det lærer oss Gud selff vdi sit hellige Ord / oc sønderlig ved den Prophete Jere-

Jeremiæ 4. miam / i det 4. Capit : Du skalt suere foruden Hyckleri / ret oc helligt/ Saa sant som HErren leffuer.

Vdi disse Ord talis om fire slags Vilkaar / som mand flitelig bør at betencke / naar mand skal suere.

Huo der vil ret suere / hand skal sige / saa sant som HErren leffuer / det er / icke vdi nogen Creaturis naffn / Men vdi den leffuendis Guds naffn / som er helligt oc almectigt / offuer alle ting / den som alle Mennisker skal tilbørlig fryete oc ære / Lige som Christus oc selff lærer / Matth: 5. Wi skulle icke suere ved Himmelen / icke helder ved Jorden / ey helder ved noget andet / vden alene ved HErren. Du skalt icke suere nogen falsk Eed. Som oc saa Historier oc de gamle Forfædris Exempler lære / at de altid haffue bruget denne maade i deris Eeder / Saa sant som HErren leffuer. I.

Dernæst / at mand skal ret suere foruden Hyckleri / oc vden all Falskhed / Det er / at Hiertet oc Munden skulle stemme offuer it tilsammen. Det skal icke saa hede: Lingua iurauit, mens iniurata est. Jeg haffuer soret met Tungen / oc icke aff Hiertet. Men det skal vere / strax / troligt / vden all fare / stadigt / oc fast at holde / som baade Danske oc Tydske pleyer at bruge / naar de suere. II.

II. Mand skal suere rettelig / oc det som er ret / eller som det Ord lyder / Cum iudicio, Det er / met Fornufft oc god Beskedenhed / at mand icke letfærdig slar sammen / men forspør sig tilforne / raadslar oc betracter / om det er ordentlig aff Offrigheden befalet / eller om din egen Forplict oc Eed kand forfremme Guds ære / eller din egen oc din Næstis velfart der ved kand bestyrckis.

III. Mand skal suere helligt / Det er / at mand skal icke met sin Eed ynske noget vtilbørligt / eller tilsige en det som er vgudeligt. Oc vdi en Summa / Mand skal intet ont ynske / enten til sig / eller fra sig / vnder Guds hellige naffn.

Disse fire Regle / met deris Vilkaar oc Omstendigheder / skulde oc Herodes vel betenckt / oc aldelis intet her imod taget sig faare / Men hand vender det aldelis omkring / oc giør vdi alle maade strax her imod.

I. Først / at mand kand icke vide / vdi hues naffn hand haffuer soret / enten det skede i Guds naffn / eller vdi den Romerske Keysers naffn.

II. Dernæst suer hand som Hycklere / oc en Ræff: at hand siger meget / om stor Skenck

oc store Gaffuer / at hand met Munden bortskencker til halffdelen sit Kongerige? Men i Hiertet meener hand Sancti Johannis Hoffuet.

Til det tredie / da trenger hannem ingen Nød til at suere.

Det er en vbillig Handel / oc vretfærdig Sag / imod Gud oc all Ræt / at hand saa skendelig / vden all Aarsage eller Skyld / lader rette oc affhugge saa hellig en Mand / aleniste for en slem løsactig Quindis bøn oc begierings skyld / det maa vel kaldis en falsk oc slem Eed.

Det haffde veret nock ont oc forfærdeligt / at Herodes stadfeste saadan vtilbørligt Løffte / met saa dyr en Eed / oc saa misbrugte Guds naffn: Men det er endnu meget slemmere / at hand oc stadfester samme Eed / met den skendelige oc vhyørlige Gierning.

Vdi lige maade haffuer oc Jephte / en Første vdi Israel / haardelig syndet / met sin vrette Eed oc Løffte: Fordi hand loffuede HErren / oc giorde saadant Løffte / at der som HErren vilde staa hannem bi / oc hielpe hannem / at hand kunde offueruinde Judicum 11. Cap.

de Ammoniter / da vilde hand offre HErren / huo hannem først møtte / aff hans Hus / naar hand kom hiem igien met Fred. Oc der hand kom hiem / møtte hans egen Daatter hannem først / saa offrede hand hende.

Det gick oc lige saa / der den veldige Konge Agamemnon / effter sit Løffte / offrede sin alsomskøniste Daatter Ephigeniam / den Gudinde Dianæ.

Her hen hører ocsaa de forfærdelige Kloster løffte / oc de vtilbørlige Eeder / som Muncke oc Nunner / oc Paffuens Prester giøre.

Det vaare her alt for langt at opregne / allehaande slags falske Eeder / som (diss ver) paa denne dag offuer all Verden ere saa almindelig oc gengse / baade vdi Rættergang oc vdi andre maade. Item / om andre letfærdige Eeder oc Banden / som skeer i Bancketer / Druckenskab oc Daabbel / oc vdi Kiøb oc Sal / Ja ocsaa smaa Børn / er det almindeligere oc lættere at suere / end at læse Pater noster. Effter som de oc daglige vel kunde lære oc høre aff de gamle.

Nu

Nu ere mange som meene / at det er ickon en slet Sag oc en ringe Synd / at suere en falsk Eed / Men naar mand vil grundelig oc flitelig see til alle Omstendigheder / da kommer der mange slemme oc grumme Synder tilsammen i en hob. Oc disse tre besønderlige.

Til det første / da kommer vdaff falske I
Eeder / skendelig Seckerhed oc Tryghed imod det første Bud: Fordi de som suere falskelig / de tencke eller befrygte sig intet / at det er Gud imod / de tencke icke helder / at Gud skal beuise sig en retfærdig Dommere / oc straffe den skyldige / oc redde oc hielpe den wskyldige.

Dernæst / da følger der effter slemme II
Eeder oc Forbandelser / Guds hellige naffns iammerlige misbrug / som er imod det andet Guds hellige Bud.

Endelig til det sidste / følger effter slem- III
me Eeder / Løgn oc Bedrageri imod det ottende Bud. In Summa / falske Eeder oc Sueren / ere imod all den Kierlighed / mand bør at beuise baade Gud oc sin Næste.

Derfaare bliffuer vor HErre oc Gud vred / oc gantske fortørnet imod dennem / som det giøre / oc straffer dennem haardelig / som disse effterfølgendis Vidnesbyrd oc Exempler beuise. Exodi i det 20. Cap: Thi HERren vil icke lade hannem vere wstraffet / som misbruger hans Naffn.

Oc i den 5. Psalme / Du fordærffuer Løgnere / HErren haffuer vederstyggelighed til de Blodgerige oc falske.

Syrach 23. Cap: siger: Huo som offte suer / hand synder offte / oc Plagen skal icke bliffue fra hans Hus.

Suer hand oc forstaar det icke / da synder hand ligeuel / Forstaar hand det / oc foracter det / da synder hand dubbelt.

Men suer hand forgeffuis / saa er hand alligeuel icke vden Synd / hans Hus skal haardelig straffis.

De falske Vidnesbyrd / som vidnede imod Christum / met Phariseerne deris Herrer / bleffue obenbare til skamme / baade for Gud oc Verden.

De tre falske Vidne / som beklaffede den hellige oc wskyldige Biscop Narcissum / at hand skulde bedreffuet Hoer / de vilde

stadfe-

ſtadfeſte Sagen met en høy Eed/ oc de for-
driſtede ſig ſelff / oc ſagde / Om de giorde
en falſk Eed / at Gud ſkulde ſtraffe dem/
effter deris egen ynſke oc begiering.

Den førſte ſagde: Er det ſaa at ieg
ſuer wret / da giffue Gud at ieg bliffuer for-
brendt.

Den anden ynſkede/ at hand maatte
dø aff den Gulesot / om hand ſagde icke
Sandhed.

Den tredie ynſkede / at hand kunde
bliffue blind/ om hand ſagde wret.

Derfaare / Effterdi de giorde alle tre
en falſk Eed/ offuer den wſkyldige Mand/
da ſtraffede Gud dennem effter ſom de ſelff
ynſkede offuer ſig: At den førſte bleff for-
brendt aff Ild i ſit eget Hus.

Den anden døde aff den Gulesot.

Den tredie der hand ſeer dette/ da bleff
hand der aff paamint/ oc beuegit om Guds
retfærdige Vrede oc Heffn imod dennem/
at hand altid græd oc ſørgede ſaa haardelig/
indtil hand bleff paa det ſidſte aldelis blind.
Det er: Iuſtus es Domine, & rectum
iudicium tuum. O HErre du eſt retfær-
dig / oc din Dom er ret.

Sande-

Sandelig her maa alle speyle sig/ som end ocsaa vdi retfærdige Eeder/ vden all redelig Aarsage/ sønderbryder baade Tro oc Loffue/ oc ville intet holde der aff. Fordi/ som oc grundelig læris/ baade vdi en oc anden maade/ saa skal mand io saa vel holde sin Fiende oc Wuen/ det mand loffuer oc suer hannem/ som sin egen gode tro Ven/ vdi rette oc tilbørlige Sager.

Men huo der giør imod/ tør icke tencke/ at hand vndgaar Guds heffn oc vrede.

Der ere oc mange vnge Seller oc Jomfruer/ Møer oc Piger/ Ja baade Mend oc Quinder/ som skemter oc spiller met Ecteskabs løffte/ lige som met Eble oc Pærer/ at de loffue høyelig i dag/ oc stadfeste meget met huer andre/ Men vdi morgen ville de intet vide der aff. De falde oc i lige maade vdi HERrens straff oc vrede/ at naar de faar oc bekommer nogen anden til Ecte/ end den de haffue tilforn troloffuet/ da haffue de ingen Lycke eller Fremgang tilsammen/ saa lenge de leffuer/ Men falder hen vdi mangfaaldige Plage oc Sorg/ Oc deris Samuittighed nagger oc bider dennem vdi deris Hierter.

Det

Det gaar oc lige saa vdi andre Sager/ naar mand vil icke holde Tro oc Loffue/ da kommer der oc gierne almindelig Nød oc Jammer effter.

Det haffuer oc de Romere forsøgt/ met den Gottis Konge Alarico/ det er saa tilgaaet:

Alaricus førde en suar oc meetig Krig imod de Romere/ Der effter haffuer hand oprettet oc indgaaet vdi en Forbund oc Freds fordrag/ met Italien/ oc de Romere/ oc lige paa Paaske dag vilde hand føre sit gantske Krigsfolck aff Italien/ oc hen til Hispanien/ oc foruentede sig ingen Modstand eller Fare/ besønderlig paa saadan en stor Fest oc Høytid/ dog bleff hand samme dag wforuarendis offuerfalden aff Stilli-
cone/ imod de Romeris tro oc ære/ oc der A
bleff meget slaget hannem fra/ aff hans 4 15.
Krigsfolck. Dette bekom dennem ilde/ for- lts.
di Alaricus ryster sig til met sit Krigsfolck/ den næste efterfølgendis dag/ som vaar anden Paaske dag/ at heffne Stilliconis bedrageri/ oc hand fick Lycke der til/ at hand nedlagde Stilliconis Krigsfolck/ met it veldigt Slagt/ drog strax der effter for

Rom/

Rom / belegrede oc tuingde Staden / Oc der hand haffde i thu Aar bestaaldet dennem / / haffuer hand vundet oc indtaget Romere Stad.

Lige saadant it Exempel haffue wi oc vdi den Konge Vladislao aff Vngeren / som omkom oc bleff ihielslagen aff den Tyrckiske Keyser Amurate 2. hos Varua / det haffuer sig saa tildraget / som effterfølger:

Vladislaus Kongen aff Vngeren / haffde bekommet en herlig Seyer imod Tyrcken / saa at den Tyrckiske Keiser maatte bede om Fred / der paa bleff oc oprettet oc begynt / en Freds fordrag / som skulde bliffue bestandig i 10. Aar langt / Oc samme Fredsfordrag bleff met en dyr Eed stadfest / som oc paa den tid vaar brugeligt oc seduanligt. Men den fromme Kong Vladislaus lod sig offuertale / ved Paffuens Sendebud / Iulianum Cardinalem, at de Christne haffde icke behoff at holde saadan en Christendoms Fiende tro oc loffue / Thi forsamlede hand igien paa ny / en stor Hær oc meget Krigsfolck / oc met saadan stor Herre mact / sætte hand ind igien imod

Tyrcken.

Tyrcken. Oc met det første da skickede det sig saa / at Tyrcken kom vdi stor Nød / oc met sin store skade maatte hand vnduige oc giffue flucten: Men Lycken vender sig om/ at der den Tyrckiske Keyser kom op paa it lidet Bierg / oc seer huor stor Nød oc Fare hans Krigsfolck vaar vdi/da stack hand sit Suerd ned for sig vdi Jorden / oc saa op til Himmelen/raabte met høy Røst/oc sagde: O Jesu Christe / dette er den Eed oc Forbund/ som dine Christne haffue giort oc anrettet met mig / oc haffue der offuer foret ved dit hellige Naffn / oc met deris falske Eed haffue de selff giort Gud til en Løgnere: Nu vel an/ est du nu en Gud/ som de sige/ saa vilt du vdi denne stund straffe/baade din / oc min Forsmædelse: strax vdi den samme stund vende det sig saa/ at de Christnis Hær oc Krigsfolck/bleff aff Tyrcken omspent oc berendet / oc bleffue dreffne paa flucten. Oc den fromme Konge Vladislaus/ bleff iammerlig nedlagt oc ihielslagen/ oc bleff der slagne paa baade sider mere end halfftrediesindstiue tusinde Mand/oc vdi samme Slact er omkommet

den

den forbenelte Cardinal Iulianus Cæsarius, effter sin fortieniste. Oc den vidberømte Greffue Johannes Huniades/ Kong Matthiæ Fader / som trolig raadde fra denne Krig / oc tilraadde / at mand endelig skulde holde den Fred som vaar giort/ hand er met stor Nød kommen der fra i flucten. Dette er skeet Sancti Martini dag/ Anno Christi 1444.

Derfaare maa nu huer see sig vel faare / oc tage sig vare for falske Eeder / Oc naar nogen aff Kiødelig skrøbelighed / enten tuiler huad hand skal giøre/eller oc bliffuer aff Dieffuelen eller onde Mennisker tilskyndet oc forført / at giøre nogen falsk Eed / den see vel til / at hand vdi tide / men hand haffuer stunder / omuender sig / oc giør Bod oc Penitentze.

Som Isidorus lærer oc siger : In malis promissis, rescinde fidem. Det er/ Haffuer du vdloffuet noget ont eller wtilbørligt / da haffuer du icke behoff at holde det met Troskab / fordi Synden bliffuer da saa meget diss større / om du holder det. Her hen hører oc den vise Mands Catonis Sprock : Improbum iusiurandum,

aquæ

aquæ inſcribito. Haffuer du vdloffuet noget wtilbørligt/ da ſcriff det paa Vandet/Det er/ Du haffuer icke behoff/ at holde noget ont Løffte. Som ocſaa den Kongelige Prophet Dauid lærer met ſit Exempel/ der hand ſaa haardelig bleff fortørnet paa den karge Mand Nabal/ at hand oc ſtadfeſte det met en dyr Eed/ at hand vilde aldelis ødelegge oc forſtørre hans gantſke Hus/ Men der den fornufftige oc forſtandige Quinde Abigail/ ſom vaar Nabals Høſtru/ met en herlig Tale oc velbeprydede Ord/ kommer mod Dauid/ gaff hand ſig 1. Sa.
til frids/ oc hand lod gierne ſtrax falde/ baa- 25.
de ſin ſtore Vrede oc dyre Eed/ fordi hand betenckte ſig/ at hand kunde icke fuldkomme ſin Eed oc Vrede/ vden der oc ſkulde vdgydis wſkyldigt Blod. Dette Exempel maa oc ſkal huer from Chriſten/ met en god Samuittighed effterfølge.

Men huo der ſuer en ret oc tilbørlig Eed/ hand ſkal tencke til at holde ſit Løffte oc Eed/ ſom Cato ſiger: Iuſiurandum ſerua. Den Eed ſom du rettelig ſuer/ ſkalt du holde. Til en Beſlutelſe her paa/ ſkal mand vel lære diſſe effterfølgende Ord oc Rim:

Cole, & venerare iusiurandum,

Holt din Eed met ære oc skel/
Som en Christen Mand holt dig vel.
Om Eeden skønt forbinder dig/
Til det som er vchristeligt/
Den Eed haffuer vnderskeed met sig.

Den siette Last / er Hycklert oc falsk Samtycke.

DEn siette Synd oc Last / ved huilcken Sathan vdi Herodis Bancket / sammen menger / kaager oc anretter megen wlystighed / er den skendelige Hyckleri/som er en slem Synd imod det ottende Bud: vdi huilcket Gud/ som er den euige Sandhed/ vil haffue/at alle Mennisker skulle handthaffue oc forfremme den rene Sandhed/ Oc alt det som der kand vere imod / forbiuder hand aluorlig. Nu er dette den rette Hyckleri/ naar mand icke vil straffe en andens Misgierning/ Men tier stille / oc saaledis samtycker oc forfremmer alt det som kand vere imod den rette Sandhed/ det er oc Aarsage til megen Sorg oc Jammer. Der-

Derfaare skal huer vdi sin sted / oc vdi sin Stat oc Bestilling / lære at handle tilbørlige oc rettelig/ met den skøne Sandhed.

Oc som Phocyllides siger: Nec alterum celes corde intellectum, alia dicens. Du skalt icke sige it met Munden/ oc haffue andet i Hiertet / Men gack ret til Sagen / oc vdsig din Hiertens mening.

Johannes den tro Hoffpredicker gaar ret til Sagen/ oc siger frem obenbare vden all Hyckleri: Non licet tibi, Det sømmer dig icke / oc er icke ret / (siger hand) at du haffuer din Broders Philippi Høstru/ etc. Oc actede Johannes icke det/ at hand io vist maatte giøre Regenskab / oc det skulde gaa hannem ilde for saadan Straffpredicken / dog vilde den fromme Johannes icke gaa d[illegible]te forbi/ Thi hand haffde Guds befalning for sig / Ezechiel: 33. Straffer du icke den Vgudelige / saa vil ieg vdkreffue hans Blod aff dine Hender.

Johannes viste ocsaa vel / at Guds ords trofaste Tienere/ kunde met den rette oc rene Lærdom giøre nytteligt Arbeyde oc gaffn / i den hellige Kircke / som HErren selff siger / Esaiæ 55. Thi lige som Regn oc

Sne nedfalde fra Himmelen / oc komme icke did igien / men vædske Jorden oc giøre hende fructsommelig oc blomstrende / at hun giffuer Sæd til at saa / oc Brød til at æde: Saa skal oc det Ord vere / som gaar aff min Mund / det skal icke komme tomt igien til mig / etc.

Item / Johannes viste oc vel / at fromme Guds ords Tienere skulde faa stor Løn vdi Himmerig / Derfaare er hand oc tro oc flitig vdi sit Embede / oc hand er bered at voffue der offuer baade Liff oc Leffnet. Lige som ocsaa de hellige Propheter haffue predicket den rette Sandhed vden all rædsel / oc sætte deris Liff der til i Forued. Lige saa haffue oc de hellige Apostler met deris Efterkommere giort.

Item / vdi vor tid / Johannes Huss / Martinus Luther / Philippus Melanthon / salig ihukommelse / Oc effter dennem andre flere tro Guds ords Tienere / som vel haffue liust / oc skinnet den grumme Dieffuel oc hans Brud vnder Dynene / met den rette oc rene Sandheds lærdom: Oc der offuer haffuer der opblæst megen Storm oc grumt Wuær.

Men

Men lige som Johannes nu paa sin side / som en trofast Hoffpredicker / gaar retsindig til Sagen: Saa skulde oc met rette / de hellige Fædre vdi Jerusalem / oc Kongens Raad / met sine Hoff Juncker / paa deris side / talet det bedste til Sagen / oc paamint oc straffet Kongen / for det som hand tog sig saa wtilbørlige faare / oc faaræholdet hannem / det som ret oc gaat haffde veret / oc formanet hannem / at hand skulde til det bedste haffue anammet den hellige Hoffpredickers Straff predicken / Lige som Naman Siri Tienere / oc straffede deris Herre / for hans Vantro oc Forsømmelse / oc formanede hannem / at hand dog skulde giøre som Propheten Eliseus haffde befalet hannem / 4. Reg: 5.

Item / der som Herodes haffde icke villet giffuet sig til freds / vden strax beuist sin onde Tiranni imod Johannem / da skulde de fromme Herrer vdi tide forsørget oc skicket hannem paa en secker oc trygsted / oc vdi sit behold.

Lige som den fromme Abdias / Kong Achabs Hoffmester / beuiste sig mod de hundrede aff HErrens Propheter / oc 3. Reg 18.

 for=

foruarede dem fra Dronning Jesabels Tiranni.

Eller om dem end haffde veret aluorlige befalet aff Kongen/at giøre den fromme Predickere nogen skade eller fortræd: Da skulde de oc strax staaet der imod/ Lige som Kong Saulis Tienere giorde/ som icke vdi nogen maade/ oc for ingen del vilde forgribe sig paa HERrens Prester/ wanseet/ huor haardelig de vaare truede oc nødde der til aff Kong Saul. Meget mindre vilde de tie stille/ oc vdi saa maade samtycke oc

Reg: o. forfordre hans onde Gierning/ Men strax haffue de talet oc bestaaet Sandhed.

Saa giorde oc den fromme Jurist Papinianus, hand vilde icke forsuare oc handthaffue den Keysers Antonij Bassiani onde Gierning/ at hand haffde taget sin egen Steffmoder til Hystru/ oc formørdt sin Broder/ Men hand sagde Keyseren frijt til vnder Dynene/ vden all redsel: Det er icke saa lættelig at vndskylde oc forsuare sig for it Mord/ som at giøre oc bedriffue det. Derfaare bleff oc Keyseren meget grum oc fortørnet/ oc lod den fromme Jurist strax for sine Dyne mørde oc omkomme/ som det

det pleyer almindelig at tilgaa / at der følger saadan Tackſigelſe effter den bitter oc rette Sandhed.

Men Herodis Hofftienere ville icke fange den Ræff / de ville icke helder binde Skaler paa den Kat / Men helder høre til / oc de lade ſig tycke / at det er ickon en ſlet Forlyſt imod den arme Predicant / de lade Kongen / met ſine Fruer oc Jomfruer ſelff betemme / lige ſom dem ſelff lyſter / de ſmigre oc ſamtycke / der met kunde de alle bliffue vdi Kongens gunſt oc naade / bekomme Rigdom / Ære oc Herlighed / oc acte intet huor det gaar til met Johanne. De tie ſtille / oc der met holde for gaat oc ſamtycke det onde Kongen haffuer i ſinde at giøre / Oc der bringer de det der hen paa det ſidſte / at Kongen ſkillis ved Land oc Folck / oc de ſelff der offuer bliffuer til intet / ſom wi faa at høre her effter.

Saadanne Hycklere vaare ocſaa vdi Kong Saulis Hoff / beſønderlig den Hycklere Doeg / ſom baade vilde forraade Kong Dauid / oc ihielſlo Herrens Preſter i Nobe. Denne Hiſtori vil ieg her indſcriffue aff den 1. Samuelis Bogs 22. Cap: oc liuder ſaa:

Der Saul bode nu i Gibea/ vnder en Lund i Rama/ haffde hand sit Spiud vdi sin Haand/ oc alle hans Tienere stode hos hannem/ Da sagde Saul til sine Tienere/ som stode hos hannem: Hører i Jemini Børn/ skal oc Isai Søn giffue eder alle Agre oc Vingaarde/ oc giøre eder alle til Offuerste offuer Tusinde/ oc offuer Hundrede: at i haffue alle forbundet eder imod mig/ oc der er ingen som obenbarede det for mine Øern/ efftherdi at min Søn haffuer oc giort it Forbund met Isai Søn. Oc der er ingen aff eder som tycker det ilde at vere paa mine vegne/ oc ey helder obenbarer det for mine Øern/ Thi min Søn haffuer opueckt min Tienere imod mig/ at hand legger sig effter mig/ som det er obenbare.

Da suarede Doeg Edomiter/ som stod hos Sauls Tienere/ oc sagde: Jeg saa Isai Søn/ at hand kom i Nobe til Achimelech Achitobs Søn/ hand atspurde HERren for hannem/ oc gaff hannem Mad/ oc den Philisters Goliaths Suerd.

Da sende Kongen hen/ oc lod kalde Presten Achimelech/ Achitobs Søn/ oc hans Faders gantske Hus/ Presterne som vaare

vdi

vdi Nobe / Oc de komme alle til Kongen. Oc Saul sagde: Hør du Achitobs Søn. Hand sagde: Her er ieg min Herre. Oc Saul sagde til hannem: Hui haffue i giort it Forbund imod mig/ du oc Isai Søn / at du gaff hannem Brød oc Suerdet / oc atspurde Gud for hannem / at opuecke hannem/at hand skulde legge sig effter mig/som det er obenbare.

Achimelech suarede Kongen oc sagde: Oc huilcken er iblant alle dine Tienere/som Dauid/der er trofast oc Kongens Suoger/ oc gaar i din lydelse/ oc er herlig holden i dit Hus? Haffuer ieg da først begynt i dag at atspørie Gud for hannem? Det vere langt fra mig / Kongen legge icke sin Tienere saadant til / i min gantske Faders Hus/ Thi din Tienere viste intet aff alt dette/ huercken lidet eller stort.

Kongen sagde: Achimelech/Du skalt visselig dø / du oc din Faders gantske Hus. Oc Kongen sagde til sine Drauentere/ som stode hos hannem: Vender eder / oc slar HErrens Prester ihiel/ Thi deris Haand er ocsaa met Dauid/ Oc der de viste at hand flyde/ obenbarede de det icke for mig. Men

Kongens Tienere vilde icke legge deris Hender paa HErrens Prester/ at sla dem ihiel. Da sagde Kongen til Doeg: Vent du dig oc sla Presterne ihiel. Doeg den Edomiter vende sig/ oc slo Presterne ihiel/ at der døde den dag fem oc firesindstiue Mend/ som bare linede Liffkiortle. Oc hand slo Nobe Presternis Stad met skarpe Suerd/ baade Mand oc Quinde/ Børn oc diende Børn/ Oxen oc Asen oc Faar/ etc.

Item/ de Borgere vdi Siph beuiste sig oc at vere Hycklere/ der de vilde forraad Kong Dauid i Sauls Haand. Item/ saadanne Hycklere vaare oc de fire hundrede Propheter/ som vilde icke spaa noget ont mod Kong Achab. Saadanne Hycklere vaare oc de Førster/ som forbittrede oc hitzede Kong Ezechiam/ imod den Prophet Jeremiam. Item/ de Klaffere/ som beklagede Daniel for Dario.

Item/ de Trappendragere/ som vilde opuecke Kong Assuerum/ at hand skulde bliffue vred paa Dronning Ester.

Saadanne Hycklere haffde oc Cambises/ Kongen aff Persien iblant sit Raad/

som

som forordinerede oc opdictede en sønderlig Low for Kongen / at hand maatte giøre huad hannem selff lystede.

Saadanne Talercken slickere / vaare oc de ypperste Presters Suenne oc Tienere vdi Jerusalem / at de for en ringe Løn / Jøderne til vilie / iammerlig tracterede den HErre Christum.

Saa bliffuer der endnu paa denne tid mange fundne / iblant alle Stater / som tiener oc hoffuerer for Dieffuelen / oc hans Selskab: Som oc vdi det Romerste Rige ere vel en gantske Hob / som affsiger en blodelig oc brendendis Dom offuer Christum / oc hans trofaste Tienere / den Antichrist Paffuen / oc hans Selskab til vilie oc tieniste.

Der ere oc mange iblant dem som kaldis Euangeliske / som meget synder / i det de vender Kaaben effter Været / Oc for deris Bugs fylde skyld / tør de vel sige det som Folck ville gierne høre. Offuer saadanne klager Micheas haardelig / i sit 3. Cap: oc siger: Saa siger HErren imod de Propheter / som forføre mit Folck / de predicke at det skal gaa vel / naar mand giffuer dem

nock

nock at æde/ Men naar mand giffuer dem intet i Munden/ da predicke de/ Her skal komme en Krig. Derfor skal eders Siun bliffue til Nat / oc eders Spaadom til Mørckhed / Solen skal nedgaa offuer de Propheter / oc Dagen skal mørckis offuer dem/ etc.

Der findis oc mange til Hoffue / som holder det for en stor Skickelighed oc Visdom / at de kunde veye oc rette alle Ord oc Sager paa en Gulducct. Thi er den Regel gaffnlig oc nyttelig / at holde sig effter hos saadanne/ som den merckelig Philosophus Aristoteles lærde Callisthenem / der hand skulde giffue sig hen til Alexandri Hoff/ Oc lyder den Regel saa: Cum Tyrannis aut minime aut iucundissima loquere. Vilt du snacke oc tale met Herrer oc Førster / oc besønderlig met Tiranner/ da tale dem lidet eller oc aldelis intet imod/ eller tale det som de ville gierne høre.

Saadan Forsictighed (som mand kalder det) er oc nu kommen hen fra Hoffue til det gantske Folck i Verden / at der nu bliffue fundne mange Gnatones eller Øyentienere / oc holder det for den bedste

nœring/

næring / at de kunde ſkicke ſig ſaa met Tale oc Gierninger / at de oc kunde haffue rom oc plads hos de Ypperſte oc Beſønderligſte/ oc vddricke en god Drick met dem vdi deris Gieſtebud oc Bancketer.

Men huor ſkadelige Menniſker / ſaadanne Hycklere / oc Tallercken ſlicker ere/ kand mand icke aleniſte ſee vdi denne Herodis Bancket/ Men oc ellers vdi mange andre Sprock/ Hiſtorier oc Exempler giffuis tilkiende.

Som i den 52. Kong Dauids Pſalme/ beuis den hellig Aand / at den wgudeligis tale/ tiener til ſkade oc fordærffuelſe / oc ſiger: Du taler gierne alt det ſom tien til Fordærffuelſe/ met en falſk Tunge. Dette forſtaas baade om timelig oc euig Sorg/ ſom Hycklere pleyer baade at føre offuer ſig ſelff oc andre.

Thi ſiger oc Salomon Prouerb: 11. Ved Oyenſkalckens Mund/ bliffuer hans Næſte fordærffuet.

Item/ 26. Cap: En falſk Tunge hader den ſom hende ſtraffer / Oc en Oyenſkalckis Mund kommer fordarffuelſe aff ſted.

Item/

Item/29. Prouerb: Huo som smigrer eller hyckler met sin Næste/hand vdbreder it Garn for hans gang. Det er/om en Hycklere roser/ oc holder meget aff en andens Gierning/som mand dog burde met rette at straffe/saa giffuer hand hannem mere Aarsage oc rom til at synde/vdi huilcke hand paa det sidste/ besnerer sig/ falder oc bliffuer fordærffuet/lige som vdi it Garn/saa at Hyckleren oc bliffuer fast der vdi/oc maa fordærffuis. Ludouicus Viues stemmer oc der met offuer it/der som hand siger: Assentatio deforme vitium, turpe illi qui dicit, perniciosum ei qui audit. Det er: Hyckleri oc falsk Samtycke/ er en slem oc skendelig Last/det staar hannem meget slemt oc ilde som det giør/oc siger/Men det er end da mere skadeligt for den det hører.

Derfaare haffuer oc Origenes sagt: At iblant alle tamme Diur/da er der ingen saa skadelig/som Hycklere ere.

Der om haffue wi it synderligt Exempel vdi Apostlernis Gierninger/ i det 12. Cap: der som det gantske Folck hyckler oc samtycker met Kong Agrippa/ der hand

talede

talede for Folcket/da ſiger de alle/Det er en Guds oc icke it Menniſkis røſt/etc. Der offuer bliffuer Kongen nedſlagen aff Herrens Engel/ oc opæt aff Orme.

Saaledis bliffuer oc alle Hycklere truet met haard Straff aff HErren/i den 52. Pſalm: der ſom Dauid ſiger: Du taler gierne alt det ſom tien til Fordærffuelſe met en falſk Tunge/Derfaare ſkal Gud aldelis gantſke forſtørre/oc ſønderknuſe dig/ oc rycke dig vdaff Boligen/ oc vdſlette dig aff de leffuendis Land/ Sela.

Efterdi at Hycklere ere ſaadanne ſkadelige Menniſker/ oc hadis ſaa hefftig aff Gud/oc bliffue aff HErren ſtraffede oc forbandede/da ſkulle oc alle de/ſom haffuer Gud kier/tilbørlig bortkaſte oc forſmaa all Hyckleri oc Synd/ Oc alle fromme Menniſker ſkulle ſaa ſkicke ſig vdi Ord oc Gierninger/at den ſkøne Sandhed kand haffue ſin fremgang: Oc icke vdi nogen maade haffue lyſt eller vilie til Løgn oc Hyckleri.

Som mand læſer om Dauid/ at hand
anammede den vnge Mands gierning 2. R
icke vel/ oc tog det icke til gode met han- 1.
nem/

nem / der hand kommer aff idel Hyckleri/ oc siger hannem den ny Tidende/ at Kong Saul vaar ihielslagen.

Udi lige maade gick det oc de Skalcke / som haffde ihielslaget Jsboseth Kong Sauls Søn / oc bar hans Hoffuet frem/ oc lagde det for Kong Dauid / met saadan

Reg: Hyckleries tale : See / her er Jsboseths Sauls Søns / din Fiendis Hoffuet / som stod effter din Siel / HErren haffuer i dag heffnet min Herre Kongen paa Saul / oc hans Sæd. Dette behagede Kong Dauid ilde/ Thi befol hand sine Drenge / de sloge dem ihiel / oc hugge Hender oc Fødder aff dem/ oc hengde dem offuen hos Fiske Vandet i Hebron/ etc.

Jtem/ Alexander Magnus vaar Hycklere oc smigrendis Mennisker saa hadsk oc fiendsk / at naar der kom nogen for hannem / som skickede sig met hyckleriske Facter oc Sæder / da straffede hand dem haardelig/ oc viste dem fra sig met stor Spot oc Haanhed.

Achilles hos Homerum siger / at hand vaar mere hadsk oc grum / imod Hycklere/ end imod den bitter Død.

Disse

Disse Exempler skulle alle de efftersølge som elske Sandhed.

Oc der imod skulle wi gierne elske oc anamme oprictige Folck / som øffuer oc haffue Sandhed kier / beholde dem hos oss / ære oc forfremme dennem / om de end effter / som deris Embede vdkreffuer / oc aff en Christelig Kierlighed paaminder oss / oc læser oss it gaat Capittel oc skarp Text faare. Thi saadanne Folck er oss intet til skade / Men mere til nytte oc gaffn. Som oc Salomon siger / Prouerb: 27. Melior est increpatio manifesta, quam amor absconditus. Obenbare Straff er bedre end hemelig Kierlighed.

Til en Beslutelse / skal mand vel acte denne efftersølgendis Sententz oc Rim:

Plato.

Veritate nihil melius, nihil durabilius.

Huor mand far i Verden omkring /
Da er Sandhed en herlig ting.
Sandhed er en Dyd alsombest /
Hyckler er en skadelig Giest.
En Christen Mand altid bestaar
Sin rette Sandhed / huor det gaar.

Den siuende Last / er Tyranni oc wskyldigt Blods vdgydelse / etc.

DEn siuende Last / met huilcken Sathan / vdi Herodis Bancket / haffuer stødt baanden vd paa Fadet / Det er / met huilcken hand haffuer vdret oc fuldend sin onde Gierning: Er det skendelige Blodbad / i huilcket den fromme Hoffpredicker Johannes den Døbere maatte miste sit Liff: Oc er imod det femte Guds Budord / huor der icke aleniste forbiudis / vduaartis Mord oc Mandrab / Men ocsaa allehaande onde Ord oc vredsom Tale / wuenlig Omgengelse oc onde vredactige Tancker. Som Christus oc selff forklarer oc vdlegger dette Bud / Matth: 5. cap: Men dette er her en vnderlig ting / at Sathan vdi denne Bancket / aff saa ringe oc liden en Gnist / opblæss saa stor en wslyckelig Ild / oc aff saadan en hemmelig vrede imod Johannem / haffuer anrettet saa forskreckeligt it Blodbad.

Til

Til det første / da see wi oc formercke / I.
huorledis Herodes / sampt hans Fruer oc
Jomfruer / oc hans Hofftienere allesam-
men / aff en hemmelig Had oc Affuind / Ond Tanck
som de haffde imod deris Hoffpredicker /
vden all skellig Aarsage / ere de saa vrede oc
fortørnede / at de ynske oc vnde hannem in-
tet gaat / men alt ont.

Dernæst lade de den befattede Vrede / II.
som de haffue i Hiertet / komme her faare / Wuen[lig]
oc giffue sig tilkiende / met deris vredactige Omge[n]gelse.
siun / murren oc knurren / oc anden wuen-
lig Omgengelse.

Item / der bliffuer icke talet it gaat III.
Ord om den fromme Predickere / Ja / der Onde
bliffuer icke it eniste Ord tenckt hannem til Ord.
bedste / Men der holdis idel blodige Raad-
slag offuer hannem.

Effter saadanne hadske oc hemmelig IIII.
Raad / da sende de strax Bødelen hen til Slemm[e]
hannem / vdi Fengselet / oc lade hannem Giern[in]ger.
hemmelig oc lønlig affhugge vden all ret-
færdig Dom. Det er io at bedriffue alt det
som er imod det femte Bud.

Ah huilcken gruelig Gierning / oc gant-
ske forskreckelig at høre / at baade Mode-

ren oc Daatteren ere saa Blodgerige / Oc at saadan en vng Pige / aff sin gamle Moders onde raad oc vnderuisning / saa vden all redsel oc fare / traader frem for Bordit / vdi alle Giesternis nærueerelse / oc begierer icke en Guldkiede / eller nogle tusinde Gylden / men aleniste at hende skulde giffuis Johannis den Doberis Hoffuit paa it Fad. Endog at Quinders personer aff Naturen ere redde / oc bliffue forfærdede / aleniste for it blodigt Saar / da gaar denne ligeuel frem / gantske wforfærdet / oc beder / at Kongen vilde det saa forskaffe oc befale / at affhugge den trofaste Hoffpredickers Hoffuit / oc giffue hende det / icke hemmelig vdi en Seck forborget / Men obenbare paa it Fad. Oc at det maatte snart vden all forhindring oc forhaling gaa for sig / Thi baade Moderen oc Daatteren fryctede / oc haffde stor Sorg oc Omhyggelighed derfaare / at der skulde noget komme imellem / ved huilcket deris onde Raad oc Anslag kunde foruendis oc forhindris.

Dissligiste maa mand her see / huorledis baade Moderen oc Daatteren / saa aldelis ere besætte oc forblindede aff Dieffuelen/

len / oc haffue veret optend vdi saa stor Vrede oc Grumhed / at de huercken kunde soffue eller haffue ro / førend de haffue forlesket deris Tørst vdi Johannis Blod.

Ynckeligt er det / at Herodes baade aff sine Fruers oc Jomfruers bøn / ocsaa aff sin egen lønlige Fund oc Begyndelse / haffuer ladet gaa en blodig Dom / offuer den fromme oc hellige Mand / vden all retfærdig Procels oc Rættergang. Hand er baade Anklagere oc Dommere / Hoffsinderne siunger allesammen placet, Der paa gaar Bødelen hen / oc affhugger den fromme Predickeris Hoffuit.

Det er oc at beklage / at den dyre Guds Mand / som icke haffuer lærd vdi Vinckler eller vdi Lønlighed / Men obenbare haffuer predicket om Christo / oc wforfærdet haffuer bekiend den rette Sandhed / skulde saa hemmelig vdi Mørcket bliffue affhuggen. Der aff kunde wi see oc formercke / huorledis Dieffuelen handler vdi Mørcket / oc tør icke komme til Liuset / met sine Practicker oc falske Anslag. Joh 3.

Den vnge Pige tager Johannis Hoffuit aff Bødelen / paa it Fad / oc bær det frem

frem lige som en herlig Schouessen / oc bær det met stor glæde til sin Moder / lige som hun haffde nu alting vel vdrettet. Oc Moderen anammede det met sønderlig Lyst oc stor Tacknemmelighed. Oc maa mand her dette oc visselig tro/at den gamle Wdyd haffuer beuist Johannis Hoffuit megen Spot oc Haanhed. Lige som Fuluia oc handlede met Ciceronis Hoffuit / der hun fick det i sine Hender / lagde hun det vdi sit Skiød / oc vddrog Tungen / oc igiennem stack den met Naale / vdi mange maade/ oc talede der offuer mange haanlige oc spottelige Ord. Saa haffuer oc denne blodgerige Quinde icke helder sparet saadant met Johannis Hoffuit. Nu lader Herodes/ sampt hans Fruer oc Jomfruer / oc hans Hoffsindere/ sig tycke/ at de haffue gantske vel vdrettet oc bestillet alting / i det de haffue giort ende paa Johannis Predicken : oc haabedis nu at haffue Fred / oc at de nu her effter maatte leffue som dem selff lystede. Oc meente at den arme Betler skulde vel snart bliffue forglemt / Men Spillet vender sig aldelis omkring / oc gaar effter Dauids ord / der som hand saa siger : HErren

tencker

tencker oc spør at deris Blod / oc glemmer Psal: icke de Fattigis skrig.

Huorledis skulde dog Gud forglemme oc lade saadant bliffue wstraffet.

Thi at de som scriffuer om Diurenis natur/siger oc scriffuer om Vlffue/at naar de haffue reffuet oc slidet noget Menniske ihiel/ oc opæt det/da kunde de icke lenge leffue der effter.

Der met giffuis tilkiende / at Gud end ocsaa straffer wskellige Diur / oc heffner Menniskens Blod paa dennem / Huorledis skulde da Gud lade den fromme Johannis Blod/ bliffue wheffnet oc wstraffet paa denne Vlffinde: Gud haffuer lenge noch seet igiennem Fingre met hende.

1. Først i det hun foractede Guds ord.

2. Dernæst / at hun leffde i Slemmeri oc Offuerflødighed.

3. Dissligeste / at hun haffde wnyttelig ombringet oc omkommet meget gaat/oc aldelis forglemt de Arme oc Nødtørfftige.

4. Hun haffde veltet sig i Lysactighed oc Blodskam.

5. Hun haffde misbrugt Guds hellige Naffn/ met falske oc wtilbørlige Eeder.

6. Hun forhindrede met Hyckleri oc falsk Samtycke / at Sandhed haffde icke fremgang / oc ellers bedreffuet mange slags Synd oc Skam. Men nu der hun i siuende maade / giør det alt for grofft / oc ihielslar den Herris Christi tro Tienere/ oc lader hannem saa skendelige vden all Barmhiertighed formørde oc ombringe / Oc dermet induier deris Bancket til it ret blodigt Kirckemyss / da maatte den grumme Vlffinde icke lenge bliffue wstraffet/ Men der gaar neppelig otte eller ni Aar omkring / før end HErrens heffn begynder/ da bleff Herodes aff sin forskudne Høstruis Fader / som vaar aff den Konge Areta i Arabia / hastelig offuerilet met en suar Krig/ i huilcken Herodis Hoffsinder ere hastelig slagne oc omkomne.

Der effter / er Herodes kommen vdi
wgunst hos den Romerske Keyser / oc er
...phus met den gamle Wdyd/ bleffuen ælendig
...tiquit: oc landflyctig. Oc saa ere de effter Guds
...: 18. rette Dom/ oc tilbørlige Vrede/ fordærff-
... 9. uede oc døde vdi deris Synder / met stor
14. Hierte sorg oc fortuilelse. Som Josephus
scriffuer den gantske Histori.

Nicepho-

Nicephorus formelder ocsaa / at den Dantzerinde / som dantzede den fromme Hoffpredickers Johannis Baptistæ Hoffuit aff / hun er kommen paa en Jß / oc der er hun falden ned i Jsen / oc hendis Hoffuit er der imellem Jsen affskaaren / Oc saa er hun der iammerlig omkommen.

Det er retteligt sagt / Iratum grauis est res habuisse Deum. Mand skulde meget helder fortørne / oc haffue til Uuen den gantske Verden / oc alle Dieffle / end at kalde Guds vrede offuer sig / huilcken ingen kand imodstaa eller vndløbe. Nu lader oss acte oc mercke vel disse efterfølgendis Stycker :

Først / at Vrede er det rette Forgifft oc I.
Synd oc Pulffuer / huor aff den blodtørstige oc lede Dieffuel / opblæser en stor oc forskreckelig Jld / ved huilcken baade Land oc Folck / ynckelig vndergaa oc bliffue fordærffuede. Der om scriffuer oc Seneca / oc siger : At ingen Pestilentze / huor stor oc hefftig den kand vere / da kand hun icke giøre saa stor skade / dog der vdi hendøer nogle hundrede eller nogle tusinde Mennisker / eller oc der aff kand bliffue nogle Stæder oc

Byer øde: Men ved affuindsfuld Vrede/
huor mand giffuer hende rom/ da kand der
aff opuoxe wsigelig Jammer oc Nød / for=
di der ved bliffuer Menniskens kierlighed oc
Venskab til intet / baade Hiertet oc Sind
bliffue forbittrede mod huer andre / Oc der
effter følger Kiff / Trætte / Mord / Krig
oc forfærdelig Blods vdgydelse: Der ved
bliffuer alle Stater nedlagde / baade geist=
lige oc verdslige Regimenter / Stæder/
Byer/oc veldige Befestninger bliffue iam=
merlige forstørrede / oc ødelagde/ Oc vdi
en Summa/ Land oc Folck bliffue gantske
ynckelige fordærffuede. Oc det som endnu
h: er mere / da døer der mange Mennisker
:5. hen/ vdi saadan Vrede / vden all Bod oc
ian: Penitentze / oc bliffuer saa baade til Siæl
oc Liff fordærffuede.

Thi er det høyelig fornøden / at wi
effter Guds aluorlige befalning oc vilie/
met Sactmodighed oc Taalmodighed / vdi
tide lære at offueruinde oc ned dempe Vre=
den/ Som oc det skøne Vers lærer: Vin=
ce animos, iramq; tuam, qui cætera
vincis. Det er/ Du som kand offueruinde
andre

andre ting/offueruinde ocſaa din egen Vre=
de/ oc dit haſtmodige Sind.

Dette ſkulle wi icke aleniſte giøre/naar
oſſ giffuis ingen redelig Aarſage til Vre=
de/ Men ocſaa/ naar wi bliffue haſtelig off=
uerfalden aff nogen/ enten met Ord eller
Gierninger/ da ſkulle wi icke ligeuel heffne
oſſ ſelff/ Men all Sagen oc Heffnen ſkal
wi henſtille oc offuerantuorde/ vor kiere
HErre oc Gud.

Dernæſt ſkal wi det her oc mercke/ at I
vor HErre oc Gud/ pleyer vdi ſønderlig
maade/ at ſtraffe oc hiemſøge forfærdelig/
alle forblindede Alarm/ Kiff/ Tratte/
Mord/ Tiranni oc Blods vdgydelſe.
Som icke denne Hiſtori aleniſte/ om He=
rode/ men oc ellers mange andre mercke=
lige Hiſtorier oc Exempler beuiſe.

Som Cain/ der iammerlige formør=
de ſin egen Broder/ hand maatte fly hen Gen
fra HErrens Anſict/ met ſtor fryct/ ſkelff=
uen oc beffren/ indtil hand paa det ſidſte
bleff fordærffuet/ oc døde ſaa ælendig bort
vdi ſine Synder.

Abſolon lod met vaald oc wtilbørlige 2. S.
Middel/ formørde oc ombringe ſin Bro= 13.
der

der Amnon/ der hand klippede sine Faar/ for den wtuctige Synd / som hand haffde bedreffuet met hans Søster. Men saadan oc andre Meisgierninger bleffue gantske dyre heffnede oc straffede paa Absolon/ der hand bleff hengendis i Egen / oc bleff igiennem stungen met try Spiud.

Kong Achab/ som lod stene oc ihielsla den fromme Naboth / for hans Vingaard skyld / hand bleff derfor igien skuden vdi Strid / oc hans Blod bleff opslicket aff Hunde.

Alexander Magnus stack til døde sin allerbedste Ven Clytum vdi it Giestebud/ vdaff ingen anden Aarsage/vden hand prisede oc berømde hans Fader Philippum/ det tog Alexander vdi den mening/lige som hand ved Clytum skulde bleffuet foractet oc forringet. Derfaare bleff hannem igien bered en Bancket / vdi it Giestebud / som vaar bered ved Antipatrum hos den Medicum Thessalum : At der bleff Forgifft iskencket for hannem / huilcket hand hastelig fornam/ met stor Pine / vdi en Drick/ oc døde der effter den siette dag gantske ælendig / der hand vaar 32. Aar gammel.

Herodes

Herodes Aſcolonita/ ſom lod ihielſla de vſkyldige Børn. Item/ Herodes Agrippa/ ſom lod halshugge den hellige Apoſtel Jacobum/ de ere for deris ſlemme Synders ſkyld/ iammerlige omkommen oc vndergangne/ ſom mand kand læſe vdi deris Hiſtorier.

Den Keyſer Nero/ ſom vaar en ret galen oc vild Bæſt/ fuld aff Laſt oc Skam/ hand formørdede ſin egen Førſtinde Octauiam/ hand lod forgiffue oc affliffue ved Suerd/ mange vſkyldige Menniſker/ Hand lod ocſaa ihielſtinge ſin egen Moder/ oc lod opſkære hende/ at hand vilde ſee den ſted/ ſom hand haffde ligget vdi/ Hand lod oc affliffue S. Peder oc S. Pouel. Paa det ſidſte maatte hand met ſtor Angiſt oc Nød/ vdi flucten for ſine Fiender/ ſelff giøre ſit eget Epitaphium, met diſſe Ord: Dedecoroſe vixi turpius peream. Skendelig oc ſlemmelig haffuer ieg leffuet/ ſaa maa ieg oc nu ſlemmere oc ſkendeligere dø/ Saa drog hand ſit Suerd vd/ oc ſtack ſig ſelff ihiel der paa.

Lige ſaa haffuer ocſaa de andre Jernædere/ ſom haffuer veret de Romerſke Keyſere/

ſere/

fere/ forfuld oc ihielslaget de hellige Apost-
ler/ Martirer/ oc mange Christi bekien-
dere/ oc ynckelig mørdet oc omkommet den-
nem/ De (siger ieg) haffue oc faaet deris
tilbørlige Løn oc Straff.

Den Paffue Alexander/ som vaar
den siette aff det Naffn /oc vaar kommen
aff det Slecte/ som kaldis Borgia, en Hi-
spanier/ iblant megen gruelig Vtuctighed/
oc forskreckelig Tiranni som hand øffuede
oc brugte/ da lod hand oc skendelig tage aff
dage / mange skøne oc herlige Mennisker.
Hand lod oc formørde oc omkomme den
fangne Tyrcker kaldet Gemes / met For-
gifft/ blandet vdi huit Sucker. Der met
fortiente hand aff den Tyrckiske Keyser/
tho hundrede tusinde Kroner / Men paa
det sidste bekom hand oc sin rette Løn oc
Betalning/ vdi samme maade: Hans Søn
Cæsar Borgia haffde indbødet nogle Car-
dinaler / vdi en Bancket/ der haffde hand
ladet berede tho Flasker Vin / vdi den ene
vaar god wforfalsket Vin / den vaar tilred
for hannem selff/ oc hans Fader/ Men Vi-
nen vdi den anden Flaske vaar tilred for
Cardinalerne/ met huit forgifft Pulffuer/
Disse

Disse Flasker bleffue vforseendis / aff Skenckeren forandrede oc foruedslede / saa at Cardinalerne drucke aff den vforfalske-de gode Vin / Men Faderen oc Sønnen drucke aff den forgifftede Vin. Sønnen aff sin store Vngdoms styrcke / oc atskillig Artznie / som hand brugte der imod / off-uervand oc fordreff samme Forgifft / Men Faderen kunde icke offueruinde eller for-driffue det / Men hand maatte skendelig opgiffue sin Aand / oc dø der aff / som disse efterfølgendis Vers oc liuder:

Mirum si uomuit, nigrum post fata cruorem,
Borgia ? quem biberat, concoquere haud potuit.

Pompilius Secundus, Konge vdi Paalen / hand kaldis paa Paalske Sprock / Popiel / hand tiranniserede saa gruelig / at hans Naffn vaar oc en forskreckelig ting at høre / hos mange Mennisker / saa at mand endnu pleyer at forfære met saadant it Naffn / at mand siger til dennem: Popel kommer / Popel kommer. Denne samme legger sig en gang siug / effter som hand vaar vnderuist aff sin Førstinde / midler tid lod hand kalde til sig / tiue aff sine næste

Slectinge

Slectinge oc Blodsforuante / Oc der de komme til hannem / lod hand lige som hand vilde velsigne dennem / oc vnder saadant skin lod hand forgiffue oc omkomme dennem / paa det at hans Førstinde oc Børn / diß bedre kunde bekomme Riget / Men der effter bleff hand met Førstinde oc Børn / effter Guds retfærdige Heffn oc Vrede / opæt aff Muß.

Lige saa gick det oc Biscop Hatto / som lod forbrende mange arme Mennisker / vdi it gammelt Huß / oc der til / ocsaa bespaattelige sagde : Hører huor skriger de store Muß. Hand bleff oc tilbørlige straffet / at der kommer saa mange Muß / aff de døde Menniskers aske / at hand bleff oc strax opæt aff dennem.

Boleslaus audax, Konge i Paalen / hand lod iammerlig formørde oc ihielsla / den fromme Biscop Stanislaum til Cracow / i Sancti Michaelis Kircke / for Alterit / oc lod sine Tienere slebe hans døde Legeme vdaff Kircken / oc lod hugge det i mange Stycker / oc kaste det hen paa Marcken: Hand fick oc igien sin rette Betalning / Thi hand bleff dreffuen paa flucten

vdi

vdi Vngerland / oc drog saa omkring i atskillige steder met en ond Samuittighed / indtil at hand paa det sidste kom fra sine Sind / Oc som hand en gang red paa en Jagt / fald hand sig til døde / fra sin Hest / oc bleff sønder reffuen oc opæt aff sine egne Hunde / som vaare met hannem.

Dette er nu Exempler om høye oc mectige Folck / paa huilcke Gud haffuer haardelig straffet Tiranni / Mord / oc wskyldigt Blods vdgydelse. Men iblant det menige Folck finder mand forfærdelige Historier oc Exempler / huo der ellers vil giffue act paa.

Det er sandelig ret som Dauid siger: HErren spør oc søger effter deris Blod. Paffuen / Tyrcken / Muscouiter / Tiranner oc andre blodtørstige Mennisker / lader sig tycke / at der ligger liden mact paa / besønderlige de armis oc ælendiges Blod / oc ingen skal stort bekymre sig / oc skøtte der om / eller tage sig det til: Men her fornemmer wi / at alle saadanne vgudelige Menniskers Munde bliffuer igienstoppede / at endog ingen vil tage sig de Ælendige til / eller vil spørge effter dennem / Saa vil dog

 Gud

Gud tage sig dennem til/ oc met aluorlig oc forskreckelig Straff/ paa de Wgudelige/ vil hand spørge oc søge i saa maade effter de arme Christnis Blod/ at saadanne Mørdere/ met stor Hierte sorg/ skulle bekiende oc see/ vdi huilcken de haffue stunget.

O Tiranni du slemme Gast/
Wskyldigt Blod vdgyder/
Bedriffuer megen Synd oc Last/
Gud monne det fortryde.
Gud heffner vist wskyldigt Blod/
Det kand mand vel formercke/
Tiranner falde for hans Fod/
Endog de ere stercke.
Tiranner findis gantske faa
Som sig fra Synden vende/
Tiranner som meget ont formaa/
Faa ey en salig Ende.
Thi ere de gantske ælende/ etc.

Derfaare maa huer see til/ oc haffue god act/ at mand icke forgriber sig paa sin Næstis Liff oc Leffnet/ Men helder lade sig befinde/ vdi atskillige Liffs nød oc fare/ at hielpe oc forfremme sin Næste/ at hand kand bliffue frelst oc beskermet/ der paa skal mand vel acte disse efftermeffnde Ord:

Psal-

Psal: 4.

Irascimini & nolite peccare.

Naar Vreden end vil dig vexere/
For Synden da tag dig vaare/
Dit eget sind skalt du regere/
Oc acte Guds ord det klare.

Cato.

Contra hominem iustum, praue contendere noli
Semper enim Deus, iniustas ulciscitur iras.

Met fromme Folck holt Enighed/
Leff icke vdi Kiffactighed/
Naar Fromme end offuerfaldis here/
Gud lader det ey wheffnet vere.

Saa kunde wi nu lære aff denne Underuisning / oc formercke / huorledis Dieffuelen vdi sine Bancketer / i denne Verden / kaager oc bereder mange for= skreckelige Synder oc Laster / som hand pleyer at opføse oc anrette for sine Giester/ oc disse verdslige Børn. Oc effterdi den største part iblant Menniskens kiøn/ lader sig befinde i saadanne Bancketer / oc i alle= haande Synder oc Laster til lige/ Dieffue= len til vilie/ som er/ i Vellyst/ Fraadsen oc

Offuerflødighed / oc intet ville acte / huad Gud / eller hans Tienere sige der til: Da er det icke heller vnder / at vor HERre oc Gud straffer saadan verdslig Vellyst / oc forfengelig Glæde / met atskillig oc forskreckelig Straff oc Plage. Som oc vdi denne sidste tid / visselig gaar for sig / at saadanne forbemelte Synder oc Laster / met mange andre store Synder / aff Guds retfærdige Vrede / icke aleniste bliffue straffede / met hefftig Pestilentze oc dyr tid / Men ocsaa bliffuer hiemsøgte met den grumme Tyrckens tiranni / som ocsaa er en Diskgengere vdi saadanne Dieffuels Bancketer oc Giestebud / Hand pleyer ocsaa at frembære mange beske oc bittre Retter / huor offuer mange fangne Christne / icke aleniste maa iammerlige klage oc græde / Men ocsaa der offuer maa tilsætte Liffuet / som efftersølger:

I. Efftherdi at Verden skøtter oc acter intet om Guds salige Ord oc Lærdom / Men foracter det / oc holder det for Spot oc Vidunder: saa paaminder Gud derfaare Tyrcken / at naar hand offueruinder mange Lande / oc herlige Stæder / hand da skal

gruelig

gruelig forstørre oc ødelegge/baade Scho-
ler oc Kircker / oc giøre der aff Heste staal-
de/ oc opfylde alle Vinckler oc steder / met
den Mahometiske Forgifft oc Vederstyg-
gelighed.

Effterdi at Verden bruger de ædele oc II.
herlige Guds Gaffuer / Mad oc Dricke/
til allehaande Offuerflødighed / oc For-
doielse/ oc der met giffuer Aarsage til man-
ge slemme Synder oc Laster : Da lader
Gud det saa skee/ at Tyrcken kommer / oc
skal sætte oss dyr tid/oc lade oss lide Hunger
oc Kummer / paa det wi skulle saa lære / at
bliffue sparsommelige oc ædrue.

Effterdi at mange Mennisker i Ver- III.
den/ velter oc søler sig/ vdi saa megen W-
tuct oc Løsactighed / oc vdi mange maade
skender oc vanærer det hellige Ecteskab/saa
er det icke helder vnderligt / at Tyrcken oc
atskiller mange Christne fra deris Hø-
struer oc Børn / fanger oc seller dennem/
den ene vdi det / oc den anden vdi it andet
Land / oc spreder dem vdi saa maade fra
huer andre / at de see huer andre aldrig
igien / saa lenge de leffuer : De mue oc off-
te imod deris vilie/ see oc beskue/ aff Tyrcken

stor Skendsel oc Vtuct / oc der til lide oc see / at baade Høstruer oc Døtter bliffue skendelig berøffuet deris Ære.

III. Efterdi at mange vdi Verden ville vere rosede oc berømmede for store Skenck oc vnødactige Gaffuer skyld / oc dissimellem ligeuel intet ville betencke oc giffue de Arme oc Nødtørfftige / Men helder hielper til at borttage fra dennem baade Kiortel oc Kaabe: Saa skulde helder ingen forundre sig/at Gud lader Tyrcken oc andre Christendoms Fiender komme / huilcke der icke stort acter vore Skenck oc Gaffuer/ Men altsammen huad de kunde offuerkomme / borttager de met mact oc vaald / oc huad de kunde icke offuerkomme oc føre bort met sig / det forbrender de/ omkommer oc ødelegger.

V. Efterdi at Menniskene vdi Verden/ saa meget misbruger det hellige Gudsnaffn/vdi mange oc atskillige maade: Saa maa mange arme Christne fanger / met stor Hierte sorg høre/huorledis Christi vor kiere Frelseris oc Saliggiøreris naffn/ bliffuer aff Tyrcken oc andre lastet oc forhaanet / oc bespottet / saa de tørre icke met

det mindste Ord/ lade sig høre/ at de betenn icke deris Frelsermand / saa fremt de icke ville vere gruelig bespottede/ slagne/ oc end til met miste Liffuet derfaare.

Effterdi at disse verdslige Børn hyckler saa gierne / oc de Ypperlige lader sig saa meget bedrage met Smiger oc Hyckleri: Saa vederfaris dem icke helder wret / at mange fangne Christne/ maa igien hyckle oc hoffuere for Tyrcker oc andre / om de ellers ville haffue en god Stund oc Time. VI.

Effterdi at Menniskerne vdi Verden/ ere saa wrolige / oc huer mand lader ilde oc seer surt vd/oc hade huer andre/ kiffue/riffuis oc slaes/ krige/ myrde oc vdgyde Blod/ oc haffue aldelis ingen lyst til Fred oc Enighed: Saa vederfaris saadanne wrolige Mennisker oc sandelig ret det samme igien/ at den gruelige Freds forstørere Tyrcken oc andre hans Methielpere forskaffer oc paafører dem/ mere Wro oc Krig / end de kunde nogen tid bestaa / Hand indtager mange Land oc Stæder/ Slaat oc Befestninger / den ene effter den anden / Oc der vdi bliffuer mange tusinde Mennisker/ vden all Barmhiertighed / iammerlige VII

 igien-

igiennem stungne/ sønderhackede/ bespecke-
de/ formørdede oc affliffuede/ saa at der
sparis huercken Alder eller Personer.

Dette til Exempel oc en Beslutelse/
skal mand mercke den iammerlig oc yncke-
lig Histori/ som haffuer sig begiffuet oc til-
draget Sancti Johannis dag halshuggel-
se: Aar/ etc. 1526. vdi Vngerland/ der
den merckelig Kong Ludvig/ met sit
Krigs folck bleff nedlagt/ aff den
Tyrckiske Keyser Soli-
manno/ etc.

